

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 19
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 22 ЮНИ 2023 Г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: доц. д-р Атанас Славов – министър на правосъдието

ОТСЪСТВАТ: Боян Магдалинчев, Вероника Имова, Даниела Марчева, Пламен Найденов

На заседанието присъства Антонина Попова – за главен секретар на Висшия съдебен съвет, съгласно Заповед № ВСС-8547/19.06.2023 г.

Откриване на заседанието – 13.35 ч.

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаема госпожо Председател на Върховния касационен съд, уважаеми господин Председател на Върховния административен съд, уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, откривам редовното заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет с определен начален дневен ред от 8 точки, няма да ги изчитам, като са постъпили в законовия срок 3 допълнителни точки с предложение да бъдат добавени към първоначалния дневен ред, а именно:

Точка 9. Обсъждане на органа, компетентен да определи изпълняващ длъжността „главен прокурор“ на Република България.

Внася: Министърът на правосъдието.

Точка 10. Проект на решение относно писмо от Министерството на финансите вх. № ВСС-8552/20.06.2023 г., с предложение за основни параметри по проектобюджета на съдебната власт за 2023 г., в т.ч. изменения на конкретни показатели, както и таван на разходите за периода 2024 – 2025 г.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

Точка 11. Предложение за приемане на времеви график за провеждане на процедура по чл. 173 от Закона за съдебната власт за избор на главен прокурор.

Внася: Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет

Уважаеми членове, моля да подложим на гласуване допълнителните точки, внесени от съответните органи, за включване в дневния ред. Ако се допуснат за включване, ще предложа и тяхното място в самия дневен ред. Моля, който подкрепя включването..., или може би становища...?

Господин Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви, господин Министър!

Първо искам да Ви предложа да гласуваме всяка от точките, които са предложени като допълнителни, поотделно, защото по всяка вероятност аз ще подкрепя включването на две от тях в дневния ред, а може би ще гласувам против една, а именно точка 9.

Но за да взема решение по т. 9, уважаеми господин Министър, искам да Ви задам няколко въпроса.

Първо, Вие сте доктор, доцент по конституционно право? Нали така, правилно съм се ориентирал? (Ат.Славов: Точно така.)

Благодаря Ви! При това положение ми се ще, защото аргументите да внесете тази точка, казвате – изразени различни становища от членове на ВСС, представители на професионални организации, академични среди и че друг е компетентният орган. Та, уважаеми господин Министър, на мен ми се струва за редно на първо място да изразите Вашето лично компетентно становище като доцент по конституционно право кой ще бъде компетентният орган да вземе решение за избор на изпълняващ функциите „главен прокурор“, първо.

Следващият ми въпрос, по който следва да дадете пак личното си становище, е към кой момент е бил освободен Иван Стоименов Гешев от длъжността „главен прокурор“. Ако считате, че това е моментът на подписване на указа – 15 юни т.г., че това е моментът на освобождаването му или пък другият момент е, когато е бил обнародван този указ в „Държавен вестник“ – във вторник, на 20-ти, това е другият момент. Трябва да разбере Вашето становище. Мисълта ми е – ако приема Вашето становище, че на 15-ти Иван Стоименов Гешев е бил освободен и Вие застъпвате тезата, че компетентен да избере изпълняващ функциите „главен прокурор“ е Пленумът, защо не свикахте пленум на 16-ти, а позволихте Прокурорската колегия да вземе решение по този въпрос, ако считате, че тя не е компетентна? Това ми е второто питане.

На следващо място, най-озадачаващо за мен е следното. Какво се цели с това въпросно обсъждане? На първо място аз си представям две възможности: да се обединим или че Прокурорската колегия е действала в рамките на своите правомощия и е издала законосъобразен акт, а другото е да се обединим с това говорене, че всъщност компетентният орган е бил Пленумът на Висшия

съдебен съвет и тогава, примерно да кажем, с вишегласие, тук колкото са прокурорите, те предполагам са на становището, че е компетентна колегията, другите ако преценим, че не е компетентна колегията, а пленумът, какво целим да постигнем? Очаква се от нас какво да направим? Да отменим решението на Прокурорската колегия и да постановим друго решение? Това малко ме притеснява мен – какви са очакванията от този дебат? Защото на мен сякаш ми се струва, че липсва законово основание в Закона за съдебната власт или пък където и да било Пленумът на Висшия съдебен съвет да действа като орган, който да коригира решенията на Прокурорската колегия.

От друга страна ми се струва, че това решение на Прокурорската колегия от 16-ти, както е написано в него, подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от неговото обявяване, което ще рече, че във всички случаи този срок продължава да тече. Та аз си мисля, че всеки един, който е активно легитимиран, би могъл да подаде жалба във Върховния административен съд и преценката е на съда, според мен, да прецени кой е компетентният орган.

В тази връзка след като получа тези отговори на моите въпроси ще взема и решение как да гласувам - „за" или „против" включването на т. 9 в дневния ред.

Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Кояджиков.

Разбира се, аз мога да се аргументирам за включването на точката и ще го направя, но ще разделя аргументацията си на две части. Част от Вашите въпроси касаят дебат по същество, който дебат, ако навлезем в него сега, в някакъв смисъл ще го проведем преди изобщо да е допуснатата точката. Заради това ще отговоря на

Вашите въпроси, които са от процедурно естество. А ако точката бъде допусната тогава ще изразя и позиция по същество. Но все пак без, казвам, да изразявам в момента позиция по същество, предвид обществената значимост на това, което се случи през изминалите седмици; предвид това, че българското общество е особено чувствително по отношение случващото се в съдебната власт, включително при заемането на най-висшите позиции в съдебната система и в системата на прокуратурата; предвид това, че действително и организации, и юридически организации като Български хелзинкски комитет, Съюз на съдиите в България, представители наистина на теорията и на практиката, така че предвид на това също, уважаеми колеги, че за утре дори има насрочен протест от една от гражданските организации, аз си мисля, че би било добре и с оглед доверието в органа и легитимността на целия процес да направим това обсъждане. От Вас зависи, разбира се, дали ще го направим по същество.

Сега по отношение на процедурните въпроси. Защо не свиках пленум на 16.06. веднага след указа на президента? В чл. 33, ал. 2 на Закона за съдебната власт изрично е казано, че Пленумът на Висшия съдебен съвет се свиква, но най-малко трябва да се дадат три дни предварително за запознаване с дневния ред, съответно с обсъжданата точка. Аз няма как от вечерта на 16-ти да свикам пленум за следващия ден, защото бих нарушил чл. 33, ал. 2 на Закона за съдебната власт и би се създадо някакво усещане за извънредност на цялата ситуация. Да, вероятно мнозина от нас не очакваха президентът толкова бързо да издаде указ за освобождаването на главния прокурор и тук идвам до втория Ви процедурен въпрос - кога настъпва, условно казано, юридическия ефект на този указ, кога той влиза в сила? С публикуването в

„Държавен вестник“ или с неговото издаване? Тъй като този указ е индивидуален акт, не е нормативен акт, и тъй като се отнася за решаване на един персонален въпрос в рамките на съдебната власт, разбира се, на най-висше ниво, аз приемам и като конституционалист, че указът влиза в сила от момента на неговото издаване, т.е. конститутивният ефект настъпва от момента на издаването, а оповестителният ефект настъпва от момента на обнародването в „Държавен вестник“. Дали това обаче е достатъчно основание за толкова бързо свикване на Прокурорската колегия и за избор на временно изпълняващ длъжността „главен прокурор“, това е въпрос, който ще обсъдим вероятно по същество, ако бъде допусната тази точка.

Позволете ми да спра дотук. Надявам се, всички сме наясно от високия обществен интерес, който провокира цялата процедура и по освобождаването на господин Гешев, и по избора на господин Сарафов. Дори да не беше оспорено по същество компетентността на колегията публичният интерес остава.

Затова мисля, че е важно, Пленумът на Висшия съдебен съвет ще прецени как точно да се произнесе, ако допусне по същество, дали просто да обсъди, дали да вземе някакво различно решение и аз съм съгласен с Вас, че юридическият отговор на поставения въпрос може да го даде Върховният административен съд в срока, в който може да се оспори взетото решение.

Уважаеми колеги, други становища по внесените допълнителни точки? Заповядайте, господин Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Мога да не се съглася с някои неща, но няма да го направя, да не влизаме в дебат.

Ще задам следния въпрос. При условие, господин Министър, че Вие заявихте, че ще сезирате Върховния

административен съд, поне вчера така разбрах, Вас не Ви ли притеснява, че едно такова обсъждане ще повлияе или най-малко удачно ли е да бъде обсъждано преди решението на един съд? Не смятате ли, че това е органът, който ще прецени тези всички предпоставки? И добре ли е един въпрос, който ще бъде решаван от съд, преди това да бъде обсъждан или под някаква форма пререшаван от друг орган? Мен това ме притеснява повече.

АТАНАС СЛАВОВ: Разбирам Вашата аргументация особено в присъствието, като член на пленума, и на председателя на Върховния административен съд. Аз в мои изказвания и преди дори президентът да вземе решението за издаване на указа, и в рамките на вчерашния ден действително съм изразил становище, което считам за аргументирано, но сезирането на Върховния административен съд, така да се каже, е под условие. Ако аз считам, че компетентният орган е пленумът и ако пленумът вземе такова решение тогава отпада необходимостта от сезиране на Върховния административен съд. И обратно. Но съгласете се, че обществото е толкова чувствително към целия процес, че е важно да се чуят нашите аргументи по същество. Можем да не се съгласяваме с различните аргументи. Разбира се, окончателното решение ще е на Върховния административен съд, ако бъде сезиран, но не мисля, че този дебат е излишен и ще Ви кажа защо не е излишен. Защото това дори не е толкова дебат по процедурата. Това дори не е толкова дебат дали е легално и валидно взетото решение, а включително е дебат относно легитимността на целия процес, а легитимността понякога в най-добрия случай се покрива с легалността, но невинаги. В момента имаме едно такова усещане за разминаване между легалност и легитимност и това е проблем. Обществото, пак казвам, е

чувствително към това разминаване и ние трябва да намерим някакъв убедителен отговор на всичко, което се случва.

Заповядайте, господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, аз ще Ви предложа да преустановим този дебат и да гласуваме предложението за включването на тази точка, защото аз мисля, че този дебат е необходим. Ние следва да го направим, но единствено и само за да изчистим съответната компетентност на този орган и то като дебат на членове на Пленума на Висшия съдебен съвет. Аз мисля, че дебатът трябва да бъде тук, не на други места, и тук е мястото, където всеки от нас може да заяви своята позиция дали смята, че съответно това решение, което е взето от Прокурорската колегия е взето от компетентен орган или не. Ние повече от това нищо не можем да направим, освен да си кажем нашите становища. Съответно, ако по някаква хипотеза преценим, че сме по-горестоящ административен орган или пък че можем да отменяме..., не това вече е по същество, тогава може да формираме и някакъв диспозитив по същество. Тук е въпрос само на дебат да се чуят нашите становища, още повече в Съдийска колегия във вторник заявихме, че ние ще го направим днес, затова аз ще Ви моля, колеги, да прекратим дебата и да гласуваме по същество включването на тази точка.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Председател!
Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря.

Аз ще взема повод от казаното от господин Министъра.

Действително, колеги, ние сме юристи и за всички е ясно, че в този формат и днес ние не можем да вземем решение със съответни правни последици. Прокурорската колегия се е

произнесла на 16 юни, постановила е и предварително изпълнение. Как ще се процедира оттук насетне отговорът се съдържа в чл. 36 от Закона за съдебната власт и в Административнопроцесуалния кодекс. Всички знаем, че чл. 82 е категоричен, че актовете на Съвета, който действа чрез колегии или чрез пленум, не подлежат на оспорване по административен ред, ерго единственият начин е при наличие на правен спор същият да бъде решен пред Върховния административен съд, където в чл. 146 са очертани основанията за атакуване на актовете на Висшия съдебен съвет.

Аз обаче ще подкрепя предложението за включване в дневния ред, тъй като също считам, че с оглед обществената значимост на въпроса и с оглед създадите се съмнения в легитимността на органа, който е взел това решение, действително следва да се изложат юридически аргументи в подкрепа на оформилата се в последните дни дискусия по отношение на това кой е компетентният орган да вземе решение при назначаване на временно изпълняващ длъжността, съответно, който да замести при предсрочно освобождаване един от „тримата големи“, така че аз ще подкрепя предложението.

Благодаря Ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Пашкунова.

Госпожо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, аз също ще подкрепя и трите предложения за включване на допълнителни точки в днешния дневен ред. Виждам, че дебатът се съсредоточи около едната от точките - тази, която е внесена от министъра на правосъдието. По мое виждане дебат относно включването заслужава и друга точка, но аз няма да се изказвам по този въпрос сега.

Защо считам, че следва да допуснем обсъждането на тази точка в днешния дневен ред? Първо, вероятно за никого вече не е тайна, че аз подкрепям тезата, че компетентен в конкретния случай да се произнесе по въпроса за определяне на изпълняващ длъжността „главен прокурор“ е Пленумът на Висшия съдебен съвет.

Понеже не съм сигурна дали ще стигнем до обсъждане на този въпрос по същество, аз ще кажа само две изречения по този въпрос – защо това считам. Първо, в Закона за съдебната власт несъмнено има празнота по въпроса какво се случва след предсрочното освобождаване на главния прокурор. Има текст, който препраща към процедурата по чл. 73. Посочено е, че има възможност за определяне на изпълняващ длъжността, т.е. откога започва да тече мандатът на следващия прокурор, но няма никакви указания какво се случва след момента на предсрочното прекратяване. Защо това е така, аз няма да гадая. Факт е, повтарям, че има празнота в закона както по въпроса кой е компетентен да определи изпълняващ длъжността до избирането, по-скоро до назначаването с указ на следващия главен прокурор, нито по въпроса каква процедура трябва да бъде следвана при този избор и кои са лицата, сред които трябва да бъде съсредоточен този избор и по-конкретно дали изборът е възможен само из няколкото заместници на главния прокурор или е възможно и от други лица да бъде, и на какви качества следва да отговаря това лице, изобщо какви обстоятелства следва да бъдат взети. В Закона за нормативните актове има указания как се действа, когато един нормативен акт е непълен.

Ако стигнем до обсъждане на този въпрос, аз ще изложа допълнителни съображения защо считам, че Пленумът е

компетентен, а не Прокурорската колегия. Това въведение в конкретния случай беше необходимо да го направя както поради съображението, което вече посочих, а именно, че не съм сигурна, че ние ще приемем точката за включване в дневния ред, така и за да обясня своята позиция и необходимостта от разглеждането и обсъждането на този въпрос днес.

Тук беше изтъкнато обстоятелството, че решението вече е взето. Да, решението е взето. Аз бях в сградата на Висшия съдебен съвет миналия петък. Между другото, разбрах за събирането на членовете на Прокурорската колегия от едно медийно изявление на господин Кузманов, който е член на Прокурорската колегия, и дойдох в Съвета, защото очаквах, че събирането по повод определяне на изпълняващ длъжността „главен прокурор“ следва да бъде в рамките на пленума, а не на Прокурорска колегия. По този въпрос говорих още преди, т.е. докато стигнах до Съвета вече беше насрочено заседание за 11.30 ч. в петък. Както Ви е известно, в 18.20 ч., мисля че беше, предишната вечер публичното обявяване на издаването на указа от страна на президента. Междувременно проведох разговор с председателите на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд по въпроса, че по мое виждане, споделих с тях, че следва да бъде сезиран и събран пленумът. По същия въпрос говорих и с господин Магдалинчев в присъствието, между другото, на колежата Дамянов, който мисля, че тук беше. Господин Магдалинчев заяви, че по негово виждане Прокурорската колегия е компетентна да се произнесе по този въпрос, както между другото и господин Чолаков. Това не е тайна, нали, господин Чолаков? Така че аз лично, колеги, направих сериозни усилия, за да инициирам, доколкото в моите правомощия на член на Съвета изобщо е това, провеждането на

пленум в петък преди или по време, или след насроченото заседание на Прокурорска колегия, което беше за 11 часа. След като не успях присъстващия в сградата на Съвета представляващ да мотивирам да насрочи пленум, след това единственото, което ми оставаше, е да слушам заседанието на Прокурорска колегия.

Между другото, дори мнозинството на членовете на пленума да стои на позицията или на виждането, че Прокурорска колегия е компетентна да се произнесе в конкретния случай, би следвало редът на произнасяне и на обсъждане на този въпрос да бъде обратен - не този пленум, който сега провеждаме и обсъждаме надълго и нашироко, дали изобщо да се съгласим да обсъждаме този въпрос да се провежда днес, след като вече е взето решение на Прокурорската колегия и се вадят аргументи от факта на взимането на това решение, а следваше пленумът да бъде събран, на който да обсъдим тази компетентност, и в зависимост от решението на мнозинството да се процедира или пленумът да продължи обсъждане по същество на евентуални кандидатури, или да се продължи в заседание на пленума. Точно по обратния ред беше процедирано в конкретния случай и изключително бързият начин, по който се събра и взе решението от Прокурорска колегия, в мен също оставя впечатлението, че това се случи, за да обсъждаме днес по този начин и при тези фактически обстоятелства този въпрос. Образно казано – при свършен факт.

Аз смятам, че няма никакъв проблем въпреки взетото решение на Прокурорска колегия днес ние да проведем обсъждане по този въпрос, защото в конкретния случай според мен е налице изземване на правомощия на административен орган. Наясно са Ви правните последици на хипотезите, при които един административен орган изземва правомощията на друг

административен орган и каква е силата на актовете, които този орган взима.

Фактът, че в решението на Прокурорска колегия беше дадено указание, че актът за определяне на изпълняващ длъжността „главен прокурор“ подлежи на обжалване, първо няма правопораждащо действие, защото обжалваемостта на един акт следва да бъде регламентирана в закона. Аз не съм убедена, че този акт подлежи на обжалване. И нещо, което е по-важно в конкретния случай също - кой е този правно легитимиран субект, който може да подаде допустима жалба срещу този акт? И понеже тук се препитваме на правни познания, аз ще попитам господин Кояджиков, който първи зададе този въпрос - кой, според Вас, господин Кояджиков, е легитимиран в конкретния случай да подаде жалба, допустима жалба, и на какво основание, както мен са ме питали колеги, на какво правно основание този акт подлежи на обжалване, предвид естеството на този акт?

Колеги, вярно е, че вероятно, ако има подадена жалба, Върховният административен съд ще разглежда този въпрос както относно допустимостта на подадената жалба, така и относно евентуално нейната основателност. Това обаче, не мога да се съглася с колегите, не изключва възможността ние да изразяваме становища по законосъобразността на този акт, който евентуално ще бъде оспорен пред съда, както сме го правили много пъти, включително в случаите, когато ние самите вземаме решение. Да се твърди подобно нещо означава да се изключи възможността поначало да бъде разгледано становище противно на това на мнозинството.

Толкова по този въпрос. Ако приемем за разглеждане точката аз ще изразя становището си по същество.

Въпросът е риторичен, господин Кояджиков, но пък ако искате, обяснете ни.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Дишева.

Господин Кояджиков, дали ще имате реплика на изказването? Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, уважаема госпожа Дишева, кой е легитимиран ще прецени Върховният административен съд, защото така пише в закона. Сроктът за обжалване е този, който е предвиден пак в Закона за съдебната власт при вземането на решение от съответните колегии за назначаване на административни ръководители. Седемдневен срок е предвиденият срок...(Чува се: 14-дневен.) ...14 е общият срок за административните ръководители, да 14-дневен срок е за административните ръководители. Става някаква микрофония. (Намесва се Ат.Дишева: Те дадоха указания за 14-дневен срок, господин Кояджиков.) Няма значение, добре, при това положение 14-дневен ще бъде срокът за всеки, който се чувства, че негови права са нарушени, би могъл да подаде жалба срещу този акт на Прокурорската колегия. А вече дали това ще бъде възприето от Върховния административен съд, ще каже съответният състав и не е моя работа да определя кои са активно легитимирани да обжалват...(микрофония)

Но понеже тук се превърна този дебат в демагогия малко, искам да Ви кажа, че аз няма да подкрепя... Моля? (А.Дишева: Някаква микрофония се получава, не съм сигурна, че се чува.) Не знам какво мога да направя? Да, да. Така по-добре ли е?

Да, наистина изместваме дебата и нека да го прекратим. Аз казах, че моето становище е, че липсва предмет, защото аргументите, които казахте, господин Министър, са изцяло

политически и нямат никаква юридическа стойност, затова не виждам смисъл да участвам в този дебат и затова ще гласувам и против внасянето на точката.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Кояджиков.

Все пак считам, че дебатът за това кой е компетентният орган е изцяло в полето на правото, а не на политиката.

Заповядайте, госпожо Мутафова.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Само едно изречение, господин Министър. Ако приеме пленумът т. 10 като допълнителна да се гледа днес, а ние смятаме, че би следвало да стане това, тъй като отговор трябваше да дадем със срок, даден от Министерство на финансите, до вчера, молбата ми е тази точка да я докладвам заедно с останалите точки 2 и 3 на „Бюджет и финанси“, за да може отговорът ни да бъде изписан по-скоро и да тръгне днес в рамките на работния ден към министерството.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Уважаеми колеги, има ли становища относно допустимостта на допълнителните точки? Заповядайте.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви, господин Министър.

Макар че вече дебатът по т. 9, по мое мнение, премина във фазата по същество, тъй като никой друг от колегите не взе отношение, аз, като представител на Прокурорската колегия, мисля че е редно да обоснова макар и съвсем накратко своя вот. Аз ще гласувам „за“ включването на т. 9 в дневния ред не защото по някакъв начин се чувствам притисната от евентуално формиращото се мнозинство тази точка да бъде включена в дневния ред, а защото реално действително считам, че това е въпрос, от който обществото се вълнува и който може би беше по-шумно и противоречиво

медийно отразен, и моето становище е, че именно тук на пленума трябва да бъдат разгърнати всички онези тези, които имат колегите, така че аз ще гласувам „за“ включването на тази точка в дневния ред.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви за изразеното становище. Има ли колеги, които искат да вземат отношение преди гласуването? Не виждам. Моля, само да обявим кворума за вземане на решения преди да пристъпим към гласуване. Участват 17 членове на Висшия съдебен съвет. Има колеги, които отсъстват, със съответните основания, които са подали. Тоест, кворумът за вземане на решения е 9 гласа.

Аз приемам предложението на господин Кояджиков да направим разделно гласуване. Мисля, че това е най-адекватното с оглед изразените аргументи в рамките на дискусиата. Ако няма други становища ще подложа всяка една от трите допълнителни точки за включване в дневния ред.

Първо подлагам на гласуване точката, която обсъдихме току-що, внесена от министъра на правосъдието, да бъде включена в дневния ред именно с формулировката: Обсъждане на органа, компетентен да определи изпълняващ длъжността „главен прокурор“ на Република България.

Колеги, който е „за“ включването на тази точка в дневния ред, моля да гласува. (брои гласовете)

Единадесет гласа „за“.

Моля, който е „против“, да гласува. (брои гласовете)

Шест гласа „против“. Имаме взето решение. Точката се включва в дневния ред.

(решението е отразено по-долу в цялост)

АТАНАС СЛАВОВ: Само да уточним. След като гласуваме всички точки тогава ще гласуваме поредността? Да, да.

Подлагам на гласуване предложението за т. 10, а именно: Проект на решение относно писмо от Министерство на финансите вх. № ВСС-8552/20.06.2023 г., с предложение за основни параметри по проектобюджета на съдебната власт за 2023 г., в т.ч. изменения на конкретни показатели, както и таван на разходите за периода 2024 – 2025 г.

Уважаеми колеги, който подкрепя включването на тази точка в дневния ред, моля да гласува. (брои гласовете)

Седемнадесет гласа „за“, няма „против“. Точката е приета за включване в дневния ред.

(решението е отразено по-долу в цялост)

АТАНАС СЛАВОВ: И предстои гласуване по т. 11, внесена от Прокурорската колегия: Предложение за приемане на времеви график за провеждане на процедура по чл. 173 от Закона за съдебната власт за избор на главен прокурор.

Уважаеми колеги, който подкрепя включването на тази точка в дневния ред, моля да гласува. (брои гласовете)
Шестнадесет гласа „за“. Моля, който е „против“? Един глас „против“. Прието е включването на точката в дневния ред.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ПЛЕНУМЪТ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

9. Обсъждане на органа, компетентен да определи изпълняващ длъжността „главен прокурор“ на Република България.

Внася: доц. д-р Атанас Славов – министър на правосъдието и председателстващ Пленума на ВСС

10. Проект на решение относно писмо от Министерство на финансите вх. № ВСС-8552/20.06.2023 г., с предложение за основни параметри по проектобюджета на съдебната власт за 2023 г., в т.ч. изменения на конкретни показатели, както и таван на разходите за периода 2024 – 2025 г.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

11. Предложение за приемане на времеви график за провеждане на процедура по чл. 173 от ЗСВ за избор на главен прокурор.

Внася: Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, има предложение от господин Стоев. Да докладвам или Вие ще го направите? Аз, добре. Господин Стоев предлага т. 4 от първоначалния дневен ред, а

именно: Проект на решение във връзка с възложено стопанисване на имот – публична държавна собственост, находящ се в гр. София, ул. „Г.С.Раковски“ № 134, внесена от Комисия „Управление на собствеността“, да е първа точка в дневния ред предвид на това, че тя се отнася за сградата, която ще бъде ползвана от Европейската прокуратура, от европейските делегирани прокурори в България, и предвид важността на този въпрос се предлага да е първа точка в дневния ред.

Заповядайте, господин Стоев.

ЙОРДАН СТОЕВ: Само да допълня, че ние сме отправили покана и съответно на поканата се отзова европейският прокурор Теодора Георгиева, която е отвън. Това също е причина да може да мине като първа точка.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви. Напълно аргументирано.

Уважаеми колеги, в такъв случай...(Прекъснат)

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Предлагам т. 10 да стане т. 4 след двете бюджетни точки, заедно.

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, който подкрепя предложението на господин Стоев т. 4 да бъде т. 1 в дневния ред, моля да гласува. (брои гласовете) Седемнадесет гласа „за“. Прието е предложението. (Намесва се Г.Чолаков без микрофон, не се чува.)

Господин Чолаков предлага...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз предлагам т. 9 да мине като т. 2, за да може в началото на заседанието все пак да извършим дебата.

(Реплики от залата без микрофон, не се чува)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре. Оттеглям, оттеглям предложението.

АТАНАС СЛАВОВ: Тоест, не правим предложение за друго разместване в дневния ред, вървим както е по дневен ред с т. 10 да стане т. 4, предлага госпожа Мутафова. Моля, гласувайте това процедурно предложение. (брои гласовете) Седемнадесет гласа „за“. Приема се.

В такъв случай започваме по приетия дневен ред.

Господин Стоев, заповядайте.

ЙОРДАН СТОЕВ: Господин Министър, ако ми позволите само съвсем накратко да очертая предмета, върху който ще дебатирате и съответно тогава да поканим госпожа Георгиева да влезне. Ще бъде максимално кратък. В администрацията на Висшия съдебен съвет е постъпило писмо от Георги Рупчев – представител на Министерството на правосъдието в постоянното представителство на Република България в Европейския съюз относно писмо от европейския главен прокурор, в което се посочва, че европейски прокурор от България, както и Европейската прокуратура не може да бъде определена от ВСС като отговаряща за администрирането на сграда, находяща се в гр. София, ул. „Г.С.Раковски“ № 134, предоставена за управление на ВСС за нуждите и дейността на европейските делегирани прокурори в Република България.

Съвсем накратко ще кажа, че на 16.03.2023 г. е възложено на европейския прокурор от Република България да стопанисва въпросния имот. Това е било свързано с писмо от Теодора Георгиева и Димитър Беличев, в което те са направили такова искане. Впоследствие на базата на писмото на европейския главен прокурор същият е посочил доводи и изрично е отбелязано, че в Регламента на Европейската прокуратура и финансовите

правила няма разпоредба, която да позволява на Европейската прокуратура да управлява сградата, представлявана и от ВСС.

Във връзка с това ние сме подготвили три варианта на нашето предложение, но сега ако искате първо да чуем или да Ви запозная с тези три варианта съвсем накратко?

АТАНАС СЛАВОВ: Може би като присъства тя тук, за да може да вземе отношение.

ЙОРДАН СТОЕВ: Да, може да я поканим в този случай, да. Благодаря Ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Моля да поканят госпожа Теодора Георгиева. ...(Реплика от залата) Да, първо да гласуваме допускането на госпожа Теодора Георгиева - европейски прокурор от България за допускане в залата. Моля, който подкрепя нейното допускане, да гласува. (брои гласовете) Шестнадесет..? Да, има очевидно мнозинство за нейното допускане.

(Теодора Георгиева – европейски прокурор от Република България, влиза в залата)

АТАНАС СЛАВОВ: Заповядайте, госпожо Георгиева.

Господин Стоев, заповядайте да докладват вариантите, които са предложени.

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, предложението, което предлагаме е Пленумът на Висшия съдебен съвет да реши:

Вариант първи: Отнема възложеното, с решение по т. 9 от Протокол № 7/16.03.2023 г. на Пленума на ВСС, стопанисване на европейския прокурор от Република България на имот - публична държавна собственост, находящ се в гр. София, ул. „Г.С.Раковски“ № 134.

Две: Възлага на европейския делегиран прокурор по чл. 139а, ал. 1 от ЗСВ стопанисването на имот – публична държавна собственост, находящ се в гр. София, ул. „Г.С.Раковски“ № 134.

Точка три: Изпраща решението на европейския делегиран прокурор по чл.139а, ал. 1 от ЗСВ, за сведение и изпълнение.

Вариант втори: Отнема възложеното, с решение по т. 9 от Протокол № 7/16.03.2023 г. на Пленума на ВСС, стопанисване на европейския прокурор от Република България на имот - публична държавна собственост, находящ се в гр.София, ул. „Г.С.Раковски" № 134.

Възлага на Главния прокурор на Република България стопанисването на имот - публична държавна собственост, находящ се в гр.София, ул. „Г.С.Раковски" № 134.

Изпраща решението на Главния прокурор на Република България, на разпореждане.

Вариант три, една точка: Отнема възложеното, с решение по т. 9 от Протокол № 7/16.03.2023 г. на Пленума на ВСС, стопанисване на европейския прокурор от Република България на имот - публична държавна собственост, находящ се в гр.София, ул. „Г. С. Раковски" № 134.

И точно заради това, че имаме три варианта, аз бих желал да чуем и становището на европейския прокурор.

АТАНАС СЛАВОВ: Заповядайте, госпожо Георгиева, да изразите становището на Европейската прокуратура.

ТЕОДОРА ГЕОРГИЕВА: Благодаря Ви, господин Министър. Благодаря и на господин Стоев.

Уважаеми колеги, на първо място използвам случая да изразя благодарност от името на Европейската прокуратура и на

европейския главен прокурор госпожа Кьовеши на българските национални власти и на Висшия съдебен съвет за оказаното съдействие и помощ при функционирането и създаването на Европейската прокуратура в България.

Също така бих искала да благодаря за поканата и дадената възможност да изясним нашата позиция във връзка с управлението и стопанисването на сградата, която, знаете, беше предоставена с решение на Министерския съвет за управление и ползване на Висшия съдебен съвет с целево предназначение, а именно сградата следва да бъде ползвана за нуждите на дейността на европейските делегирани прокурори в България.

Действително в този ред на мисли ние поискахме от Висшия съдебен съвет сградата да бъде юридически възложена на нас. Писмото беше с искане да бъде възложена на европейските делегирани прокурори. В резултат на това беше взето решение да бъде възложено на европейския прокурор, откъдето възникна юридическият казус, свързан с регламента и с националното законодателство, такова каквото то беше изменено през последните години, за да може да се създаде нормативна рамка за функционирането на Европейската прокуратура, а именно европейският прокурор, съгласно регламента, е служител на Европейския съюз и се подчинява на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз. По нашето вътрешно законодателство, така както е възприел българският законодател, европейският прокурор не е част от съдебната система по време на мандата си и като магистрат бива освободен към началото на своя мандат и по време на мандата си не е част от съдебната система, въпреки че НПК, НК и ЗСВ уреждат възможността той да участва в разследвания и в съдебна фаза по дела пълноправно с

делегираните прокурори, и има същия, поне същия набор правомощия, каквито имат националните прокуратури.

Поради тази причина европейският прокурор не би могъл, той няма такова правомощие за управление на тази сграда. Имайки предвид и измененията в ЗСВ, а именно чл. 139а и решението на пленума от 15 септември, с което се определи, че европейските делегирани прокурори, по-конкретно европейският делегиран прокурор по смисъла на чл. 139а, ал. 1 от Закона за съдебната власт е оправомощен за третостепенен разпоредител с бюджет в структурата на второстепенния разпоредител по бюджета на съдебната власт и това е Прокуратурата на Република България, а както знаем начело на Прокуратурата на Република България стои главният прокурор. Отделно от това ние нямаме, съгласно българското законодателство, правомощия по Закона за обществените поръчки. Нито европейският прокурор, нито европейски делегиран прокурор по чл. 139а от ЗОП може да бъде възложител.

По тези чисто практически съображения считаме, че в най-голяма степен ще съответства с юридическата рамка както на европейското право, а именно Регламентът за Европейската прокуратура, така и на националното ни законодателство, вторият вариант, който е предложен от комисията с една малка редакция, защото все пак ние държим да бъде отбелязано, че тази сграда ще бъде стопанисвана от главния прокурор, но изключително за нуждите на Европейската прокуратура, поради което текстът, който ние предлагаме е същият, който е по вариант 2, няма да изчитам целия, първа точка е: „Отнема възложеното...“, втора: „Възлага на Главния на Република България стопанисването на имот - публична държавна собственост, находящ се в гр.София, ул. „Г.С.Раковски“

№ 134, за нуждите на Европейската прокуратура, което да се осъществява в тясно сътрудничество и взаимодействие с европейския прокурор и европейския делегиран прокурор по смисъла на чл. 139, ал. 1 от ЗСВ.

В този смисъл молбата ми, колеги, от името на Европейската прокуратура, е да приемете диспозитив на решение в смисъла, предложен във вариант 2, с допълнението, предложено от нас.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви за изразеното становище.

Уважаеми колеги, формално как ще процедираме? Трябва ли член на ВСС да припознае така направеното предложение, или директно? (Гласове: Не, не.) Окей, добре. Моля, за становища, колеги.

ЙОРДАН СТОЕВ: Ще кажа само, че съм на едно мнение с европейския прокурор и считам, че това е най-удачният вариант, който аз ще подкрепя, ведно с допълнението, което беше направено.

Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Други становища по направеното предложение? Не виждам. В такъв случай подлагам на гласуване направеното предложение. Има ли нужда отново да бъде изчетено? Не. Моля, уважаеми колеги, който подкрепя направеното предложение, като диспозитив, да гласува „за“. Вариант втори с допълненията направени от европейския прокурор. (брои гласовете) Пълно мнозинство. Шестнадесет гласа „за“. Няма „против“. Прието е това решение.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

4. ОТНОСНО: Проект на решение във връзка с възложено стопанисване на имот - публична държавна собственост, находящ се в гр. София, ул. „Г. С. Раковски“ № 134

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

4.1. ОТНЕМА възложеното с решение по т. 9 от Протокол № 7/16.03.2023 г. на Пленума на ВСС стопанисване на европейския прокурор от Република България на имот – публична държавна собственост, находящ се в гр. София, ул. „Г.С.Раковски“ № 134.

4.2. ВЪЗЛАГА на Главния прокурор на Република България стопанисването на имот – публична държавна собственост, находящ се в гр. София, ул. „Г.С.Раковски“ № 134, за нуждите на Европейската прокуратура, което да се осъществява в тясно сътрудничество и взаимодействие с европейския прокурор и европейския делегиран прокурор по смисъла на чл. 39а, ал. 1 от ЗСВ.

4.3. ИЗПРАЩА решението на Главния прокурор на Република България, на разпореждане.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви много за участието в днешното заседание.

ТЕОДОРА ГЕОРГИЕВА: Аз Ви благодаря за решението. Успех и успешна работа!

АТАНАС СЛАВОВ: Успешна работа и на Вас!

(Теодора Георгиева напуска залата)

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, преминаваме към бюджетните точки от днешния дневен ред. Как ще бъдат

докладвани? (Г.Мутафова: Първа точка Вие ли ще я докладвате или аз да я докладвам, понеже е указът?) А, да, указът, да.

(Обсъждат по между си)

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, след кратко съвещание в пленарен състав докладвам, че във Висшия съдебен съвет е постъпил Указ № 95/15.06.2023 г. на Президента на Република България, който освобождава от длъжност Главния прокурор на Република България на основание направеното предложение от Пленума на Висшия съдебен съвет за осъществен състав на извършено нарушение на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията за уронване престижа на съдебната власт. Ще спра дотук.

Колеги, всъщност ние трябва за сведение да го приемем. А трябва ли да го гласуваме?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, гласуваме. Решението е „приема за сведение“.

АТАНАС СЛАВОВ: В такъв случай моля да гласуваме, че приемате за сведение направеното съобщение за издадения указ на държавен глава. Както стана ясно от предходната дискусия, указът е породил юридическа сила от момента на неговото подписване и издаване, а обнародването в „Държавен вестник“ има само оповестително действие.

Моля, който приема така направеното съобщение, да гласува. (Брой гласовете.) Шестнадесет гласа „за“, без „против“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

1. ОТНОСНО: Указ № 95 от 15 юни 2023 г. на Президента на Република България

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

Приема за сведение Указ № 95 от 15 юни 2023 г. на Президента на Република България.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, колеги.

Продължаваме вече с бюджетните точки от дневния ред и давам думата на госпожа Мутафова да докладва.

Заповядайте!

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колеги, позволете ми да ви докладвам трите бюджетни точки заедно, ако има някакви въпроси ще се опитаме да отговорим. Това са точки 2, 3 и 10, която приехме като допълнителна.

Точка 2 е организиране и провеждане на обществена поръчка, възлагане чрез събиране на оферти с обява по вид с предмет „Предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез обществени мобилни мрежи по стандарт и далекосъобщителни услуги чрез фиксирана телефонна мрежа за нуждите на ВСС и неговата администрация“. Проектът за решение, който ви предлагаме е да възложим на представляващия ВСС да организира и проведе обществена поръчка, възлагане чрез събиране на оферти с обява по вид с предмет „Предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез обществени мобилни мрежи по стандарт и далекосъобщителни услуги чрез фиксирана телефонна мрежа за нуждите на ВСС и неговата администрация“, с две обособени позиции: Обособена позиция 1 – предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез обществена далекосъобщителна подвижна клетъчна мрежа по стандарт и Обособена позиция 2 - предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез фиксирана

телефонна мрежа при прогнозна стойност в размер на 39 999 лв. без ДДС или 47 998 с ДДС за срок от 12 месеца или до достигане на максимално допустимата прогнозна стойност на обществената поръчка. Кое от двете събития настъпи първо да възложи поръчката като сключи договор с определения за изпълнител и да прекрати процедурата, както и с право по чл. 7, ал. 1 от ЗОП и чл. 11, ал. 2, т. 8 от Правилника за организация на дейността на ВСС и неговата администрация да определи длъжностно лице от ВСС за възложител, с правата, предоставени му от настоящото решение. Това е точка 2.

Точка 3 е писмо с вх. № 7329 от 15.5.2023 г. от ТД на НАП-Велико Търново, офис Плевен, за възстановяване на грешно преведена по сметка на ВСС сума. Комисията предлага да дадем съгласие да се възстанови по сметка на ТД на НАП - Велико Търново, офис Плевен сумата в размер на 36 381,07 лв., която да я възстанови на „Стъклопакет“ АД.

И третата точка, колеги, е писмо от Министерство на финансите, вх. № ВСС 8552 от 26.5.2023 г. с предложение за основни параметри по проектобюджета на съдебната власт за 2023 г., в това число на конкретни показатели, както и таван на разходите за периода 2024-2025 г. Комисията предлага на Пленума на вашето внимание на проект, който ще прочета, но ще си позволя да прочета и част от мотивите на комисия „Бюджет и финанси“, поради обществената значимост за съдебната система на този въпрос. Пленумът на ВСС е утвърдил параметрите по проектобюджета на съдебната власт за 2023 г. и актуализираните бюджетни прогнози за 2024 г. и 2025 г. с протокол 27 на свое заседание, проведено на 15 септември 2022 г. и по поставения въпрос вече се е произнесъл с няколко поредни решения, а именно протокол № 3 от 2.2.2023 г.,

протокол 9 от 6.4.2023 г. и протокол 11 от 27 април 2023 г. Постъпило е писмо от Министерство на финансите с входящ номер, който посочих от 26-ти, с което се предоставят параметрите и допусканията, при които е разработена общата рамка на бюджет 2023 г., както и основни параметри по проектобюджета на съдебната власт за 2023 г. и бюджетните прогнози за 2024 г. и 2025 г. В цитираното по-горе писмо се изисква в срок до 20.6.2023 г. да се предоставят актуализирани разчети по проекта на бюджета на съдебната власт за 2023 г. и актуализираните бюджетни прогнози за 2024 г. до 2026 г. Предложението на Министерство на финансите по показатели на проектобюджета на съдебната власт за 2023 г. включва допълнителни разходи спрямо Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г. в размер на 148 милиона, 800 хиляди и 4000 лв. Предвидените от Министерството на финансите допълнителни средства от 148 800 мил. лв. са разпределени, както следва: 145 751,08 мил. лв. увеличение на разходите за персонал, в това число за индексация на възнагражденията на заетите в съдебната система, които се определят съгласно ЗСВ и разходи за облекло, за достигане на годишния размер на средствата, необходими във връзка с увеличението от месец април 2022 г. на МРЗ от 650 на 710 лв. и на средствата, необходими във връзка с увеличението от месец април 2022 г. на максималния осигурителен доход от 3000 лв. на 3400 лв., както и ефектът от минималната работна заплата увеличен от 710 лв. на 780 лв. от 1.1.2023 г. 1 298, 6 мил. лева за обезпечаване дейността на европейския прокурор и европейските делегирани прокурори в Република България, 350 х.лв. съгласно Закона за изменение и допълнение на ЗСВ, с цел осигуряване на изпълнението на мярка „Укрепване на ролята на Инспектората на

ВСС за превенция и противодействие на корупцията в съдебната власт" от Националния план за възстановяване и устойчивост на Република България, 1 400 млн.лв. за извършване на специализирани експертизи от Прокуратура на Република България и годишен абонамент за достъп до платформа Супер – трейс – инспектори под форма ТРП-Лапс иншурънс. Поради недостатъчният размер на разходите по бюджета на съдебната власт, утвърдени със Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г. при първоначалното разпределение на бюджета са добавени средства в размер на 40 милиона лева от наличностите от сметка от предходни години и той е утвърден от Пленума на ВСС в размер на 978,7 милиона лева.

Предвид горното предложението на Министерство на финансите за допълнителни разходи по бюджета на съдебната власт за 2023 г. реално е в размер на 108,800,4 милиона лв., спрямо бюджета за 2022 г. Предложението на Министерство на финансите по показатели на проектобюджета на съдебната власт за 2023 г. е със 105,117,5 мил. лв. по-малко спрямо утвърдения от Пленума на ВСС проектобюджет на съдебната власт за 2023 г. Така предложените параметри от Министерство на финансите по проектобюджета на съдебната власт за 2023 г. дават възможност за: увеличаване на възнагражденията на младшите магистрати от 1.1.2023 г. с 15,6%, увеличение на възнагражденията на магистратите и съдебните служители с 10% от 1.4.2023 г., съответно и увеличение на средствата за осигурителни вноски за този период, осигуряване на средствата по чл. 233, ал. 6 от ЗСВ и доплащане до пълния размер на средствата за облекло на съдебните служители за тази година. Както си спомняте ние не изплатихме цялата сума на съдебната администрация. Ето защо и ние предложихме да

приемем днес решение, с което да препотвърдим вече взетото от нас решение по протоколите, които ви зачетох. Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря за докладваните точки.

Уважаеми колеги, моля, за становища по така направения доклад. Не виждам желаещи да вземат становище. В такъв случай ще подложа на гласуване предложените диспозитиви в рамките на доклада. 2,3 и 10 точка, 10, която стана всъщност 4 точка. Разделно или заедно? Заедно.

Уважаеми колеги, подлагам на гласуване направените предложения общо за трите точки. Моля, който е „за“ да гласува. /брои гласовете/ - Пълно мнозинство - 17 гласа „за“, без „против“.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка по т.т. 2, 3 и 10 от дневния ред/

2. ОТНОСНО: Организиране и провеждане на обществена поръчка, възлагана чрез събиране на оферти с обява по вид, с предмет: „Предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез обществени мобилни мрежи по стандарт GSM/UMTS/LTE/5G и далекосъобщителни услуги чрез фиксирана телефонна мрежа за нуждите на ВСС и неговата администрация“

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ВЪЗЛАГА на представляващия Висшия съдебен съвет да организира и проведе обществена поръчка, възлагана чрез събиране на оферти с обява по вид, с предмет: „Предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез обществени мобилни мрежи по стандарт GSM/UMTS/LTE/5G и далекосъобщителни услуги чрез

фиксирана телефонна мрежа за нуждите на ВСС и неговата администрация" с две обособени позиции: Обособена позиция № 1: „Предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез обществена далекосъобщителна подвижна клетъчна мрежа по стандарт GSM/UMTS/LTE/5G с национално покритие" и Обособена позиция № 2: „Предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез фиксирана телефонна мрежа", при прогнозна стойност в размер на 39 999,00 (тридесет и девет хиляди деветстотин деветдесет и девет) лв. без вкл. ДДС или 47 998,00 (четиридесет и седем хиляди деветстотин деветдесет и осем) лв. с вкл. ДДС, за срок от 12 (дванадесет месеца) или до достигане на максимално допустимата прогнозна стойност на обществена поръчка, което от двете събития настъпи първо, да възложи поръчката като склучи договор с определения за изпълнител или да прекрати процедурата, както и с право по чл. 7, ал. 1 от Закона за обществените поръчки и чл. 11, ал. 2, т. 8 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация, да определи длъжностно лице от ВСС за възложител, с правата предоставени му с настоящото решение.

3. ОТНОСНО: Писмо с вх. № ВСС - 7329/15.05.2023 г. от ТД на НАП Велико Търново, офис Плевен за възстановяване на грешно преведена по сметка на ВСС сума

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ДАВА СЪГЛАСИЕ да се възстанови по сметка на Териториална дирекция на НАП Велико Търново, офис Плевен сумата в размер на 36 381,07 лв., която да я възстанови на „Стъклопластик" АД.

10. ОТНОСНО: Писмо от Министерство на финансите вх. № ВСС - 8552/20.06.2023 г., с предложение за основни параметри по проектобюджета на съдебната власт за 2023 г., в т.ч. изменения на конкретни показатели, както и таван на разходите за периода 2024 – 2025 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Пленумът на Висшия съдебен съвет е утвърдил параметрите по проектобюджета на съдебната власт за 2023 г. и актуализираните бюджетни прогнози за 2024 г. и 2025 г. с Протокол № 27 на свое заседание, проведено на 15.09.2022 г. и по поставеният въпрос вече се е произнесъл с решения по Протоколи № 3 от 02.02.2023 г., № 9 от 06.04.2023 г. и № 11 от 27.04.2023 г.

АТАНАС СЛАВОВ: В такъв случай продължаваме с дневния ред. Точка 5 първоначална в дневния ред и точка 6, внесени от комисията по „Управление на собствеността“. Заедно ли ще бъдат докладвани? Заедно.

Заповядайте, г-н Стоев!

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, двете точки ще ги докладвам заедно, ако възникнат някакви въпроси ще може да бъде отговорено.

Пета точка касае проект на решение за упълномощаване на административния ръководител на Окръжна прокуратура - Варна да представлява ВСС в качеството му на възложител по ЗУТ и проекта на решението, което предлагаме е Пленума на ВСС реши: Дава съгласие за стартиране на процедура по реда на чл. 147а от

ЗУТ за имот, находящ се в гр. Девня, кв. „Обеляново“, ул. „Боровец“, бл. 7, ет. 2, представляващи апартаменти с № 6, 7 и 8, свързана с издаване на разрешение за промяна на предназначението от главния архитект на община Варна, без извършване на строителни и монтажни работи.

Точка 2: Упълномощава административният ръководител на Окръжна прокуратура - Варна да представлява ВСС в качеството му на възложител по ЗУТ, да предприема законови и фактически действия, свързани с промяна предназначението по реда на чл. 147а, от ЗУТ за недвижими имоти, намиращи се на адреса по горната точка - област Варна, гр. Девня, ул. „Повеляново“, ул. „Боровец“, със съответни номера на апартаментите 6, 7 и 8.

Точка 6 касае проект на решение проект на решение по предложение на административния ръководител на Административен съд - София-град за временно предоставяне на помещение за нуждите на АССГ в сграда, стопанисвана от административния ръководител на Софийски районен съд. Става въпрос за помещение, в което да се съхраняват архиви. В тази връзка имаме съгласие и от двете страни и в тази връзка ви предлагаме проект на решение: Пленумът на ВСС реши: Дава съгласие да бъде осигурено за временно ползване помещение на етаж -1 в сградата, находяща се в гр. София, бул. „Цар Борис“ 3, № 54 за нуждите на Административен съд - София-град. Изпраща решението на административните ръководители на АССГ и СРС за сведение и изпълнение. Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря, г-н Стоев.

Има ли становища по докладваните точки по предложенията за диспозитиви?

Г-жа Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз искам да взема становище по точка 6 и да направя едно процедурно предложение, поради това ще Ви помоля да ги подложите на разделно гласуване.

По отношение на точка 6, колеги, трябва да изразим съгласие да бъде осигурено за временно ползване помещение на етаж -1 в сградата, находяща се в гр. София, бул. „Цар Борис“ 3, № 54 за нуждите на Административен съд - София-град. Искам да уточня, че не съм присъствала на това заседание, на което комисия по „Управление на собствеността“ е взела това решение, поради което не съм имала възможност там да изложа мои съображения и да поискам текста на предложеното решение да бъде попълнен. Какво имам предвид - когато се предоставя, макар и за временно ползване на един недвижим имот или части от него задължително този имот трябва да бъде индивидуализиран, като индивидуализирането става с посочване на неговите граници и с посочване на неговата квадратура. В случаят нямаме нито едното, нито другото. Доколкото разбрах от администрацията, която работи с комисията по „Управление на собствеността“, защото се поинтересувах как са били проведени дебатите преди да бъде гласувано това решение, са изказани съображения, че двамата председатели се били разбрали и за тях било абсолютно ясно кое е това помещение, което ще се ползва. В тази връзка искам да кажа, че председателите се сменят, а съдилищата остават и един такъв диспозитив според мен би могъл да породи проблеми в бъдеще, когато въпросното помещение вече ще е необходимо за нуждите на Софийския районен съд. В тази връзка моето предложение е да отложим разглеждането на тази точка и да върнем в комисия по „Управление на собствеността“ с оглед на това да се събере информация по отношение квадратурата на помещението и

неговите граници, така както те биха могли да бъдат уточнени, предвид характера на това помещение.

Другото, което също е пропуснато и ако се стига до връщане на проекторешението и на въпроса в комисията по „Управление на собствеността“ според мен би трябвало да се уточни и периода, в който ще бъде това временно ползване. Информацията ми е, че и този въпрос е бил обсъждан и е имало предложение ползването да продължи докато АССГ бъде настанен в друга сграда, защото ние сме вземали решение в тази насока, но не знам защо вече при гласуването на окончателния вариант за проекторешение този или друг срок е отпаднал. Мисля, че това са важни неща, за да се охранят интересите преди всичко на Районен съд - София, а и да има яснота в крайна сметка ние какво гласуваме. Това е моето предложение, за разделно гласуване и процедурното ми предложение за връщане на КУС, за да се уточнят тези параметри. В интерес на истината аз се опитах, така да се каже, в крачка, да попълня информацията и просто да ви я предложа днес на вниманието на Пленума, като се поинтересувах дали в нашата администрация, имам предвид администрацията, която работи с комисия по „Управление на собствеността“, ние разполагаме с някаква скица на имота, която би могла да се приложи, дали имаме данни за квадратурата, оказа се, че няма такива данни и те тепърва трябва да бъдат събирани. Това е, което исках да кажа. Благодаря за вниманието.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви за изразеното становище.

Други становища, колеги? Не виждам други становища. Тъй като има постъпило процедурно предложение изобщо точката да бъде отложена и върната на комисията, първо ще гласуваме

него, т.е. дали приемаме това процедурно предложение, ако не се приеме, ще подложа на гласуване двете точки заедно.

Уважаеми колеги, моля, който подкрепя направеното предложение от г-жа Керелска да се отложи тази точка, да се върне на комисията „Управление на собствеността“ за ново разглеждане, моля да гласува така направеното процедурно предложение. 2 гласа „за“ направеното предложение. Който е „против“? /брои гласовете/ - 15 гласа „против“. Не се приема направеното процедурно предложение.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, с извинение, че ми се наложи да изляза, но аз предлагам след като това решение не се прие от една страна, а от друга страна с изявлението, тук в залата го чух от няколко души, че е ясно кое е помещението, предлагам този, който е наясно кое е помещението да го обяви и да го включим в диспозитива на решението. Това е най-изчистения вариант и то постига както бързо решаване на въпроса от днес, така и възражението, което г-жа Керелска имаше, и което аз по принцип споделям. Моля, който знае помещението да го посочи.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Предложение да има втори диспозитив: Възлага на двамата административни ръководители да изготвят приемо-предавателен протокол, в който подробно да опишат помещението, което се предава от Районен съд - София на Административен съд - София-град. Втори диспозитив, който да бъде неразделна част от нашето решение в този протокол.

АТАНАС СЛАВОВ: Подлагам на гласуване направеното предложение от г-н Чолаков за допълване на диспозитива във формулировката, която той предложи. Моля, който подкрепя това предложение да гласува. /брои гласовете/ - пълно мнозинство в

подкрепя на направеното предложение. В такъв случай, колеги, с направеното допълнение в диспозитива на точка 6 подлагам на гласуване двете точки, така както бяха докладвани. Който подкрепя докладите, моля гласувайте. /брои гласовете/ Пълно мнозинство за двете точки. Приети са.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка по т.т. 5 и т. 6 от дневния ред/

5. ОТНОСНО: Проект на решение за упълномощаване на административния ръководител на Окръжна прокуратура - Варна да представлява Висшия съдебен съвет, в качеството му на възложител по ЗУТ

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ДАВА СЪГЛАСИЕ за стартиране на процедура по реда на чл. 147а от ЗУТ за имоти, находящи се в гр. Девня, кв. „Повеляново“, ул. „Боровец“, бл. 7, ет. 2, представляващи: апартаменти №№ 6, 7 и 8, свързана с издаване на разрешение за промяна на предназначението от главния архитект на община Варна без извършване на строителни и монтажни работи.

5.2. УПЪЛНОМОЩАВА административния ръководител на Окръжна прокуратура - Варна да представлява Висшия съдебен съвет, в качеството му на възложител по ЗУТ, да предприеме законови и фактически действия, свързани с промяна предназначението по реда на чл. 147а от ЗУТ, за недвижими имоти, намиращи се в област Варна, община Девня, гр. Девня, кв. „Повеляново“, ул. „Боровец“, бл. 7, ет. 2, представляващи: апартаменти №№ 6, 7 и 8.

6. ОТНОСНО: Проект на решение по предложение от административния ръководител на Административен съд - София-град /АССГ/ за временно предоставяне на помещение за нуждите на АССГ в сграда, стопанисвана от административния ръководител на Софийски районен съд

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. ДАВА СЪГЛАСИЕ да бъде осигурено за временно ползване помещение на етаж минус +/- 1 в сградата, находяща се в гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, за нуждите на Административен съд - София-град.

6.2. ВЪЗЛАГА на административните ръководители на Софийски районен съд и Административен съд - София-град да изготвят приемо-предавателен протокол, в който подробно да бъде индивидуализирано помещението, което се предава от Софийски районен съд на Административен съд - София-град.

6.3. ИЗПРАЩА решението на административните ръководители на АССГ и СРС, за сведение и изпълнение.

АТАНАС СЛАВОВ: Преминаваме към точка 7 от първоначалния дневен ред - комисията по „Правни въпроси“ докладва. Именно по отношение на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за организацията на дейността на ВСС и на неговата администрация.

Г-жа Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви, г-н Министър. Колеги, комисията по „Правни въпроси“ внася за обсъждане

Правилник за изменение и допълнение на Правилника за организация дейността на ВСС и неговата администрация. Промените, които предлагаме се обективират в отпадане от чл. 72, т. 5, буква „г“ на изречението: поддържа регистъра на командированите в органите на съдебната власт като функция на дирекция „Информационни технологии съдебна статистика“ и съответно такова изречение да бъде добавено в чл. 73, т. 9 и да стане буква „г“, там където е регламентацията на функциите на дирекция „Конкурси на магистрати“. Колеги, представили сме на вашето внимание мотиви за промените, финансова обосновка и частична оценка на въздействието, като съвсем накратко ще очертая каква е причината за тези промени. В нашият Правилник за дейността съставянето, воденето и съответно съхраняването на кадровите дела е дейност, възложена на дирекция „Конкурси на магистратите“. Същевременно към момента се поддържа и Регистър на командированите лица в органите на съдебна власт, като съответно тя съдържа, този регистър съдържа информация за името на командирования магистрат, от кой орган е командирован, в кой орган, с каква продължителност от време е командироването и тази дейност се осъществява по поддръжка на регистъра от дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика“. В процеса на поддържането на този регистър са констатирани затруднения във връзка с контрол върху достоверността на информацията, тъй като част от необходимите данни се обработват и съхраняват в дирекция „Конкурси на магистрати“. Това, колеги, е и причината да предложим изменение и допълнение в действащия към момента правилник, като предлагаме на Пленума на ВСС да приеме Правилник за изменение и допълнение на Правилника за организация на дейността на ВСС, както вече очертах, с параграф 1

в чл. 72, т. 5, буква „г" да се отмени изречението „поддържа регистъра на командированите в органите на съдебна власт" като функция на дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика" и такова изречение да се добави в чл. 73, т. 9 с нова буква „г", като това бъде възложено като дейност на дирекция „Конкурси на магистратите". Предлагаме след приемане на Правилника за изменение и допълнение, Правилникът за изменение и допълнение на действащия правилник да се обнародва в Държавен вестник, след което същият да се публикува на интернет-сайта на ВСС. Благодаря ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Уважаеми колеги, становища по направеното предложение? Не виждам заявени изказвания. В такъв случай подлагам на гласуване направеното предложение от г-жа Пашкунова от комисията по „Правни въпроси" за изменение и допълнение на Правилника за организацията на дейността на ВСС и неговата администрация. Моля, който е „за" да гласува. /брои гласовете/ - 13 гласа „за". Моля, който е „против" да гласува. Няма гласове „против". Направеното предложение е прието.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

7. ОТНОСНО: Правилник за изменение и допълнение на Правилника за организацията на дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7.1. ПРИЕМА Правилник за изменение и допълнение на Правилника за организацията на дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация.

7.2. Правилникът за изменение и допълнение на Правилника за организацията на дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация **ДА СЕ ОБНАРОДВА** в Държавен вестник.

7.3. След обнародване на Правилника за изменение и допълнение на Правилника за организацията на дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация, същият **ДА СЕ ПУБЛИКУВА** на интернет сайта на Висшия съдебен съвет, раздел „Нормативни и вътрешни актове“ - „Актове на ВСС“ - „Нормативни актове на ВСС“.

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, продължаваме с точка 8 от първоначалния дневен ред, а именно предложение относно оценително посещение във връзка с проверката на Република България, вторият кръг по прегледа по прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията, насрочено да се проведе в София, в периода 19-21 юли 2023 г. Поради отсъствието на г-н Магдалинов, представляващ ВСС, кой колега би направил доклад? Аз ли? Добре. Предстои оценително посещение във връзка с прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията. Изпратен е предварителен дневен ред на това посещение с участието на международни експерти. Има един елемент, че аз ще се наложи от 20 юли да съм на неформален Съвет по правосъдие в Испания, страната, която поема председателството на Съвета на Европейския съюз, но експерти от Министерство на правосъдието и заместник министри ще се включат активно в работата на оценителното посещение.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Г-н Министър, дайте да докладвам точката!

АТАНАС СЛАВОВ: Заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, разбрахте относно каква е точката. Мотивите за това са следните: във ВСС се получи писмо от министъра на правосъдието относно работно посещение във връзка във втория кръг на прегледа по прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията. В посещението ще вземат участие националния експерти-оценители от Армения и Норвегия, както и представители на Служба за борба с наркотиците и престъпността на ООН. По време на оценителната визита ще бъде обсъдена подадената от българските институции информация относно мерки за превенция на корупцията. Органите за превенция на корупцията, превенцията на корупцията в публичния сектор в съдебната власт, както и в частния сектор, наличието на етични кодекси, подаването на сигнали за корупция и разкриването на корупционни престъпления, мерките за превенция на корупцията при обществените поръчки, мерките за борба с изпирането на пари, възстановяване на облаги от престъпления, международно сътрудничество и други. Прегледът започва през месец юли 2020 г. и обхваща оценка на приложението на разпоредбите на глава 2 „Превантивни мерки“ и глава 5 „Възстановяване на средства“ от Конвенцията, като Министерство на правосъдието координира провеждането на проверката на България. Посещението се предшества от продължителен период на попълване на въпросник, по който ВСС е подал два пъти информация - през 2020 г. и 2022 г. От приложеният въпросник от 333 страници, с коментари на оценителния екип е видно, че тази информация е интегрирана в документа в частта за прилагането на чл. 11 и чл. 13. Към настоящият момент от страна на експертите оценители няма коментари и искания за разяснения по представената от ВСС

информация. С писмото си министърът на правосъдието на Република България отправя молба до ВСС да излъчи представители за участие в срещата с оценителния екип по въпросите от компетентност на ВСС, заедно с Върховна касационна прокуратура, Инспектората към ВСС и Министерство на правосъдието. Съгласно приложената предварителна програма срещата се предвижда да се проведе от 15,30 ч. до 16,30 ч. на 19 юли 2023 г. в сградата на Националния институт на правосъдието, на ул. „Екзарх Йосиф“ № 14, като ще бъде осигурен симултанен превод от английски на български език и обратно. Имената, длъжностите и данните за контакт на европейските представители на ВСС следва да се изпратят на английски език, включително по електронна поща на адресите на представените лица за контакт до 30 юни 2023 г. В този смисъл предлагаме следното решение: Пленумът на ВСС реши: Приема за сведение писмото на министъра на правосъдието относно оценителното посещение във връзка с проверка на Република България по втория кръг на прегледа по прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията, насрочено да се проведе в София, в периода 19-21 юли 2023 г. Определя следните членове на ВСС за участие в срещата на оценителния екип по втория кръг на прегледа по прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията на 19 юли 2023 г. от 15,30 ч. до 16,30 ч. в сградата на Националния институт на правосъдието.

Колеги, тук чакаме предложения кои трима или четирима членове на ВСС ще се включат в екипа от страна на ВСС.

И като точка 3 - предлагаме на дирекция „Международна дейност и протокол“ да изпрати информацията по т. 2 до отдел „Сътрудничество по наказателно-правни въпроси“, дирекция

„Международно-правно сътрудничество и европейски въпроси“ в Министерство на правосъдието.

Колеги, предлагате кой от вас иска да вземе участие в тази оценителна среща.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-н Мавров, за подробния доклад.

Г-жа Мутафова, заповядайте!

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колеги, понеже срещата е един час, а пък са заявени четири институции за участие, ще има симултанен превод, наясно сте на всички колко време отнема това, аз предлагам един представител на ВСС, член на ВСС и главния секретар, тъй като въпросите вероятно, които ще бъдат зададени до голяма степен ще касаят и работата на част от дирекциите на Съвета, както и попълването предварително на въпросници, така че според мен е редно представляващият г-н Магдалинчев и главния секретар г-н Димитров да отидат на тази среща, напълно достатъчно с оглед времето, което е дадено за нея. Ако разбира се някои от колегите тук присъстващи имат желание, добре са дошли!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-жо Мутафова.

Уважаеми колеги, предвид факта, че ще се все пак оценява прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията може би по един представител от всяка от Колегиите би било по-рационално. Ако прецените, разбира се. Все пак нормално е и представител на Прокурорската колегия да се включи в този оценителен кръг, но както прецените.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз приемам Вашите аргументи и с оглед на това предлагам г-жа Цветинка Пашкунова и я предлагам не случайно, тя е дългогодишен съдия по наказателно право, темата,

която ще бъде обсъждане има пряко отношение към наказателното право и процес, така че това е моето предложение.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря за направеното предложение.

Други предложения, колеги? /говорят помежду си/

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Освен това, колеги, с оглед предмета на разисквания, наличие на етични кодекси, мерки, свързани със сигнали по повод корупционни престъпления, аз си мисля, че няма пречка представител на „Дисциплинарна“ или „Етична“ комисия на съответните колегии също да участва. Говоря за Прокурорска колегия, че няма пречка.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Само да ме ориентирате, гласуват ли се предложенията? Да. Ще имаме ли предложения от Прокурорската колегия?

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз нищо, че не съм от Прокурорска колегия, да предложа г-жа Чапкънова. Излишно е да ви обяснявам какъв професионален опит има, освен това е говорител на Прокурорска колегия, така че това са въпроси, които несъмнено изискват по мое виждане участието на представител на Прокурорска колегия и аз не, че по принцип бих възразила против участието на г-н Магдалинчев, но пък предвид темата на това оценително посещение не виждам необходимост от неговото участие там, г-жа Пашкунова, ако тя не възразява, както тук споменах на шега, но то е съвсем на сериозно, тя всъщност отговаря и на трите изисквания, и наказателен съдия, и член на „Дисциплинарната комисия“, и член на комисията по „Професионална етика“. За Съдийската колегия говоря. За г-жа Чапкънова също посочих.

АТАНАС СЛАВОВ: Г-жо Чапкънова, надявам се не си правите отвод!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря на г-жа Дишева, но на тази дата евентуално предстои да съм малко и преди това в отпуск, така че благодаря още веднъж на г-жа Дишева. Благодаря ви.

АТАНАС СЛАВОВ: След неформално обсъждане в Пленума, г-н Стоев, заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Понеже няма желаещи ще се самопредложа. Ако ме одобрите аз ще отида, няма проблем.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви много, г-н Стоев. Госпожа Пашкунова и г-н Стоев за участници във втория кръг на прегледа по прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията. Уважаеми колеги, моля да гласуваме. /брои гласовете/ - пълна подкрепа за това решение. „Против“ не виждам. Решението е прието.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

8. ОТНОСНО: Оценително посещение във връзка с проверката на Република България по Втория кръг на прегледа по прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията, насрочено да се проведе в София в периода 19-21 юли 2023 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ писмото на министъра на правосъдието относно Оценително посещение във връзка с проверката на Република България по Втория кръг на прегледа по прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията, насрочено да се проведе в София в периода 19-21 юли 2023 г.

8.2. ОПРЕДЕЛЯ следните членове на ВСС за участие в срещата с оценителния екип по Втория кръг на прегледа по прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията на 19 юли 2023 г. от 15:30 - 16:30 ч., в сградата на Националния институт на правосъдието на ул. „Екзарх Йосиф“ № 14:

- Йордан Стоев - член на ВСС
- Цветинка Пашкунова - член на ВСС.

8.3. ВЪЗЛАГА на дирекция „Международна дейност и протокол“ да изпрати информацията по т. 8.2 до отдел „Сътрудничество по наказателно-правни въпроси“, дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“ в Министерството на правосъдието.

АТАНАС СЛАВОВ: Преминаваме към сензитивните точки от днешния дневен ред. Започваме с точка 9 по предложение на министъра на правосъдието - обсъждане на органа, компетентен да определи и.ф. главен прокурор на Република България.

Уважаеми колеги, ако позволите наистина накратко да изложа все пак мотивите за включването на тази точка в дневния ред, като преди това искам да благодаря на Пленума на ВСС, че допусна тази точка за разглеждане. Считам, че в създалата се обществена ситуация всички имаме нужда да аргументираме нашите решения, да ги аргументираме със солидни правни аргументи, за да не остава съмнение в обществото по отношение на същността и ценността на взетите решения.

Както имах възможност да кажа в началото на заседанието изправени сме пред следната обществена ситуация и

възприятия за дейността не просто на ВСС, а на немалка част от българските институции. Става дума за едно разминаване, което гражданското общество особено отчетливо усеща между формалната легалност на взети решения и тяхната съдържателна легитимност. Казвам това, не за да извадя ВСС едва ли не и да посоча органа с някакъв упрек, а защото това е обществена нагласа по отношение на много български институции. Когато имаме разминаване между легалността и легитимността остава чувство за несправедливост, остава чувство, че някакви други мотиви, други съображения са надделели, а не аргументите, които се предполага да се излагат, въз основа на Конституцията и закона.

Трябва да споделя, че в особената материя, с която се занимаваме чувството за справедливост, принципите на справедливостта, усещането за не просто мотивираност на едни решения, а за тяхната справедливост е особено важно. Има една максима, тя е на английски, но ще се опитам да я превода на български и тя е следната: Правосъдието трябва да бъде осъществявано, но и трябва да се вижда, че е осъществявано. /говори на английски/ Т.е. обществото реално да усеща, да не остава съмнение, че взетите решения са наистина мотивирани, че са справедливи, че са оправдани, че са легитимни. И когато има усещане за разминаване между легалност и легитимност се отваря една, бих казал, бездна. Ние трябва да я затворим тази бездна. Можем да я затворим по няколко начина - като аргументираме по-добре своите решения като орган и като институции, като променим правилата, така че да отговарят на общественото възприятие за справедливост. Това разбира се е работа на законодателната власт и като избираме на съответните позиции личности, които в

максимална степен покриват конституционните и законовите стандарти.

Тъй като по всеки от тези три елемента имаше различно и конфликтни всъщност становища и в професионалната гилдия, и в публичното пространство, аз бях длъжен да направя това предложение. Разбира се, Пленумът на ВСС ще вземе своето решение, ако изобщо стигне до вземане на решение или най-малкото ще се чуят аргументите за избрания подход, а именно Прокурорската колегия на своето заседание в миналия петък на 16-ти юли да пристъпи към избор на и.д. главен прокурор.

Пак в рамките на предварителното обсъждане днес бяха направени, поставени въпроси защо не е свикан Пленум от министъра и аз отново бих се позовал на чл. 33, ал. 2 от ЗСВ, който все пак изисква определен срок за свикване на Пленум, с предварително обявяване на дневния ред и т.н.

На следващо място в публичното пространство бяха изложени съображения относно това, че изпълняващия длъжността „главен прокурор“ има всички административни качества и процесуални качества на главен прокурор, без обаче да има изключителната компетентност, която само Конституцията му дава и това е именно да ръководи Прокурорската колегия и да отправя питания, искания до Конституционния съд, т.е. условно казано и това е за хората, които ни гледат, има компетентност, възложена с Конституцията, на конституционно ниво, и така е възложена със ЗСВ и с процесуалните закони.

По отношение на тази конституционно възложена компетентност и.д. главния прокурор, аз поне приемам като становище, че той няма как да я упражнява тази компетентност, именно защото тя е иманентно свързана с личността на избрания по

конституционен ред за главен прокурор. Но всички останали правомощия, възложени със ЗСВ и с процесуалното законодателство, те могат да бъдат упражнявани, което означава, че ние ще виждаме действия, предложения на органа, които в много голям процент от случаите се покриват с това, което би правил всеки главен прокурор на Републиката. И тук е сега основният въпрос - има ли празнина в ЗСВ или няма празнина. Ако приемем, че има празнина означава да прилагаме закона по аналогия, аналогия легис, аналогия юрис, както знаем от основите и теорията на правото, и двете хипотези на аналогия са описани в Закона за нормативните актове. Ако прилагаме по аналогия тогава би трябвало да изберем онази процедура на законово ниво, която в най-голяма степен се доближава до основната, съдържателната процедура по избиране на главен прокурор на Републиката, т.е. образът, условно казано, това е по-скоро теологически аргумент, образът трябва да се доближава до първообраз. Дали сме в хипотезата на аналогия или сме в хипотезата на тълкуване на съществуващи правни норми. Всъщност това е за мен основен въпрос. Ако сме в хипотезата на тълкуване на съществуващи правни норми тогава, разбира се, ще трябва да се релевират разпоредбите на чл. 175, ал. 4, във връзка с чл. 168. Остава само да изясним приложното поле на тези разпоредби. Ако сме обаче в хипотезата на прилагане по аналогия на закона, то тогава ще трябва да разширим малко нашата аргументация и да включим и разпоредби, които се отнасят за избора на главен прокурор. И, разбира се, аз като министър на правосъдието имах възможност да кажа в различни формати, министърът на правосъдието е все пак този медиатор между политическите клонове на властта и съдебната власт, така че гласовете, тезите, аргументите, които се

случват и се осъществяват в политическите клонове на властта да бъдат излагани по съответния юридически начин пред ВСС, но без да допускам аз като министър политиката да нахлува в дебатите тук в Пленума на ВСС. И съм казвал и на колеги от Парламента, които искаха да ме изслушват и вчера в „Правна комисия“, а и в зала по повод процедурата, която тече днес тук, не може да се очаква министърът на правосъдието да е „политофицерът“ в рамките на съдебната власт. Аз не съм и няма да бъда. Затова, моля да оцените аргументацията, която вероятно доста съкратено давам пред вас преди всичко от гледна точка на нейната юридическа релевантност, не от гледна точка на политическите аргументи, които чуваме и ще чуваме следващите дни. Но моята работа е да съм чувствителен към тези аргументи, които се чуват в гражданското общество и в другите клонове на властта и да ги излагам тук пред вас, разбира се, решението и обсъждането, което ще направим е изцяло в компетентността на Пленума на ВСС.

Сега, все пак да не блокирам възможността за дебат, със сигурност знам, че ще има други изказвания, ще спра дотук, но съм готов да се включа в дебата, надявам се по същество на направеното предложение. Благодаря ви.

Уважаеми колеги, който иска да изрази становища от вас, моля да заповяда!

Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, аз гласувах за включването на тази точка, защото смятам, че наистина дебата е необходим. Тъй като в последните от петък досега чухме различни становища на различни формати във връзка с това, което се случи в петък, и което последва след това. Ние тук в момента дебатираме само и единствено компетентността на Прокурорска колегия да

вземе това решение. Така или иначе няма как да не мина през първите два въпроса, които бяха дебатирани, тъй като чух, че сме имали двама главни прокурори, чух, че ние можем съответно да ревизираме решението на Прокурорска колегия, но там само ще ги маркирам тези два проблема, тъй като мисля, че вече са изчистени. Мисля, че няма спор, колеги, поне и на пленумно ниво, че указа на президента влиза в сила с оглед неговото правно естество от момента на подписването. Сигурен съм, че към датата, към часа когато е заседавала Прокурорска колегия този указ беше наличен, тъй като в едни телевизии видях на мониторите самият указ.

По отношение на вторият въпрос, тъй като имаше дебат Пленумът да ревизира по някакъв начин решението на Прокурорска колегия, както и колегата Пашкунова каза, нито Пленумът, нито съответните колегии имат възможност за производство по оспорване по административен ред, няма такъв по-горестоящ административен орган на Прокурорска колегия, още по-малко това е Пленума, както и на Съдийска колегия, разбира се, затова, че единствената процедура оттук нататък по отношение на законосъобразността, валидността на това решение на Прокурорска колегия е пътя към оспорване пред Върховния административен съд.

По отношение на основната тема за дебат - компетентна ли е била Прокурорска колегия да произнесе това решение. Всички си спомняме, колеги, промените, които бяха въведени с Конституцията от 2015 г., респективно ЗСВ от 2016 г. Основната цел на тези промени беше кадровите въпроси на прокурори да се решават, и следователи, от Прокурорска колегия, кадровите въпроси на съдиите да се решават от Съдийска колегия. Знам, защото аз бях в работната група когато се приемаше този

законопроект през 2016 г. и знам каква беше идеята и в каква посока се работеше. В резултат на това се направиха и всички корекции в ЗСВ и разграничението между правомощията на Пленума и правомощията на съответните колегии.

В дебата, който върви в обществото имаше едно твърдение, че тъй като има празнота в закона, то тогава, тъй като Пленума избира и освобождава „тримата големи“, то той следва да избере и временно изпълняващ. Все пак Пленумът и двете колегии са административни органи и както знаете принципа в административното право, че на административния орган само това, което му е разрешено може да прави, всичко останало му е забранено, за разлика от гражданските правоотношения, то нека да погледнем правомощията на Пленума, които са изрично регламентирани и не подлежат на никакво разширяване. Пълномощията на Пленума, колеги, касаят единствено и само организационната дейност на съдебната власт, както и по отношение на процедурата за избор или освобождаване на председателите на двете върховни съдилища и главния прокурор. Самата процедура е подготвяща. Пленумът не взема решение за освобождаването или назначаването на председателите на двете върховни съдилища и главния прокурор. Нашият диспозитив, колеги, е предлага на президента. Дотук са нашите правомощия. Оттук нататък е в полето на президента дали той ще издаде съответния указ или не.

Продължавам с това дали има празнина или няма празнина, съответно и както министъра каза при откриването на този дебат, как ние ще постъпим оттук нататък. Важният въпрос е да преценим имаме ли празнина или не в закона, за да можем да знаем дали да тръгнем да прилагаме по аналогия или не. Аз съм

категоричен, че празнина в закона няма. Празнина в закона няма, защото това е разписано в самия закон. Отваряме главата, която касае статута на магистратите. Именно там са уредени различни процедури във връзка с административните ръководители. Започваме с чл. 167, ал. 1, т. 1, който казва, че председателят на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд, главния прокурор и директора на Националната следствена служба, който е и заместник, са административни ръководители. Мисля, че това никой от нас няма спор, че те са административни ръководители. Това го има и в мотивите на тълкувателното решение във връзка с качествата на „тримата големи“, че те имат три качества, съответно магистрати, административни ръководители и членове по право.

Продължавайки с текстовете ние ще забележим три или четири текста, които касая процедурата за откриване на избор на административен ръководител. Член 167, ал. 2 казва, че процедурата за избор на кандидати за административни ръководители се открива еди-как си, с изключение на: и там са изброени председателят на ВКС, председателят на ВАС и главният прокурор.

Продължаваме, колеги, с текста на чл. 169, където отново се казва, че как се назначават съответните административни ръководители, с изключение на: председателят на ВКС, председателят на ВАС и главния прокурор. Отново отивам на 169, ал. 3, отново „тримата големи“ са изключени изрично от процедурата във връзка с кой може да прави номинации. Затова, че аз смятам, че в тази глава, където не се прилагат норми по отношение на „тримата големи“ те изрично са изключени от тези норми.

И стигаме до въпросната норма, която е въпрос на дебат. Там, колеги, ние нямаме изключване на „тримата големи“. Изрично е предвидено, че при предсрочно прекратяване на пълномощия на административен ръководител, както казахме преди малко, и „тримата големи“ са административни ръководители, то съответната колегия избира временно изпълняващ. Ние имаме разписана норма, която изрично възлага на съответната колегия тя да избира временно изпълняващ в тази хипотеза, поради което аз считам, че ние по аналогия по никакъв начин не можем да тръгнем да прилагаме, защото, колеги, представете си ако това се случи и съответно следва да се избере временно изпълняващ и на някои от двете съдилища, смятате ли, че е редно прокурорите да участват в тази процедура. Така или иначе аз смятам, че именно затова е тясно разграничено правомощието по кадруването на Съдийска и на Прокурорска колегия. Това са ми съображенията, поради които смятам, че Прокурорска колегия е била компетентният орган да вземе това решение, оттук нататък съответно тя и органът, който може да си изменя това решение, а ако съответно има сезиране на Върховния административен съд, то съдът окончателно ще каже дали това е така или не е така. Ние в момента като членове на един административен орган само изказваме нашите становища. Дебатът ще бъде добър и все пак законодателната власт, която следва да съобразява тези проблеми, да види, че има проблем евентуално ако смятате, че има такъв в прилагането на закона и съответно да коригира тези непълноти. Моето становище е, че Прокурорската колегия е компетентна и аз не смятам, че ние следва да гласуваме каквото и да е било като решение днес.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря, г-н Чолаков, за изразеното становище.

Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз също бих искала да споделя, моята позиция по поставения въпрос за компетентността, като ще продължа оттам, откъдето завърши министъра въведението си и макар, че ще се наложи да повторя, някои от аргументите на съдия Чолаков. Те обаче са необходими, за да обоснова своята теза и да изведе заключението по отношение на оправомощения субект да вземе това решение.

Много се радвам за академичния подход на министъра на правосъдието, който всъщност постави въпроса, отговора на който ни дава всъщност и отговор на проблема, който е предмет на разискване последните дни.

Колеги, според чл. 46 от Закона за нормативните актове, разпоредбите се тълкуват според точния им смисъл. Когато те са неясни се тълкува смисълът, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на акта и на основните начала на правото. Когато нормативният акт е непълен, съответно за неуредите случаи се отнасят и прилагат разпоредбите относими за подобни случаи, ако обаче това отговаря на целта на акта - се казва в закона. И тук колеги, въпросът е, дали става дума за необходимост от тълкуване на разпоредбите или за прилагане на закон по аналогия, който аз добавям, че следва да се прави изключително внимателно и само в изключителни случаи. Моето становище е, че тук става дума за необходимост от тълкуване на разпоредбите в Закона за съдебната власт, а знаем, че това става чрез прилагане на способите на граматическото и лексическо, логическо тълкуване, систематично

такова и тълкуване в исторически аспект на развитието на законодателството.

Колеги, конкретиката на обсъждания въпрос сочи на относима Уредба в чл. 30, ал. 2, т. 6, в която при регламентиране правомощията на Пленума, изрично е посочено, че Пленумът прави предложение до президента на Републиката за назначаване и освобождаване на председателите на двата върховни съда и на главния прокурор, така и чл. 30, ал. 5, т. 4, в която при очертаване правомощията на съответните колегии - Съдийска и Прокурорска, които имат изключителна компетентност по отношение кадровата дейност, съответните органи на съдебна власт да назначават, да повишават магистрати, да ги освобождават, да ги преместват, имат съответно и компетентност да назначават и освобождават административните ръководители и техните заместници в органите на съдебната власт, забележете с изключение на председателите на Върховен административен съд, Върховен касационен съд и главния прокурор.

Колеги, освен разпоредби в Глава втора - Раздел II „Дейност и организация на съдебния съвет“ относими норми, които ние сме длъжни да тълкуваме има и в Глава девета - Раздел I, а именно „Статут на магистратите“, където е уредено, какви са изискванията и съответно процедурите за назначаване и освобождаване на административни ръководители. Това е все в аспекта на така нареченото граматическо или лексическо тълкуване на нормите. Колеги, само ще маркирам, някои от тези, които вече съдия Чолаков посочи: В чл. 167 са посочени административните ръководители и забележете в ал. 2, там където се урежда откриването на процедури за избор на административен ръководител, изрично се сочи, че това е в компетентност на

съответната колегия с изключение на откриване на процедурата за „тримата големи“. Абсолютно аналогични са разпоредбите в чл. 169, ал. 1 и ал. 3 от Закона за съдебната власт, при регламентация на изискванията за административните ръководители, както и на оправомощените субекти, които могат да правят предложение за номиниране на съответни административни ръководители. Там, също е посочено изрично, че „тримата големи“ правят изключение - двамата председатели и главния прокурор. Такава е колеги и разпоредбата на чл. 175, ал. 3, която е относима към предложението за предсрочно освобождаване на административните ръководители. Там, също извън скоба са извадени двамата председатели на върховните съдилища и главния прокурор. И колеги това е така, защото ние имаме изрична процедура за откриване на производство, провеждане на такова производство и финализирането му в чл.173 - това е за „тримата големи“ в чл. 175, ал. 5, съответно имаме процедура за предсрочно освобождаване на „тримата големи“. В чл. 168 обаче, колеги, там където е регламентацията на дейността на заместниците на административните ръководители и по-конкретно в чл. 168, ал. 7, където изрично е уредено, че при отстраняване от длъжност на административния ръководител, функциите на административен ръководител до избирането на нов се осъществяват от един от неговите заместници забележете определен от съответната колегия на Висшия съдебен съвет. Тук „тримата големи“ не са изключени от формулировката на нормата. Абсолютно аналогично е положението и в чл. 175, ал. 4 от Закона за съдебната власт, където изрично е посочено, че при предсрочно прекратяване мандат на административен ръководител на негово място се назначава лице, чийто мандат започва да тече от датата на встъпване в длъжност, а

до встъпването в длъжност на нов административен ръководител, неговите функции се изпълняват от определен от съответната колегия - негов заместник. Колеги, тук също „тримата големи" не са изключени от разпоредбата, която урежда този институт.

Моето мнение е, че на подобно заключение сочи и обективизираната воля на законодателя колеги, както в исторически аспект, така и по отношение на характера на самите процедури, какво имам предвид: Както вече стана ясно с промените в Конституцията - брой 100 от 18.12.2015 г. и последващите такива в Закона за съдебната власт, брой 28 от 08.04.2016 г. и впоследствие брой 62 от същата година, целта на законодателния, конституционния и съответно обикновения беше да концентрира цялата кадрова дейност в съответните колегии - Съдийска и Прокурорска. А само и единствено предложението за избор на „тримата големи" да остане в обсега на компетентност на Пленума и тук също ще поставя акцент и ще обърна внимание на това, че предложението на Пленума по чл. 30, ал. 2, т. 6 колеги е до президента, който назначава „тримата големи" и има изрично Решение № 2 от 28.03.2002 г. на Конституционния съд, който сочи, че това предложение има несамостоятелен характер, подготвителен характер и то обективира взаимодействието и сътрудничеството между властите, в случая между президентската институция и съдебната власт, затова и той няма характер на административен акт за разлика от всички останали актове, които постановяват съответните колегии и пленуми.

Защо считам, че и логическото тълкуване обосновава подобни изводи колеги? Това е свързано с характера на процедурата за избор на „тримата големи" и съответно с характерът на процедурите за избор на временно изпълняващи на всички

административни ръководители със срока, за който упражнява правомощия съответния избран административен ръководител и колеги с естеството на самото производство. Не случайно Пленумът прави предложение за избор на „тримата големи“ до президента, след една много сложна процедура. Имаме номинация от оправомощен орган, имаме изготвяне на становище и доклади на ресорните комисии за професионалните и нравствените качества, имаме колеги изслушване на кандидатите за тези длъжности, от който всеки член от Пленума придобива непосредствени впечатления и може информирано да гласува за предложението до президента. Това колеги, обаче в една процедура по назначаване на временно изпълняващ, считам че може да бъде осъществено от съответната колегия, защото се предполага от законодателя, че именно в съответната колегия имат най-ясна представа за качествата на съответното лице, което временно ще назначат да изпълнява функциите.

Що се отнася до срока, ние избираме кандидатите за поста - председател на върховните съдилища или главен прокурор за срок от седем години, според действащата уредба. Колеги, временно изпълняващия с оглед предписаните процедури, в случая касае и чл. 173 процедурата става за няколко месеца и освен това не на последно място правомощията, за които говори и господин министъра. Колеги, по мое мнение временно-изпълняващия функциите - „административен ръководител“, осъществява дейност по административно заместване на административния ръководител и в този ред на мисли той осъществява само административни функции, свързани с организация на работата, контрол на дейност, отчетност, той обаче не може да упражнява онези изключителни правомощия, които са му възложени от конституцията и закона,

заради длъжността, която заема, това е правомощието по чл. 130 да ръководите съответната колегия и да участва в заседанията на Пленума, правомощието по чл. 150 да сезира Конституционния съд, даже по мое мнение, той не може да упражнява и правомощието по 125 от Закона за съдебната власт, да инициира тълкувателна дейност пред двата върховни съда. Така, че колеги, това са моите съображения, базиращи се на граматическото, логическото, историческо и системно тълкуване на относимата норма, че компетентна е съответната колегия. И тук ще кажа, само няколко думи по поставения въпрос за аналогията, която както казах по мое мнение трябва в изключителни случаи да се прилага. Колеги, ако ще прилагаме по аналогия разпоредбите по отношение на оправомощения орган, а някъде се чу и броя на гласувалите лица, тогава ще прилагаме ли по аналогия разпоредбите от тази процедура, по отношение на предхождащите действия на съответния оправомощен орган или на последващите такива, свързани с предложение до президента на Републиката, така че струва ми се в случая ние сме изправени пред необходимост да прилагаме разпоредбите, според точния им смисъл, а ако имаме съмнение в тяхната недостатъчна яснота да направим необходимото за тяхното тълкуване. Това са моите аргументи, поради които аз също считам, че компетентна е съответната колегия да назначи временно изпълняващ длъжността - „главен прокурор.“

Благодаря Ви!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря много, госпожо Пашкунова за изразените аргументи!

Уважаеми колеги, има ли други изказвания?

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Колеги, аз както казах в началото на това заседание, когато обсъждахме дали да включим точката в дневния ред изразих позицията си, че в случаите когато е налице предсрочно прекратяване на дейността, т.е. на мандата на главния прокурор компетентен да определи временно изпълняващ длъжността - „главен прокурор“ е Пленумът на Висшия съдебен съвет. Аз ще се опитам да бъда кратка, макар че темата не го предполага. Многократно бяха припомняни разпоредбите от Закона за съдебната власт и текстове на конституцията, като съм далеч от мисълта, че те се помнят и че са тълкувания в действително вложения от тях смисъл. Аз ще се опитам да огранича тълкуването им. Както стана известно миналия четвърт беше издаден указ на президента, с който приключи процедурата по предсрочно освобождаване на главния прокурор. Процедурата беше проведена по реда на чл. 175 от Закона за съдебната власт. Тя на практика остави прокуратурата без длъжността - „главен прокурор“. В текстът на чл. 175 от Закона за съдебната власт, на който ние се позовахме нееднократно и по-скоро на препращането към чл. 173, за да я проведем, ако си спомняте, тълкуване в този смисъл беше направено и от Конституционния съд не се казва, какво се случва при това предсрочно прекратяване на мандата. Единственото, което е указано в чл. 175, ал. 4 е, че ще прочета изречение първо, казва следното: „При предсрочно прекратяване на мандата на административния ръководител на негово място се назначава лице, чийто мандат започва да тече от датата на встъпването му длъжност“ и второто изречение: „До встъпването в длъжност на нов административен ръководител, неговите функции се изпълняват от определен от съответната колегия на Висшия съдебен съвет -

заместник". В същото време колегите се позовават на текста на чл. 168, ал. 7 от Закона за съдебната власт с аргумента, че в тази разпоредба е предвидено, какво се случва, когато орган на съдебната власт остане без административен ръководител, поради предсрочно прекратяване на неговия мандат и в хипотезата, когато административен ръководител не е определил свой заместник. Следва изрично да подчертаем, че когато се прилага текстът и се чете първо и се тълкува текстът на чл. 168, ал. 7 от Закона за съдебната власт, трябва да държим сметка, че там са регламентирани няколко хипотези: Първата от тях е в случаите, когато съответния орган на съдебната власт има административен ръководител и той отсъства. Тогава е посочено, че той възлага с писмена заповед на свои заместник или лице, което да го замества, изпълнение на функциите му. Следващата хипотеза е, когато административния ръководител не е определил, който да го замества, но в тази хипотеза също продължава да има административен ръководител и третото изречение се отнася за случаите, в които административният ръководител е отстранен от длъжност. Тогава е посочено, че това което вече беше цитирано, че до избирането на нов административен ръководител функциите му се осъществяват от един от неговите заместници определени от съответната колегия на Висшия съдебен съвет, а при липса на заместник от съдия или прокурор - определен по старшинство.

Защо считам, че тези общи разпоредби се отнасят за всички административни ръководители без най-висшите ръководители в органите на съдебната власт, а именно председателите на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и на главния прокурор. Във всички случаи, когато става въпрос за избор на административен ръководител на

някои от тези три длъжности, законът посочва изключение от съответното правило в Закона за съдебната власт. Аз няма да повтарям текстовете, те бяха посочени вече от колегите. Първо в чл. 160 се казва, че назначаването на съответните длъжности се извършва от съответната колегия, но е предвидено изключение за председателите на върховните съдилища и на главния прокурор. Същото изключение има и в чл. 167, ал. 2. Излишно е да повтарям, че ние сме наясно с тези процедури, защото в нашия мандат имахме възможност да проведем и трите процедури. Вероятно обаче, трябва да се припомни, защо законодателя е извел или по-скоро е оставил да съществуват, такива процедури, които се провеждат пред Пленума за разлика от останалите процедури за избор на административни ръководители на съдилища и на прокуратури, които са образно казано оставени в съответните колегии. Вярно е това, което беше казано за разделянето на Висшия съдебен съвет на Прокурорска и на Съдийска колегия, както и целта на това разделяне, част от които беше кадровите въпроси в съответната система от органи на съдебна власт да бъдат предоставени на съответната колегия. Също така е известно обаче и вероятно трябва да бъде припомнено, че това разделяне на Висшия съдебен съвет не беше доведено до край и част от израза на това недовършване на разделянето е оставането на процедурите за избор на административни ръководители на най-висшите длъжности и съответно за предсрочното им освобождаване в правомощията на Пленума. Със сигурност, предвид съществуването на Висшия съдебен съвет като орган в този му вид и регламентирането на нарочни правомощия на Пленума и оставането в тези правомощия на избора, съответно на предсрочното освобождаване на двете съдилища и на главния

прокурор е израз на ролята, мястото и функциите, които имат тези три длъжности в системата от органи на съдебната власт. И понеже ние сега се занимаваме с фигурата на главния прокурор, вероятно е излишно да припомним, какви правомощия има главният прокурор, какво е неговото място и роля в системата на прокуратурата, но и не само, какви правомощия има той включително извън органите на съдебна власт. В този смисъл аз считам, че изобщо не е случайно, оставянето на правомощието за избор на Пленума и подчертавам това обстоятелство, за да аргументирам тезата си, защото считам, че правомощие на Пленума на Висшия съдебен съвет е да избере временно изпълняващ длъжността - „главен прокурор“. По мое виждане повтарям има непълнота в закона. В хипотезата, когато е предсрочно освободен председател на върховен съд или главен прокурор от една страна, поради изключването на тези длъжности от обичайните процедури за избор и от правомощията на съответната колегия, същото и по отношение на освобождаването им на следващо място, поради липсата на изрична и ясна разпоредба за определяне на временно изпълняващ длъжността, при предсрочното прекратяване на мандата на някоя от тези длъжности.

И сега на свой ред, като обясних, защо считам, че има непълнота на нормативния акт ще се позова също на тълкуване на чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове, който казва, че за неуредените от закона случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Вярно е, че имаме подобни случаи, които са регламентирани и това са случаите на определяне на временно изпълняващ длъжността - „административен ръководител“ на орган на съдебната власт, различен от двете върховни съдилища и избор на главен прокурор.

Само, че тези подобни случаи, според мен не отговарят на целта на акта, актът за който говорим в конкретния случай е акт за определяне на временно изпълняващ длъжността - „главен прокурор“. Защо считам, че не отговарят на целта на акта. Първо аз не споделям тезата, че избора на временно изпълняващ длъжността непременно ще има едно краткосрочно действие. Нямаме абсолютно никаква гаранция особено в конкретния контекст на обществените отношения в страната, че определения за временно изпълняващ ще бъде за кратък период от време. Да, такава е поначало идеята на временно изпълняващия само, че ние сме имали в Съдийска колегия например случай, в който в продължение на четири години мисля, че и шест месеца или осем, един временно изпълняващ длъжността на съда, изпълняваше тази длъжност. Има случаи и те са множество, в които една, две, три години временно изпълняващи, изпълняват тази длъжност поради различни причини и те се изразяват най-вече в това, че процедурата, която е открита и обявена за провеждане на съответния избор не може да приключи успешно с избор на титуляр на длъжността. Няма да Ви занимавам тук с възможните хипотези за отлагане на избора, за отсрочване, за неподаване на кандидатури, всичко това което може да доведе до липсата на успешен избор в конкретната обществено-политическа ситуация, в която съдебната власт също участва неминуемо, защото тя изпълнява определени функции в обществото. Ние от една страна, от друга страна, предвид регламентацията на квалифицирано мнозинство за избор на титуляр на длъжността - „главен прокурор“ ние не можем да бъдем сигурни, че след три или четири месеца тази длъжност ще бъде заета от титуляр. Толкова по този въпрос. Дадох примера само, за да илюстрирам по мое виждане

недостатъчната убедителност на аргумента, че колегията е в правомощието си да избере изпълняващ длъжността, защото тя щяла да бъде за много кратък период от време.

На следващо място, аз не споделям виждането, че определения да изпълнява длъжността „главен прокурор“ не може да упражнява всички правомощия на главния прокурор. Определянето на временно изпълняващ длъжността се налага за случаите извинявам се, че трябва да го повтаря, когато длъжността няма титуляр. Една длъжност административна, каквато е длъжността на административния ръководител, в случая говорим за главен прокурор има определени правомощия, които са регламентирани в конституция или в закон. Упражняването на регламентирането и след това упражняването на определени правомощия на един орган, който представлява част от системата на държавните органи има определен смисъл и определена цел. И когато тези правомощия са регламентирани за определена длъжност, трябва да се създаде възможност тези правомощия да бъдат упражнявани и както Конституционния съд каза - да бъдат упражнявани непрекъснато. Припомням Ви решението, въз основа на което или на тълкуването на което и ние продължаваме да упражняваме правомощия, във връзка с искането за тълкуване на текстове от конституцията свързани с правомощията на Инспектората. Основният аргумент на това конституционно решение беше основан с необходимостта от непрекъснато изпълнение на държавните функции на правомощията на определен орган. Ние сме изправени в същата хипотеза. Имаме определени в конституцията и доразвити в закона за съдебната власт правомощия на главния прокурор, които трябва да бъдат изпълнявани непрекъснато. Няма конституционен текст, нито

законов текст, който да ограничава упражняването на определени правомощия от временно изпълняващия длъжността, защото обратното би довело до хипотеза, в която част от правомощията на главния прокурор - за него говорим в момента, няма да може да бъдат упражнявани през определен период от време. Не споделям тезата, че ограничаването на правомощията, който може временно изпълняващия длъжността - „главен прокурор“ да упражнява могат да бъдат ограничени до тези, които са предвидени в конституцията, защото колеги всичко което законът предвижда, като правомощие на главния прокурор не може да бъде нещо различно от това, което конституцията му дава възможност да упражнява. Всичко което Закона за съдебната власт или други закони предвиждат за главния прокурор, като негови правомощия не може да разширява или да е нещо различно или извън правомощията, които конституцията му дава. В този смисъл и да стана напълно ясна в това си становище аз не считам, че има каквато и да било пречка, нито изрично предвидена, нито такава, която може да бъде изведена по тълкувателен път временно изпълняващия длъжността - „главен прокурор“ да участва в заседанията на Пленума на Висшия съдебен съвет, да ръководи заседанията на Прокурорската колегия, да прави искания до Конституционния съд, включително и разбира се да сезира Върховния касационен съд и Върховния административен съд с искане за издаване на тълкувателни решения, защото нито изрично, нито по тълкувателен път може да бъде предвидено такова ограничение. Между другото това становище чух и в обсъждането на Прокурорската колегия - тези два аргумента: Първо, че временно изпълняващия длъжността в много кратък период от време щял да изпълнява тази длъжност и второ, че той щял да изпълнява само част от правомощията на главния прокурор,

за да аргументират тезата на колегите от Прокурорска колегия, че те са компетентни да вземат това решение.

Мисля, че изложих съображения, поради които аз не споделям тази теза и съответно се връщам на приложението на чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове, каква е целта на акта за определяне на временно изпълняващ длъжността - „главен прокурор“. Ако мога с едно изречение да посоча тази цел на този акт е да бъде определено и лице, което за определен период от време, докато бъде избран по съответния ред титуляр на длъжността - „главен прокурор“ да изпълнява неговите правомощия. Е, щом като е така следва да бъде приложен този текст от нормативния акт, който стои най-близко до случаите, които регламентират определянето ѝ, и избора на титуляра на тази длъжност. Вярно е, че ние не можем да създадем правомощия на президента да издава указ за назначаване на изпълняващ длъжността, не съм си и помислила такова нещо. В същото време обаче не само можем, но и сме длъжни да приложим такава процедура, най-малкото от гледна точка на органа, който взима това решение, която в максимална степен да се доближи до процедурата, която е регламентирана в закона и в конституцията. Процедурата не е регламентирана в конституцията, но правомощието е регламентирано за избор на титуляр на длъжността. Това на първо място включва определянето на временно изпълняващ длъжността от Пленума на Висшия съдебен съвет. Връщам Ви само с референция към съображенията, които изложих, защо и към настоящия момент и конституцията и Закона за съдебната власт продължават да предвиждат такова правомощие на Пленума, а не на съответната колегия. Тук споделям виждането на колегите, които говориха преди мен, че ние не можем да дописваме правомощия нито на Пленума, нито на

колегиите. Аргументът, който обаче се посочи, че не може да дописваме такова правомощие на Пленума се отнася в същата степен и за дописване на правомощия на колегията. Колегията в случая -. Прокурорската колегия няма изрично регламентирано правомощие да избира изпълняващ длъжността - „главен прокурор“. Повтарям за сетен път ние не говорим или не обсъждаме компетентността на органа да определи временно изпълняващ, просто една административна длъжност в съответната система органи на съдебна власт, говорим за определяне изпълняващ длъжността - „главен прокурор“. Заради това, ако може да приемем, т.е. да се съгласим, че не може да се дописва такова правомощие на Пленума със същата аргументация, би трябвало да приемем, че и съответната колегия няма такова правомощие. Със сигурност такова правомощие в Закона за съдебната власт Прокурорската колегия няма, заради това считам този аргумент за неубедителен. Според мен правната логика е ние да се позовем на правомощие, което е регламентирано и в конституция и в закон за избор на титуляр и да следваме тази логика. Да вярно е, че ние не взимаме окончателното решение и че след нашето предложение до президента следва да бъде издаден указ от президента за назначаване на титуляра на длъжността - „главен прокурор“. Вярно е също така обаче, че президентът без провеждане на цялата процедура пред Пленума и от Пленума по избор на главен прокурор не може да издаде никакъв указ. В съответни текстове на чл. 173 от Закона за съдебната власт се говори за избор, а не просто за някакво предложение и за някакво сезиране на президента. Освен това е вярно, че ако втори път Пленума на Висшия съдебен съвет направи същото предложение президента няма избор, той просто е длъжен да назначи предложеното лице на съответната длъжност.

Така, че ако не можем да доведем до край процедурата, която е предвидена за избор на титуляр то можем да направим възможното, за да се доближим в максимална степен до нея и между другото в тази именно процедура приемането, че съответната колегия в случая - Прокурорската е компетентна в максимална степен отдалечава необходимата публичност и прозрачност на тази процедура от това, което законът предвижда като процедура за избор за титуляр на длъжността - „главен прокурор“.

Секунда само колеги, по тези съображения аз считам, че Прокурорската колегия не е компетентна да избере временно изпълняващ длъжността - „главен прокурор“. Решението което беше взето миналия петък от Прокурорската колегия е извън кръга на нейните правомощия, което по смисъла на административното право прави актът на Прокурорската колегия нищожен, като издаден от некомпетентен орган. Когато става въпрос за издаване на акт от некомпетентен орган последиците от него са съответно нищожност на този акт и всеки може да се позове на тази нищожност, поради което аз не считам, че в конкретния случай е необходимо изрично прогласяване на тази нищожност, за да можем да вземем ние съответен акт, с който да изберем временно изпълняващ длъжността - „главен прокурор“. Аз не напразно обърнах внимание на това, кой би бил активно легитимиран да обжалва това решение тук се чуха аргументи, че нито членовете на колективния орган, нито съответната колегия може да обжалва този акт, заради това аз поставям въпроса, кой точно прокурор господин Чолаков ...? (Реплика от господин Чолаков: всеки прокурор). Аз не споделям това становище, заради естеството на длъжността, но предстои процедурата вероятно да бъде развита. Моето становище е, че в случая, ако трябва по достатъчно убедителен начин, някой орган да

се произнесе как следва да процедира Висшия съдебен съвет в някои от своите формати в конкретния случай е Конституционният съд стига разбира се, някой от оправомощените органи да упражни съответното правомощие за искане за тълкуване на съответни текстове пред Конституционния съд. И за да не остане този дебат без предложение за решение, аз предлагам да го приключим със становище, относно компетентността на органа да се произнесе в конкретния случаи и това да бъде решението, което да бъде подложено на гласуване. В съответствие от резултата по това гласуване ние можем да процедираме или съответно продължи да действа акта, който Прокурорската колегия е взела или ако се събере мнозинство, че Пленумът е компетентен да се предприемат съответни действия по взимане на решения в съответния смисъл. Предлагам първият акт да бъде изразяване на становище, относно компетентността на органа.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Дишева!

Госпожа Чапкънова и след това госпожа Захарова.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря, господин министър!

Аз, още в начало, когато подложихме на гласуване, дали тази точка да бъде включена в дневния ред заявих, че се присъединявам с ясното намерение, че единствено ще дискутираме спорните въпроси, за да могат те да бъдат изяснени на мястото, където трябва да се изяснят, а именно тук на Пленума на Висшия съдебен съвет. Аз съм против да бъде ревизирано, така да се каже първоначалното становище на Пленума. Колеги ние приехме тази точка единствено да обсъдим и дискутираме въпроса без конкретен диспозитив, така че аз съм против приемането на такъв конкретен диспозитив, кой е компетентния орган да избере изпълняващ функциите - „главен прокурор“, защото този диспозитив реално без

оглед на това, как ще бъде гласуван представлява, някаква форма на ревизия на решението на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет. Мисля, че първоначално още дори и в дебатите за допустимостта и за включването на тази точка ясно бяха изразени становища, че такава възможност от страна на Пленума няма. Така, че аз ще гласувам против приемането на такъв диспозитив, без оглед на това точно как ще бъде формулиран. Аз предлагам единствения диспозитив, който бихме могли да приемем, това е на днешното заседание. Висшият съдебен съвет във формат Пленум обсъди предложената от министъра на правосъдието тематика, във връзка с избора на изпълняващ функциите - „главен прокурор. Но конкретен диспозитив, който да влече евентуално правни последици, във връзка, дори бих казала, наистина не виждам какви закони, дали съществуват такива или по-скоро съм на мнение, че такива не съществуват, тъй като и моето становище е, че акта на Прокурорската колегия не подлежи на административен контрол, т.е. пред по горестоящ административен орган, камо ли Пленума на Висшия съдебен съвет да приеме, че би могъл да има функциите на такъв и може би аз взех думата и, за да не я взимам втори път не беше изразено абсолютно никакво становище от страна на Прокурорската колегия, във връзка с разискваната тематика и не зная, дали сега е удобно да кажа няколко думи, във връзка с нашето решение. Да дебатите бяха значително по-кратковременни, може би имам обяснение, във връзка с това, че действително за нас съществуваше ангажимент да действаме във възможно най-кратките срокове. Тук днес на заседанието на Пленума мисля, че най-общо се очертаха два спорни момента, на които дължим обяснение, а именно това е за времето или по-скоро за момента, в който съответния орган компетентен е следвало да се произнесе,

във връзка с определянето на изпълняващ функциите - „главен прокурор" и съответно кой е компетентния орган. Двете тематики са свързани помежду си. Няма как да ги отделя, но все пак първо може би ще започна с момента, защо толкова както се опита може би да се внуши Прокурорската колегия бързаше. Аз ще си позволя да Ви припомня, че действително в момента, в който главният прокурор упражняваше своите функции на база закона, той беше определил свои заместници, които да го заместват в последните дни, в които той беше в платен годишен отпуск. Но в момента, в който указът на президента за освобождаването на господин Гешев беше публикуван и съответно подпечатан с печата на министъра на правосъдието, тук вече няма да се спирам на тематиката, защото мисля, че абсолютно безспорно е ясно, че именно подписването на указа има своето конститутивно значение, а самото публикуване в „държавен вестник", самото оповестително такова именно това беше и логиката на Прокурорската колегия, така да се каже да се забърза. По-скоро моето становище е, че ние не бързахме, а реагирахме своевременно, защото от момента в който главния прокурор е обезвластен, така да се каже, посредством указа на президента, то тогава съществува един вакуум, в който няма прокурор, който да упражнява тези функции. Дори и да приемем и всъщност то това е факт, че главния прокурор беше оправомощил така да се каже свои заместници да го заместват в момента, в който самия главен прокурор е обезвластен, то съответно и неговата заповед с която определя определени лица да го заместват, неговите заместници не може да породи, каквито и да са правни последици, т.е. за Прокурорската колегия съществуваше ангажимент максимално бързо след издаването на указа на президента и подписването му от министъра на правосъдието да

заседава и да изпълни своите правомощия. Колеги, аз мисля че този факт не се оспорва, че Прокурорската колегия е действала правомерно в съответствие с разпоредбите на Закона за съдебната власт. Трима от нейните членове сезираха или по-скоро инициираха провеждането на Прокурорската колегия и оттук нататък може би само няколко думи, тъй като вече много беше казано, във връзка с това, кой е компетентния орган, който да определи изпълняващ функциите - „главен прокурор“. Макар и накратко в самото съвещание аз заявих, че за мен това е Прокурорската колегия и всъщност това беше единодушното становище на колегията, като ние се ръководихме, че има конкретни разпоредби, които ни дават право и които всъщност ни оправомощават да проведем и довършим тази процедура и това са разпоредбите на чл. 175, ал. 4, чл. 168, ал. 7 от Закона за съдебната власт, които съвсем изчерпателно бих казала бяха тълкувани и от господин Чолаков и от госпожа Пашкунова. Няма да се връщам на конкретните текстове. Ние приложихме тези норми от Закона за съдебната власт, като изхождахме от това, че главния прокурор е особена фигура. Той е едновременно и административен ръководител на всички административни ръководители на съответните прокуратури, така и конституционно предвидена фигура. Не приехме, че в случая така вече чух аргументите затова е налице празнота, която трябва да се попълни посредством аналогия, а именно, че трябва да вървим по процедурата за избор на главен прокурор. Изходихме от факта, че в правомощията на Пленума на Висшия съдебен съвет няма такова правомощие Пленумът да избира главен прокурор, вече бяха застъпени становищата, че това е така да се каже една блатна процедура, като Пленума единствено предлага на президента да избере указ за назначаването на лицето, което съответно то е

избрало, но функциите на Пленума на Висшия съдебен съвет са в тази подготвителна блатна фаза. Крайният етап и процедурата завършва с издаването на указ на президента на Република България. Очевидно, че за нас духа на закона не е такъв и не нужно фигурата на изпълняващия функциите - „главен прокурор“ да бъде избрана посредством една такава изключително тежка процедура, каквато е процедурата за избор на главен прокурор. Ние, ако по-скоро това беше и общото мнение приехме, че ако действително се следва тази процедура, то тогава по-скоро ние сме в хипотезата на избор на главен прокурор, а не на изпълняващ функциите. За нас не съществуваше такъв ангажимент да преминем през тази процедура, като единствения аргумент, който следвахме не беше факта, че се касае за фигура, която упражнява правомощията на главен прокурор в един изключително кратък период от време. Да, това е презумпцията на закона, че тази фигура действително ще упражнява функциите на главен прокурор в кратък период от време. Ние изхождахме от това, че в системата не може да се създава вакуум и че има приложима правна норма, на която бихме могли да стъпим и която оправомощава Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет да избере изпълняващ функциите „главен прокурор“. Аз застъпвам становището, че предвид различната процедура, която се прилага по отношение на изпълняващия функциите „главен прокурор“ и главния прокурор на Република България ние не можем да придадем на тази временна фигура, така да се каже всички онези правомощия, които са предвидени за главния прокурор и всъщност аргументите ми в тази насока се черпят именно от факта, че главния прокурор е едновременно и административен ръководител и съответно на всички административни ръководители в прокуратурата и съответно той е признат от конституцията. Особена

фигура и абсолютно конституционно установен орган, така че моето становище е, че изключителната му компетентност, която конституцията му придава извън административните функции не може да се изпълнява от изпълняващия функциите именно казах, поради какви съображения това е процедура, т.е. ние го избираме по една съвсем кратка процедура, която важи за случаите, при които на административен ръководител бъдат прекратени правомощията. Така че моето становище е, че той не разполага с правомощията по конституция, които са дадени изключително и само на главния прокурор да сезира Конституционния съд, както с искане за обявяване на противоконституционност на определени норми, така и с искане за тълкуване на тези норми. Моето становище е, че именно поради същите правни аргументи той не може да участва в Пленума на Висшия съдебен съвет, както не може и да ръководи и Прокурорската колегия, така че в общи линии това бяха нашите аргументи, тълкувайки приложимите норми, които сме ги посочили и в нашето решение и избирайки именно по тази процедура в този момент аз всъщност започнах с това изпълняващ функциите - „главен прокурор“. Няма да си позволя отново да преповтарям всичко онова, което беше казано, като приложими правни норми, във връзка с вече осъществения избор от Прокурорската колегия.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожа Чапкънова!

Преди да дам думата на госпожа Захарова, ще ми позволите ли само един въпрос, с оглед уточняване на хода на заседанието, което сте имали. Да, ако позволите да Ви питам нещо конкретно. Самият закон в чл. 169 Закона за съдебната власт и ал. 1, там където са разпоредбите за административните ръководители и в ал. 2, там където са разпоредбите за заместниците на административните ръководители изисква лицата,

които биват избирани на съответните длъжности да притежават наред с останалите изисквания високи професионални нравствени качества, статут на несменяемост с положителна комплексна оценка, „много добра“ или „добра“ и т.н. А в чл. 170, ал. 5 по отношение на тримата висши магистрати председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор пък имам по-подробно разписани конкретни изисквания по отношение на професионалните и нравствените качества. Моят въпрос е съвсем конкретен. Когато осъществявахте дискусията по същество и преди решението, което взехте, обсъдихте ли алтернативно казвам по чл. 169, ал. 1-2 или чл. 170, ал. 5 съответно въпросът за професионалните и нравствените качества? С оглед все пак на различни публични известни информации без да кредитирам тяхната достоверност или не, но беше ли поставен въпросът за високите казва закона професионални и нравствени качества?

Благодаря, Ви!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви, господин министър!

Аз разбирам, защо зададохте точно в този момент този въпрос. Той е свързан с вашето предходно изложение, в момента в който приехме, че ще разглеждаме точката по същество. Вие сам заявихте, че обществото се вълнува от много въпроси, които касаят момента на извършва на този избор, съответно компетентния орган и много добре си спомням, че Вие засегнахте и личността на избрания за изпълняващ функциите главен прокурор. В тази връзка, предполагам, че зададохте и въпросът към мен, с оглед обществените очаквания. Да се чуе, как точно е била определена личността на изпълняващия функциите - „главен прокурор“. Да,

макар и за кратко такъв дебат беше развит може би се създаде впечатление, че е за кратко, защото не беше докладвано в пълнота самото становище, което съществува в Етичната комисия за господин Сарафов.

По отношение първо ще започна с професионалните качества, мисля, че в никого няма съмнение, че господин Сарафов притежава нужните професионални качества да изпълнява функциите главен прокурор. Мисля, че няколко думи в самото обсъждане на Прокурорска колегия, бяха казани за неговия професионален път. Господин Сарафов от 2013 г. е бил заместник на няколко главни прокурори и факта, че той е бил преизбиран на тази длъжност, очевидно сочи на притежаваните от него професионални качества да изпълнява тази му длъжност, ако това съответно и респективно означава, че той има професионални качества не само административни, а съответно и такива като магистрат, като прокурор, следовател и т.н. Пред мен не е професионалната биография на господин Сарафов, но аз я прочетох преди заседанието. Аз съм и запозната като прокурор и дълги години съм работила в системата. Зная, какви професионални качества притежава господин Сарафов. Аз лично съм работила с него по определени дела, имам предвид не в качеството на екип, но то й е бил прокурор, който е осъществявал методическо ръководство върху определени дела в прокуратурата, в която аз съм била административен ръководител. Така, че мисля, че неговите професионални качества сред колегите са неоспорими. Доколко обществената нагласа е такава, каквато е и професионалната тук аз не бих могла да се ангажирам да правя такава съпоставка, а самата процедура не го изисква, мястото на което се намираме също не го изисква, защото много често

обществените нагласи, обществените очаквания са много по-различни от това, което една правна оценка би ни дала.

По отношение на нравствените качества на господин Сарафов, да, вярно е Закона за съдебната власт поставя един по-висок етичен стандарт, във връзка с заеманата длъжност - „главен прокурор“. Разбира се ние сме се ръководили и се ръководихме от възможността човекът, колегата който предлагаме за този пост, да може да покрива тези високи етични стандарти, като онова на което стъпихме е съществуващата официална информация, която съществува в прокуратурата и която принципно използваме, когато изготвяме становища за всеки един магистрат, който участва в определена процедура за избор на административен ръководител. Вероятно имате предвид всички онези така негативни публикации, които засягат доброто име на господин Сарафов. Аз самата също съм чела такива негативни публикации, но така назад във времето имала съм възможност да проследявам много процедури, нямам предвид за главни прокурори, макар, че и тях съм следяла с интерес, като един редови прокурор в прокуратурата. Прави ми впечатление, че всички онези процедури, които са свързани с избор на административни ръководители, дори и като се започне от най-ниските нива от районно, минем през окръжно-апелативно много често се съпътстват с такива негативни коментари, както позитивни, така и негативни. За жалост не зная защо, но в нашето общество така се е наложило мнението, което всъщност е потвърдено, че медиите са четвъртата власт и тя може да наклони становището в един определен момент, говорим за съдебната система, т.е. да повлияе, по някакъв начин превземането и формирането на решения в съдебната система и аз това не го намирам за нещо така необичайно. Сега ние имаме практика и говорят, че това не е

практика, която е intuitive persona и която е само за господин Сарафов. Това е практика, която се е наложила назад във времето, във всички случаи, в които има висящи проверки, спрямо определени лица, които са въз основа на медийни публикации и на такава информация, без оглед на това публикувана в медиите ние не ги отчитаме, като отрицателен атестат за притежаваните нравствени качества от самия кандидат, защото това би означавало във всяка една такава публикация да може да формира мнение и по този начин да не можем да реализираме, какъвто и да е избор, дори и на много по-ниско ниво на районно, окръжно, или на апелативно - на административен ръководител. Разбира се, ако определени проверки завършат с негативен резултат, няма как този резултат да не бъде взет предвид. Но пред нас, пред Прокурорската колегия липсваше конкретика, във връзка с липсата на определени етични качества у предложението за изпълняващ функциите - „главен прокурор“ - господин Сарафов, затова и ние не сме взели предвид онези публикации, които самата аз заявявам, че четох в пресата, поради вече изложените съображения. Това е, как да кажа, може би една наложила се вече практика в нашето общество. Всеки един избор без оглед на това, какъв е особено в органите на съдебната власт да бъде съпътстван с такива отрицателни или положителни публикации в медиите. Така че, това беше във връзка с нашата преценка, относно притежаваните нравствени и професионални качества на кандидата. Тъй като сме приели, че трябва да има някаква състезателност, т.е. да се оценяват концепции или може би концепция е твърде неподходяща дума, но да се преценява определено виждане за развитието на органа за краткото време, за което се избира изпълняващ функциите, някаква състезателност на тази процедура не беше придадена и за мен тази състезателност,

не е нужна, именно поради факта, че ние избираме изпълняващ функциите - „главен прокурор“ за едно кратко време. Отделно ние сме длъжни именно, за да не се получи и вакуум в системата такъв, който първоначално описах, след публикуването на указа да действат във възможно кратки срокове разбира се по законосъобразна процедура и оценявайки всички онези обстоятелства, които имат значение за процедурата която ние провеждаме. Да, имаше становище да се използва някаква форма на състезателност, тъй като първоначално трябваше да бъдат определени в Прокурорската колегия формални критерии, които да ни ръководят при избора на изпълняващия функциите и мисля, че критерия към който се насочи Прокурорската колегия, а именно старшинство на който ѝ да е от заместниците на главния прокурор, от неговите заместници, онзи който има най-дълъг стаж на заеманата длъжност. То всъщност това е легалното определение, което Закона за съдебната власт включва в понятието старшинство. И ние се ръководихме именно от тези формални критерий и мнозинството от Прокурорската колегия ги възприе, за което свидетелства и резултата.

Другият предложен кандидат - това беше госпожа Машева, която събра един глас и само, за да не бъде прекалено отегчаваща ще посоча също, че ние направихме почивка, като поискахме съгласие от всички заместници да участват в така наречената, всъщност то не е така наречена в процедурата по избор на изпълняващ функциите - „главен прокурор“ и такива съгласия бяха дадени от госпожа Машева и от госпожа Пиронева, но определено те не покриваха първоначално зададения критерий. Ние поискахме тези съгласия, предвид това, че не се знаеше дали

господин Сарафов ще събере нужните гласове и дали няма да преминем към обсъждане на следващите по старшинство колеги.

Това е в най-общи линии, мисля че успех да Ви отговоря на въпроса, който зададохте.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Чапкънова!

Настина изчерпателен отговор. ... (Реплика от залата, не се чува) Да, добре, секунда само. Извинявам се колеги, с оглед все пак пълнотата на процедурата, в която се намираме, аз съм длъжен да докладвам, че до членовете на Висшия съдебен съвет е изпратено становище или писмо на Съюза на съдиите в България от 19.06.2023 г. подписано от Управителния съвет на Съюза на съдиите. В това становище се изразяват конкретни съмнения, относно професионалните и нравствените качества. Не са посочени, това го казвам наистина за протокола не са посочени конкретни референции, т.е. няма насочване към източници, но се правят доста сериозни твърдения в тази посока. Предполагам всички сте се запознали с това становище на Съюза на съдиите и това е един от мотивите ми, именно това становище да поставя и по този начин въпроса, пак повтарям становище на Съюза на съдиите в България, не на активистки групи, не на политически сили, а на Съюза на съдиите и според мен Пленума на Висшия съдебен съвет е редно да има предвид това становище, когато правим обсъждането.

Тъй като госпожа Захарова отдавна беше вдигнала ръка и аз всъщност я прередих, за което се извинявам, задавайки въпрос към госпожа Чапкънова, може би да чуем госпожа Захарова и тогава да продължим. ... (Реплика от залата, не се разбира). Добре, окей, извинявам се! Аз съм длъжен да кажа какъв е редът. ... (Реплика от залата). Не правя, каквото си искам, има ред. Аз дискутирам всяко

свое решение, преди да го обявя на Пленума на Висшия съдебен съвет. Така че, ако искате да продължим в тази дискусия, която се отвори, да продължим. Просто обявявам, какъв е реда. Не съм искал да засегна никой в крайна сметка.

Заповядайте, г-жо Чапкънова!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Въпросът беше следният: Становището на Съюза на съдиите в каква връзка го докладвахте? Това като въпрос ли беше дали сме го взели предвид, или просто го докладвахте като вид съмнение? (Реплика без микрофон, не се чува.) Просто го докладвахте като вид съмнение наистина.

АТАНАС СЛАВОВ: Аз го докладвах, защото е свързано с въпроса, който поставих – за преценката, която е извършила колегията относно изискването по закона за високи професионални и нравствени качества, и писмото е изпратено до членовете на Висшия съдебен съвет.

Господин Дамянов, извинявам се, не исках да Ви отнема правото на реплика или становище. Заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Благодаря Ви, г-н Министър!

След изказванията на г-н Чолаков и госпожа Пашкунова наистина нямах намерение да се изказвам, защото мисля, че юридическите аргументи, които те изложиха, бяха изложени, макар и не по толкова добър начин, и на колегията в петък. Но понеже някак си темата постепенно започва да се измества извън това, за което беше обявено, че е насрочена, а именно – да проведем един принципен дебат върху процедурата и компетентния орган, постепенно по един или друг начин (не желая да коментирам как) се съсредоточи върху лицето, което е избрано, искам да кажа няколко неща.

Първият ми въпрос е: Как стигнахме днес тук да обсъждаме този въпрос? Указът на президента стана известен в обществото в четвъртък към 18.00 ч. или след 18.00 ч. Всички тук говорим как имаме непрекъсваемост на функции. Очевидно е, че от момента, в който този указ беше подписан от президента, ние нямаме лице, което да изпълнява функциите „главен прокурор“. Задължението на всеки един орган е максимално бързо да може да упражни своите правомощия, за да бъде прекъснат този вакуум. Указът на президента дойде във Висшия съдебен съвет в петък около 10.45 ч.-10.50 ч., след като беше минал и през Министерството на правосъдието и беше известен на Вас, господин Министър.

Изправени сме пред извънредна ситуация – 30 години не се е случвало да бъде отстранен главен прокурор. Извънредните ситуации изискват извънредни мерки. Целият този дебат днес и в обществото можеше да бъде прекратен, преустановен или да не бъде нагнетявано напрежение, ако Вие бяхте свикал пленум в петък, защото това според мен е легитимният начин да бъде решен този въпрос. Това е моето действително искрено мнение. И можеше действително, и редно би било Пленумът да го обсъди и след това колегията. Само че пленум не беше свикан. И според моето мнение, и на колегите, тъй като е компетентна колегията, тя изчака достатъчно разумен срок и всички се подписахме да я свикаме. Затова не може да се говори за бързина, спешност или нещо подобно. Аз не знам и нямам спомен държавен орган в България – било правителство, било президент, били органи на съдебната власт, да е имало и една секунда време, през което някой да е упражнявал функциите. Така че този дебат, ако сме честни, трябваше да бъде проведен в петък. Той не беше проведен в петък

и Прокурорската колегия се събра и реши този въпрос така, както тя чете закона.

В този дебат бяха обсъждани и качествата на господин Сарафов, въпреки че темата наистина умело беше изместена към лицето. И да Ви кажа, сигнали могат да бъдат пускани срещу всеки. Между другото, г-н Пламен Найденов посочи, че имало два сигнала по механизма, което, да Ви кажа честно, нищо не значи. Но основният и базисният въпрос е, че напрежението беше създадено от несвикването на пленум в петък. И мисля, че тук е Вашата отговорност. Напълно исках да бъда добронамерен към Вас, но чувайки днес дебата и насочването към личността на господин Сарафов, честно да Ви кажа, започвам да усещам, че има и други цели – това напрежение да не бъде разрешено, а напротив, да продължава да ескалира може би във връзка и със следващата точка. Казвам Ви, това е моето лично мнение.

Изцяло подкрепям правните аргументи, които бяха изложени от колежата Пашкунова и от г-н Чолаков. Мисля, че са посочени точните разпоредби и компетентна безспорно е Прокурорската колегия. Аз имам различно мнение обаче от тях относно правомощията на изпълняващите функции. Аз смятам, че той има всички правомощия. А дали той ги има или няма, могат да преценят компетентните органи, ако ги сезира било то Конституционен съд или двете върховни съдилища.

Молбата ми е – започнахме този дебат на принципна основа, нека да го приключим така. Какво е казал Съюзът на съдиите, какво е казала някоя друга организация, разбира се, че е важно, но ние започнахме обсъждането на точката като принципен въпрос с правни аргументи. Нека да продължим по този начин.

Благодаря Ви!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-н Дамянов!

Аз имах възможност да изразя своята позиция по отношение на свикването на Пленума и всеки, който чете разпоредбата на чл. 33 от Закона за съдебната власт, и го казвам това най-вече за колегите, които ни гледат, чета буквално текста: *„Заседанията на Пленума и на колегиите на Висшия съдебен съвет се свикват от председателят. Заседанията на Пленума могат да се свикват и по искане на всяка от колегиите на Висшия съдебен съвет. Заседанията на колегиите могат да се свикват и по искане на трима членове на съответната колегия.“*.

Алинея 2: *„Членовете на Пленума и на колегиите на Висшия съдебен съвет, както и главният инспектор се уведомяват за датата на провеждане и за дневния ред три дни предварително, като им се предоставят и писмените материали за заседанието.“*.

Тоест, уважаеми колеги, законът казва така: ако председателят на Пленума, в случая министърът на правосъдието, не е свикал Пленума, но имайки предвид, че той се свиква минимум три дни, за да има срок за изпращане на материалите, то всяка от колегиите има право да свика. От една страна, разбирам, че има желание да се реши въпросът по безспорен начин. Очевидно и Прокурорската, и Съдийската колегия можела да свика пленум, ако сме считали, че той може да бъде свикан буквално в рамките на половин, един час, след като е бил обявен указът на държавния глава, но така или иначе ал. 2 на чл. 33 поставя срока 3 дни, с оглед запознаването на членовете, и най-вече, особено когато се извършва такъв важен избор, не може да се очаква, колеги, че в рамките на час, два ще има подготовка за този избор. Защото беше поставен въпросът относно състезателността

на процедурата. Как я гарантираме тази състезателност – с обаждане по телефона, с лично присъствие, дистанционно участие? Тоест, няма как да се очаква в рамките на час, два да може да се подготви процедурата за избор за изпълняващ функциите „главен прокурор“, като остава всъщност спорът между членовете на Пленума дали главният прокурор има всички конституционни и законово възложени функции, т.е. не главният, а изпълняващият длъжността „главен прокурор“ има всички законови и конституционни функции, или пък има само административните функции, които са уредени на законово ниво. Тоест, очевидно не може да се очаква в рамките на час, два да се свика Пленум, който да реши всички тези въпроси. Трябва повече време.

Това е правото ми на отговор като водещ заседанието.

Госпожо Захарова, мисля, че дойде Вашият ред. Извинявайте за забавянето.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Няма абсолютно никакъв проблем. Съжалявам само за това, че по необходимост ще трябва да върна дискусиата мъничко назад.

Колеги, първо искам да споделя с Вас как възприемам аз днешната дискусия – точно като обсъждане и свободен разговор във връзка с обстоятелствата относно обяснения на отделните членове на Съвета какво мислят по един правен въпрос, формулиран в самото начало, а именно – налице ли е празнота в регламентацията на процедурата по избор на изпълняващ функциите „главен прокурор“ и съответно компетентността на органа. Аз съм сигурна, че към настоящия момент нашият свободен разговор освен да уведоми обществеността за правните становища на конкретните членове на Пленума, които се изказват, не предоставя друго по-рационално решение. И това е така, защото

решение е вече взето. Аз лично смятам, че Пленумът не може да го преосмисля по какъвто и да е начин, поради което в крайна сметка не може да се очаква различен резултат. Доколко, изслушвайки различните становища, взетото решение ще стане по-легитимно или не, аз не бих могла да определя.

Второто нещо, което бих искала да отбележа във връзка с проведената дискусия, това е, че всички ние изслушахме множество цитирани текстове от закона и това е обяснимо, защото, както се каза няколко пъти, ние сме юристи. Проблемът е в това, че както процедурата за самото отстраняване на главния прокурор, по-скоро предсрочното прекратяване на пълномощията на изпълняваната от него длъжност, така и настоящата процедура, която е обект на обсъждане, а именно по назначаване на изпълняващ функциите „главен прокурор“, за мен безспорно е белязана с множество празноти. Тъкмо затова в предишната процедура ние обсъждахме множество приложими процедурни хипотези по АПК, по ГПК, създадохме собствени правила и т.н. По същия начин за мен е очевидно, че е налице и празнота в регламентацията на последиците от предсрочното прекратяване.

Ще си позволя и аз само с две думи да кажа моето правно виждане по въпроса и то ще бъде съвсем кратко, защото вече споделих с Вас, че нашата дискусия няма и не може да има рационално, конкретно решение. Аз съм склонна да се съглася с изложената теза от г-жа Дишева, и то защото изложената от нея логика на юридически размисъл отчита две съществени обстоятелства (отчетени и от г-жа Чапкънова, и от господин Дамянов), а именно относно особения конституционен статус на главния прокурор и съдържанието на функционалната му компетентност. С оглед на безспорното обстоятелство, че главният

прокурор е не само административен ръководител – такъв, каквито са председателят на Върховния касационен съд и председателят на Върховния административен съд, а фигура, овластена и с други правомощия, правят неговото правно положение изключително. Поради това аз всъщност смятам, че за прецизност фигурата на главния прокурор трябва да се отделя от фигурите на председателите на върховните съдилища. Това е така не само с оглед конституционната разпоредба на чл. 126, ал. 2, но също така и с разпоредбите на Закона за съдебната власт, най-малкото защото при упражняване на функциите си всеки административен ръководител е подчинен както на по-горестоящия административен ръководител, така и на главния прокурор. Същият извод се обуславя и от формулираната в чл. 136 вътрешна структура на прокуратурата, а именно – отделно, самостоятелно главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура и т.н.

Всички тези съображения, които ние излагаме в една или в друга насока, биха имали значение, преди да се вземе решението за определяне на изпълняващ функциите „главен прокурор“. Към настоящия момент на мен ми се струва безпредметно по-нататъшно разсъждаване по тези въпроси. Вие видяхте – оформиха се двете тези, и двете бяха аргументирани със съответни текстове на Закона за съдебната власт и на Конституцията, и двете тези намират почва за мотивация по един или друг начин. На какво се дължи това? Отново ще повторя – това е празнотата в законодателната уредба.

И съвсем с една дума. На мен ми се струва, че трябва да го заявим ясно, а именно, че така или иначе върховенството на правото така, както го е определила в едно свое становище Венецианската комисия, включва там редица съществени

изисквания, части, критерии. Първото от тях е задълбочена, открита, прозрачна законодателна дейност. При липсата на аргументация на законодателя по такива важни въпроси, каквито са отстраняването от длъжност на главен прокурор, включително и на председателите на върховните съдилища, въпреки че, отново подчертавам, те не са в никакъв случай равностойни по статус и функционална компетентност с главния прокурор, ние ще стигаме до подобни резултати, тълкувания, които няма да могат да бъдат насочени в една или друга определена насока. Да бъдат насочени – имам предвид да бъдат законосъобразно насочени, т.е. да можем да се водим от разпоредбите и повелите на закона.

Това е, което исках да Ви кажа.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-жо Председател!

Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, така или иначе, ако има други изказвания на колеги, които не са се изказвали и имат желание да го направят, ще ги чуем, но във връзка с предложението на колегата Дишева и с оглед изказването на колегата Захарова аз ще Ви припомня решение от 01.03.2019 г. на Върховния административен съд, постановено по административно дело № 3232/2017 г., в което Върховният административен съд изрично е казал, че ние не можем да постановяваме тълкувателни или решения по принцип. Изрично такова решение на Съдийската колегия, което е било постановено, е обявено за нищожно. Колеги, всички сте запознати с мотивите на това решение. Върховният административен съд изрично казва, че в правомощията на съответната колегия и на Пленума не се включва тълкувателна или разяснителна дейност по приложението на Закона за съдебната власт. Поради това при упражняване на конкретните си правомощия

(тук става въпрос за Съдийската колегия, но то важи и за Пленума) може да мотивира конкретните си актове, които произнася във връзка със съответния казус, с който той е сезиран и който е в неговите правомощия. Ние в момента нямаме казус, по който трябва да се произнесем с решение. Ние просто в момента дебатирате и всеки си казва своето лично мнение. Затова, след като приключат изказванията, предлагам да приключим разглеждането на тази точка, защото ние никакво решение не можем да мотивираме в момента.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-н Председател!

Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Уважаеми колеги, както тук вече се спомена, действително като че ли темата, която трябва да обсъждаме, е много строго и бих казала ограничително поставена, а именно – ние трябва да дебатирате по отношение на въпроса кой е компетентен да се произнесе и да вземе решение по отношение на това кой ще бъде изпълняващ функциите „главен прокурор“, след като по реда на чл. 175, ал. 5 от ЗСВ той беше предсрочно освободен. На мен обаче ми се иска, независимо от тази строга ограниченост на темата, да направя някои бележки, които имат отношение към нея. Накрая ще кажа и какво е моето становище по конкретно поставения въпрос.

Уважаеми колеги, в цялата ситуация, която се състоя и премина пред очите ни, на мен ми правят впечатление две обстоятелства. Първото е бавенето на г-н Министъра на правосъдието като реакция на взетото решение в миналия петък от страна на Прокурорската колегия. И на второ място пък ми прави впечатление бързането на членовете на Прокурорската колегия да изберат изпълняващ функциите „главен прокурор“. Какво имам

предвид, колеги? В петък колегите от Прокурорската колегия се събраха вероятно на извънредно заседание, защото те заседават принципно в сряда и съгласно Правилника за работа на Висшия съдебен съвет и правилата за работа на двете колегии, в случая специално тази на Прокурорската колегия, те заседават веднъж седмично, и този ден на всички ни е известно, че е сряда. В петък те се събират на извънредно заседание и взимат решение за изпълняващ функциите да бъде избран заместникът на главния прокурор и ръководител на Националната следствена служба – господин Борислав Сарафов. И не само това, колеги – те, на основание чл. 60, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, допускат предварително изпълнение. Същевременно дават възможност в 14-дневен срок тяхното решение да бъде обжалвано. В резултат на разпореждането за предварително изпълнение господин Сарафов влезе във функциите на главен прокурор веднага, бих казала светкавично, и започна да извършва съответните административни действия, които се предполага, че са в рамките на неговите правомощия като изпълняващ функциите „главен прокурор“. За мен остана без отговор въпросът защо господин Министърът не се възползва от разпоредбата на чл. 60, ал. 5 от Административнопроцесуалния кодекс – да обжалва това разпореждане, защото в тази част решението на Прокурорската колегия има такъв характер на разпореждане, т.е. да обжалва разпореждането за предварително изпълнение. Това може да стане в 3-дневен срок дори и тогава, когато не е пусната жалба срещу основното решение. И според мен, без тук да играя ролята на ментор по отношение на г-н Министъра на правосъдието, по-скоро изразявам мое становище – мисля, че първата стъпка при вътрешно несъгласие с взетото от Прокурорската колегия решение би

трябвало да бъде пускането на такава жалба срещу това предварително изпълнение. Да, действително Върховният административен съд, пред който жалбата трябва да бъде пусната, можеше да спре изпълнението, можеше и да не го спре. Но в крайна сметка имаше възможност и вероятност това предварително изпълнение да бъде спряно. Това обаче не стана.

Другото нещо, за което тук се спомена. Аз действително считам, че г-н Министърът можеше да свика извънреден пленум, независимо от изискванията, които са залегнали в разпоредбата на чл. 33, ако не се лъжа. Не, чл. 33 касае заседанията на колегиите. Текстът, който всъщност исках да цитирам, не е този на чл. 33 от Правилника за работа на Висшия съдебен съвет, тъй като този текст касае заседанията на двете колегии към Висшия съдебен съвет, но правомощието на министъра за свикване на пленум, включително и на извънреден пленум, е залегнало в Закона за съдебната власт и за това няма спор. Ако беше свикан такъв пленум от страна на господин Министъра на правосъдието, всички тези съображения можеха да бъдат изложени, обсъдени и щеше да има при всички положения повече смисъл, отколкото това, което правим сега. Това е по отношение на бавенето от страна на министъра на правосъдието. Казвам го като мое становище.

Същевременно забелязваме една хиперактивност от страна на Прокурорската колегия – след излизането на указа на президента в четвъртък, веднага в петък свикват (очевидно извънредно) заседание на Прокурорската колегия с една-единствена точка, която в спешен порядък се разглежда, и те взимат съответното решение. Исках да задам въпроса преди малко на колежката, която обясняваше действията на Прокурорската колегия (има предвид казаното от колегата Чапкънова) – аз не

разбрах коя е била всъщност причината за всичкото това бързане, обективната и правната причина за това. Чух обяснения в тази насока от страна на г-н Огнян Дамянов, който каза, че те трябвало да осигурят непрекъсваемост в управлението на прокуратурата. Правилно ли Ви разбрах? Но прокуратурата не е била оставена без управление, по мое скромно мнение. Там има няколко души заместници, някои от тях мисля, че бяха със заповед определени да заместват главния прокурор, който към момента на неговото освобождаване беше излязъл в отпуска, и т.н. (Реплика без микрофон, не се чува.) Да, съгласна съм с това, което казвате като аргумент, че дотолкова, доколкото главният прокурор вече не е главен прокурор, тази заповед губи действието си. Но така или иначе има заместници, които са там, които биха могли да поемат организацията на работата на прокуратурата за времето до избиране на изпълняващ функциите „главен прокурор“. Междувременно в публичното пространство излезе другата теза – че всъщност изпълняващ функциите „главен прокурор“ би трябвало да се избира от Пленума, и Вие бяхте наясно с това. И аз Ви питам: Защо пък Вие не използвахте Вашето правомощие, в израз на колегиалност и добросъвестност, да свикате пленум и да кажете – колеги, ние считаме така и така, цитираме еди-кои си разпоредби от закона, считаме, че това е наше правомощие, кажете Вие какво мислите. По този начин, пак казвам, нещата биха се изчистили в един по-ранен етап и не би се стигнало до тази дискусия.

Ще продължа във връзка с това, което Прокурорската колегия е взела като решение по отношение на избора на господин Сарафов. Преди да кажа какво е моето мнение за това дали този избор е недействителен или нищожен като проведен от некомпетентен орган, аз искам да изразя моето становище, че

всъщност решението на Прокурорската колегия е незаконосъобразно. И ще кажа защо. Независимо от това, че Вие сте провели едно извънредно заседание – тук отварям една скоба, че всъщност нито чл. 33 от Правилника за дейността на Висшия съдебен съвет, нито пък текстът на чл. 25, ал. 4 от Правилата за работа на Прокурорската колегия предвижда провеждане на извънредни заседания, но така или иначе такава практика има. Това обаче не отменя изискването предварително да е качен дневният ред, да са осигурени съответните материали. От подробния протокол, който успях да прочета, останах с впечатление, че Вие не сте разполагали с никакви материали във връзка с обсъжданите кандидатури за избор на изпълняващ функциите „административен ръководител“ на длъжността „главен прокурор“. Това е един от моментите, върху които искам да спра вниманието на Пленума. Другото, което е още по-съществено. Преди да проведете избора, Вие не сте провели абсолютно никаква дискусия по отношение на притежаваните професионални и нравствени качества по отношение на заместниците, които сте обсъждали евентуално като потенциални претенденти за заемане на длъжността. Това е било абсолютно задължително, колеги, защото (тук много законови текстове се прочетоха и аз ще си позволя да прочета) съгласно чл. 162, т. 3 от Закона за съдебната власт *„за съдия, прокурор и следовател може да се назначи лице, което притежава необходимите нравствени и професионални качества“*. А съгласно чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт, когато се избира административен ръководител, а изпълняващият функциите „административен ръководител“ е безспорно такъв, се изискват не просто необходими нравствени и професионални качества, а високи професионални и нравствени качества. И в тази връзка аз особено

се впечатлих от становището на господин Найденов, който е поставил този въпрос на Вашето внимание. Той казва – ама ние тук не разполагаме с никакви материали, дайте поне да изискаме техните кадрови досиета, да се базираме на документи по отношение на техния стаж, къде е прекаран този стаж, на каква позиция, на каква длъжност, да изискаме етично становище по отношение на качествата, или най-малкото да обсъдим тези качества, да видим дали по отношение на тях има постъпили сигнали и какви са те. Самият той е споменал, че срещу господин Сарафов са постъпили два сигнала по механизма за разследване на главния прокурор.

Освен това, колеги, аз искам да Ви обърна внимание на едно много съществено обстоятелство, което пък изобщо не е било предмет на обсъждане от Вашата колегия на това заседание, а именно, че срещу г-н Сарафов в Инспектората към Висшия съдебен съвет е образувана проверка по отношение на това дали с действията си той не е уронил престижа на съдебната власт. Ако си спомняте, Инспекторатът към Висшия съдебен съвет се самосезира и образува такава проверка за уронване на престижа на съдебната власт както по отношение на главния прокурор, така и по отношение на господин Борислав Сарафов. Аз си направих труда да попитам докъде е стигнала тази проверка. Отговориха ми, че тя е висяща в момента и в крайна сметка предстои да се вземе решение от страна на Инспектората. И си мисля, че това е едно доста съществено обстоятелство, което най-малкото е следвало да бъде обсъдено, а то пък даже не е било и коментирано на заседанието на Прокурорската колегия. Дори господин Найденов Ви е казал (съжалявам, че трябва да го цитирам, но така или иначе това подкрепя моята теза): Да не се стигне дотам, че след време, след

като освободихме главния прокурор поради уронване на престижа на съдебната власт, да освобождаваме и и.ф. административния ръководител на същото основание. И действително ще се получи много интересна хипотеза или казус, както ние казваме, ако Инспекторатът на Висшия съдебен съвет след време действително приключи своята проверка със становище, че е нарушен престижът на съдебната власт от г-н Сарафов и съответно трябва да предложи да се образува дисциплинарно производство, и евентуално той да бъде освободен на това основание.

Следователно от тази гледна точка Вашето решение страда от едно много сериозно нарушение, т.е. Вие не сте изследвали нито професионалните качества на обсъжданите от Вас „кандидати“ (казвам „кандидати“ в кавички, защото те не са в същинския смисъл кандидати), нито техните нравствени качества. Освен това Вие сте въвели като един-единствен критерий това кой какъв стаж има, и то на длъжността „заместник главен прокурор“. В разпоредбата, на която се позовавате, а именно чл. 168, ал. 7 от ЗСВ, за изпълняващ функциите „административен ръководител“ се избира един от неговите заместници. Там няма критерий да се преценява по старшинство, кой е най-старшият заместник и евентуално към него да си насочите вниманието. Ваше задължение по закон е било съобразно тази разпоредба да обсъдите професионалните и нравствени качества на всички заместници и съответно на базата на това да вземете мотивирано решение, което не сте сторили. Това особено се налага и предвид казаното от господин Дамянов, че според него изпълняващият длъжността Сарафов има всички правомощия на главен прокурор. Ами, ако това е така, тук пък директно стъпваме на разпоредбата на чл. 173, ал. 9 от ЗСВ, която изисква Комисията по атестирането и конкурсите и

Комисията по професионална етика към съответната колегия да изготвят доклади за професионалните и нравствени качества на кандидатите, с които предлагат кандидатурите да бъдат обсъждани и съответно гласувани. Вместо това в един светкавичен порядък и без да съобразите изискванията на закона, Вие сте взели това решение, което според мен е незаконосъобразно.

Иначе аз се присъединявам към казаното и от госпожа Дишева, и от г-жа Захарова по отношение на това, че в тази конкретна ситуация решението трябваше да бъде взето от Пленума. Да, позоваването на разпоредбите на чл. 167, ал. 1 от ЗСВ и чл. 168, ал. 1 от ЗСВ, систематично разгледани с правомощията на Пленума в чл. 30, ал. 2, т. 6 от Закона за съдебната власт, обосновават лесния извод, че Прокурорската колегия е в правомощието си да избере изпълняващ функциите „административен ръководител“. Тук обаче предвид ситуацията, която действително е уникална, и нито ние, нито пък някой друг състав на Висшия съдебен съвет е имал възможността да бъде в такава ситуация и да я разрешава, би трябвало разсъжденията да бъдат на малко по-високо ниво и плоскост, а не във връзка с конкретното приложение на конкретните текстове. Защото действително, ако тръгнем буквално да четем текстовете на чл. 167, ал. 1 и на чл. 168, ал. 7 от ЗСВ, да, излиза така, че Прокурорската колегия е компетентна да избере изпълняващ функциите „главен прокурор“. Но като се съобразят важните обстоятелства, какъв е разумът на закона в една такава ситуация, какви са правомощията на изпълняващия функциите „административен ръководител“, какво е евентуално времето, за което той би бил на тази длъжност, аз считам, че действително по пътя на едно по-широко тълкуване, даже бих казала и в известен смисъл да се потърси философията

на правото, би следвало този избор да бъде осъществен от Пленума на Висшия съдебен съвет.

Споделям становището, че на тази дискусия освен да изложим нашите становища, нищо повече не трябва и не бива да правим, най-малкото заради това, защото то не би имало никакъв правен и практически смисъл. Тоест, да се определим колко човека подкрепят едната теза, колко човека подкрепят другата теза – от това няма никакъв смисъл. Мисля, че за обществото беше важно все пак да вземем становище, и не само за обществото, и за магистратите, които предполагам знаете, страшно много се вълнуват, звънят ни, даже лично аз имах питане дали на Съдийска колегия няма да вземем такова становище и затова беше поставен въпросът дали да вземаме становище, дали да не вземаме, и с оглед на това трябваше да оповестим на заседанието на Съдийската колегия, че поне сме обсъждали този въпрос, да се знае, че не мълчим, че не се „покриваме“ (ако трябва да използвам този по-свободен израз), но ще изразим нашето становище на Пленума, защото считаме, че там му е мястото.

Според мен, ако се атакува решението на Прокурорската колегия, то трябва да се атакува на две основания: първото основание за недействителност на взетото решение, а второто – за незаконосъобразност...(Не довършва.) Момент, тук се налага да боравим с различни нормативни актове. Да. Другото основание според мен е в разпоредбата на чл. 146, т. 4, 5 от АПК, а именно – противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Благодаря за вниманието!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, г-жо Керелска!

Все пак искам да изразя становище... (Намесва се Атанаска Дишева: Аз вдигам ръка.) Секунда, само едно изречение, тъй като беше изразена тезата, че министърът на правосъдието се е забавил в реакцията.

Уважаеми колеги, аз считам, че след като вече има решение, взето от Прокурорската колегия, което независимо дали е обжалвано или не – все още не е обжалвано, но му е придадено предварително изпълнение, оттук нататък дали Пленумът щеше да е свикан в събота, неделя, понеделник, вторник или в четвъртък, така че да са спазени изискваните срокове от чл. 33, ал. 2 от Закона за съдебната власт, общо взето сме в една и съща ситуация. Големият въпрос е дали има, образно казано, „политика на свършените факти“, или сме могли в тази особена ситуация след издаването на указа да се организира по един нормален начин процесът на избор на изпълняващ длъжността „главен прокурор“, което обаче няма как да стане – буквално за час, два, Пленумът да заседава.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, колеги, че взимам за втори път думата по този въпрос. Аз ще се опитам да бъда много кратка. Но понеже след моето изказване се насложиха две теми, по които аз не съм говорила, искам да кажа накратко няколко неща.

Струва ми се, че освен г-н Магдалинчев, миналия петък аз бях единствената, която присъства в сградата на Висшия съдебен съвет, когато се провеждаше заседанието на Прокурорската колегия (може и да не съм намерила всички колеги). Това, което се случи в петък, в ранните часове в петък бих казала, единствената му цел, по мое виждане, беше да се изпревари

каквато и да било възможност за заседаване на Пленума, за изразяване на позиции и да бъде поставен Пленумът и неговите членове в тази ситуация, в която ние в момента се намираме – на взето решение и на обсъждане тепърва на възможността какво може да се направи с това решение, да вдигаме рамене и да кажем: ама то вече е свършен факт, ние нищо не можем да направим като Пленум, освен да си говорим тук на един свободен разговор какви биха били възможностите.

Колеги, в четвъртък вечерта аз слушах изявление по една от националните медии на г-н Кузманов, с което той изрази становище, че на другия ден сутринта, т.е. в петък сутринта колегите от Прокурорската колегия се събират, за да обсъдят, за да обсъдят(!) избиране или определяне на изпълняващ длъжността „главен прокурор“. Това негово изявление аз възприех точно по този начин – като обсъждане на това какво може да бъде предприето, какво трябва да бъде предприето, евентуално кой да бъде предложен за изпълняващ длъжността. Първото нещо, което възприех от информационния поток на следващия ден, беше също изявление на г-н Кузманов – не си спомням точния час, но беше не по-късно от 08.30 ч., когато той правеше изявление вече, че се събира на заседание Прокурорската колегия – забележете разликата – вече за да определи. Не за да обсъди, а за да определи изпълняващ длъжността „главен прокурор“. Както вече Ви споменах в началото, аз побързах да дойда физически в сградата на Висшия съдебен съвет. Коментирах пред медии, между другото, буквално пред асансьора на Висшия съдебен съвет становището си и наистина имах намерение да взема участие в заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет, каквото смятах, че трябва да бъде свикано тогава със същата скорост, с която се събират тук

колегите на Прокурорска колегия. Направих това, за което Ви споменах преди малко, говорих с двамата административни ръководители – на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд, и с представляващия господин Магдалинчев, който беше в сградата на Висшия съдебен съвет, и който в една голяма част от случаите, да не кажа в преобладаващите, свиква заседания на Пленума. Тогава господин Магдалинчев (съжалявам, че трябва да го цитирам в негово отсъствие, но г-н Дамянов е тук и смятам, че ще потвърди моите думи) каза, че неговото категорично становище е, че това си е правомощие на Пленума – между другото, теза, която той малко по-късно през същия ден изрази пред медиите. (Намесва се Георги Чолаков: На колегията. Казахте – на Пленума.) На колегията, извинявайте, грешка на езика. Че това е правомощие на Прокурорската колегия. И точно тази теза господин Магдалинчев изрази след заседанието на Прокурорската колегия.

Господин Дамянов каза, че указът е бил получен във Висшия съдебен съвет между 10.45 ч. и 10.50 ч. Извинявайте, ако неправилно съм Ви разбрала, аз не знам точно кога е получен указът в Съвета. Заседанието на Прокурорската колегия беше насрочено за 11.00 ч. и това насрочване мисля, че беше направено още преди 10.00 ч. Около 09.30 ч. вероятно е било направено това насрочване, но със сигурност беше преди 10.50 ч. Е, не знам точно как във времето между 10.50 ч. и 11.00 ч. трябваше да се свикат членовете на Пленума, за да бъде изпреварено заседанието на Прокурорската колегия.

Знам колко Ви е досадно, колеги, вероятно и на хората, които навън ни слушат, да давам тези обяснения, разяснения, но те са много важни с оглед на всичко, което се случи, и с оглед на това, което се случва особено днес. Основните аргументи, които аз днес

чувам, са, че това, което ние правим, е едно празно говорене – съжалявам, че трябва да използвам този израз, и то се налага като извод за такова, защото ние не може да направим нищо в момента, нищо че становището на една част от членовете на този орган, точно този орган – Пленумът на Висшия съдебен съвет, е компетентен да вземе въпросното решение.

И, г-н Чолаков, няма защо да препращате към онова решение на Върховния административен съд, че Пленумът на Висшия съдебен съвет и неговите колегии нямали правомощията да взимам тълкувателни решения или решения по принцип. Както знаете, много добре ми е известно, но аз не съм правила предложение и не взимаме нито тълкувателно решение, нито принципно решение. Предложението ми беше да изразим конкретна позиция по отношение на конкретно поставения въпрос. И когато един административен орган изземва правомощията на друг административен орган, единственото изискване да бъде отменен актът на некомпетентния орган е с оглед на правната сигурност и на последиците от актовете, които вече са взети и съществуват в правния мир. Компетентният орган обаче е в правомощието си да упражни своето правомощие, което има по силата на закона. Това като принципно съображение. И толкова за бързането.

Във връзка с възможността на министъра – далеч съм от мисълта да му давам консултации по този въпрос, но понеже ние говорим публично, и аз ще си позволя да го направя. Относно допуснатото от Прокурорската колегия предварително изпълнение на акта, т.е. на определянето на временно изпълняващ длъжността, в същото това решение – моля, погледнете съдържанието му, то е публикувано на интернет страницата на Висшия съдебен съвет – не се съдържа указание относно възможността за неговата

обжалваемост. Съдържа се указание за обжалването на решението, с което се определя изпълняващ длъжността. И този диспозитив е преди диспозитива за допускане на предварително изпълнение. Предварителното изпълнение, т.е. актът, с който се допуска предварително изпълнение, подлежи на отделно обжалване, самостоятелно, независимо от обжалването на основния акт – както се нарича в административното право. И срокът за обжалването му наистина е 3-дневен. Той обаче в конкретния случай не е започнал да тече съгласно текста на чл. 140, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, защото органът, който го е издал, не е дал указания за неговата обжалваемост. И в този случай, по мое виждане, а ми се струва и сред една значителна част (не знам дали е преобладаваща) от съдиите във Върховния административен съд, този срок се продължава на два месеца – съгласно текста на чл. 140, ал. 1. Това само за пояснение. Така че нито е загубена към настоящия момент възможността за обжалване на това решение, ако разбира се, изобщо се приеме, че има оправомощен орган да обжалва това решение и че то подлежи на обжалване по този ред.

И наистина много кратко ще кажа по отношение на другия въпрос, който междувременно беше повдигнат – по отношение на конкретното лице, което е определено за изпълняващ длъжността. Аз нямах намерение да говоря по този въпрос, но ще изразя становище в две посоки. Възможността ние – членовете на Съдийската колегия, като членове на Пленума на Висшия съдебен съвет да изразим становище по отношение на това кой да бъде определен за временно изпълняващ длъжността беше ограничена от провеждането по този начин, който много подробно обясних, на едно изключително извънредно заседание на Прокурорската

колегия. И съжалявам, колеги, но според мен целта на това провеждане тогава, при тези обстоятелства, толкова скоростно беше точно, за да се ограничат част от членовете на Пленума на Висшия съдебен съвет да изразят становището си включително по отношение на конкретното лице, което да бъде определено за изпълняващ длъжността „главен прокурор“. Понеже ние работим от много години заедно, много повече от тези, които трябваше да работим заедно предвид изтеклия ни преди няколко месеца мандат, аз съм сигурна, че Вие имате предварителна нагласа по отношение на това какви биха били становищата на част от членовете на Пленума, и да, не се притеснявам включително да кажа каква позиция бих заела аз и какви публично известни факти и обстоятелства бих изтъкнала, ако едно подобно обсъждане се беше провело на Пленума.

И понеже тук по отношение на качествата на господин Сарафов вече бяха споменати неща, аз няма да задълбавам по този въпрос, има достатъчно публично известна информация. Колеги, обаче аз не чух нито едно изречение по отношение на предложението за образуване на дисциплинарно производство срещу г-н Сарафов, което беше внесено от главния прокурор – господин Гешев, докато той изпълняваше длъжността „главен прокурор“. Поради това, че дисциплинарните производства са ограничени в рамките на колегията, аз нямам информация нито за предмета на това производство, нито за основанието, поради което няма изрично решение за образуване на дисциплинарно производство или съответно за отказ за образуване на това дисциплинарно производство към този момент. Много ми е интересно към настоящия момент кое лице би обжалвало евентуален отказ – аз отказ не видях да има, поне няма такава

публична информация, може и да бъркам. Нито дума не се спомена за публично разпространените снимки на г-н Сарафов с Петър Петров (мисля, че така се казва), публично известен като „Петьо Еврото“, аз не чух и публична позиция на г-н Сарафов по отношение на тези снимки. Не чух той да казва: това са манипулирани снимки и те не отразяват мои отношения такива, каквито са видими (според мен са видими приятелски отношения – по невербални изразни средства на тялото, които се виждат от тези снимкови материали). Ако разбира се, твърденията са, че това са манипулирани снимки, че те са наслагвани и т.н., това също може да се заяви, но такава заявка към настоящия момент, включително и към момента на определянето на господин Сарафов за изпълняващ длъжността, не са направени.

Присъединявам се тук към говоренията на колегите и за механизма за разследване на главния прокурор и неговите заместници. Между другото, тук не става въпрос за някакви сигнали, става въпрос за сезиране на компетентен орган – ще ме поправят сигурно колегите, ако бъркам, което даже мисля, че има престъпен състав и се нарича „набедяване“.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Нека компетентните органи да кажат.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, да, разбира се, нека да кажат. Аз чух и заявките след заседанието, но тях ще имаме възможност да ги коментираме друг път. Толкова по този въпрос.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Дишева.

Уважаеми колеги, други становища?

Господин Кузманов първо, а след това – госпожа Мутафова.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Благодаря, господин Министър.

Да, правя изказвания и по медиите и те единствено бяха в посока, че предстои да се съберем членовете на Прокурорската колегия и да решим какво следва да правим и как да процедираме - дали да има извънредна колегия или да няма извънредна колегия. Когато се събрахме и решихме, че трябва да имаме колегия, защото преценихме, че това е правилният начин да се вземе решение по този въпрос, тогава насрочихме колегията и уведомихме медиите за тази наша извънредна колегия.

И, да, след всичкото това говорене, което имахме днес, можем да стигнем до един извод - Пленумът никога не избира административен ръководител. Той само в три случая има възможност да предложи на президента да назначи някой за главен прокурор или ръководител на двете върховни съдилища. Избират колегиите и това е самата истина.

Може би очаквате Пленумът да излезе с предложение до президента, който да издаде указ и да назначи временно изпълняващ длъжността „главен прокурор“? Мисля, че достатъчно беше казано днес и тезите са ясни. Благодаря Ви, колеги.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Кузманов.

Госпожо Мутафова, заповядайте.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колеги, започнахме тази дискусия по тази точка преди може би два часа с кратко... Не е толкова важно, но беше преди няколко часа, с кратко въведение от страна на министъра за причините, поради които внася тази точка.

Записала съм си едно изречение. Мисля, че точно го цитирам, пък и то е водещо изречение на няколко статии в различни медии за това, че се налага обсъждането на тази тема, за да проследим и да повишим легитимността на целия процес, и че е

налице разминаване между легитимност и легалност на случилото се и трябва да се намери някакъв убедителен отговор на всичко, което се случва.

Аз и моите колеги, които гласувахме за включването на тази точка действително я възприехме по този начин. Аз до момента не съм се изказвала, защото възприемам казаното от колегите от Прокурорската колегия и от колегите от Съдийската колегия, които застъпват тезата, че това е правомощие на Прокурорската колегия - да определи временно изпълняващите функции „главен прокурор“ в една процедура, която, макар и за заместване временно на главния прокурор, не е идентична с избора или отстраняването на главния прокурор. Обаче аз и в началото имах притеснения и, разбира се, тези мои притеснения се потвърдиха.

Първо, да кажа, че според мен никак не повишихме легитимността на този процес, еле пък неговата легалност, първо, защото тези две думи са синоними и според тълковния речник, с който направих справка, и двете означават „законен, узаконен, който е избран по съответния законен начин“, дадени са като синоними. Означават „открит“ и „явен“ всъщност като второ значение на думата „легален“.

Според моето мнение, както казах преди малко, ние легитимно или легално, използвам ги думите като синоними, така казва и тълковният речник, сме избрали изпълняващите функции „главен прокурор“. На следващо място обаче смятам, че тази дискусия беше провокирана за нещо друго и то стана ясно преди около половин час, вече след множество дебати по отношение на легитимността и легалността, че всъщност тук се търси една много ясна цел - ясно да се дискутират и да се поставят под съмнение професионалните и нравствените качества на избория от нас

изпълняващ функциите „главен прокурор“, оттам да се вадят изводи за незаконосъобразност на нашия избор.

Много съжалявам, че стигнахме дотук, защото така си пролича целта на цялата дискусия и да седнем сега да обясняваме тук за някакви часове - в колко часа бил постъпил указът, как предната вечер е станал ясен по медиите, пък на другия ден в колко часа дошъл в Съвета, пък в колко часа Прокурорската колегия се е събрала и да се правят ясни внушения за медиите и за цялата общественост за това, че тази извънредност на събирането на Прокурорската колегия е именно защото се цели да се избере човек, който не отговаря на нравствени и професионални качества, също е много прозрачно, колеги.

Цели се освен дискредитиране на изпълняващия функциите „главен прокурор“ в момента, който сме избрали, и дискредитиране на цялата Прокурорска колегия. Това е моето заключение от цялата дискусия. Съжалявам да го кажа, но мисля, че излязохме доста извън твърдяното намерение от началото на разглеждането на точката от страна на министъра на правосъдието. Това исках само да кажа.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви много за изразеното становище.

Сега, истината е, колеги, независимо какво ние изберем - да дебатирате или да не дебатирате, на това заседание на Пленума, всички тези въпроси по много по-релефен и, бих казал, много по емоционален начин се дебатират отвън, разбира се, ние можем да изберем да влезе в дискусията за легалността и легитимността. Препоръчвам една студия на Юрген Хабермас „Как е възможна легитимността чрез легалността“, много хубаво четиво. Те са синоними, но не са тъждествени и имат своите ценностни

разлики двете понятия, но да не влизаме във философията на правото в момента.

Факт е, че докато нямаме убедителен отговор на поставените въпроси, някои от нас считат, че има такъв убедителен отговор, дебатът няма да приключи.

Уважаеми колеги, други становища, които да бъдат изразени, други мнения? Не виждам такова заявяване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не разбрах за кого госпожа Мутафова говори, но понеже тя не споделя моите тези, аз ще ѝ отговоря.

Никакви внушения не правя, госпожо Мутафова, говоря в прав текст. И, между другото, никога не съм крила, че не споделям крайното решение на Прокурорската колегия, нито пък становището по същество, което бих взела, е тайна за Вас, така че някаква тайна цел, която Вие прозряхте, не знам точно в чие изказване, но понеже не казахте точно, подозирате в моето - не, не съществува, явна е!

АТАНАС СЛАВОВ: Добре, колеги.

Тъй като преди вече повече от час бяха изразени две предложения за диспозитив - първо, от госпожа Дишева, след това от госпожа Чапкънова. След това се чу становище, че изобщо няма как да бъде прието някакво решение или някакъв диспозитив.

Как предлагате да процедираме? Предполагам, трябва да представим някакви формулирани диспозитиви, те да бъдат гласувани, съответно приети или неприети, тъй като има все пак направени подобни предложения.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Понеже по време моето предложение мисля, че беше първо, аз да улесня и последващо гласуване, правя следното предложение - моля да подложите на гласуване въпроса дали Пленумът следва да излезе със становище

под формата на решение кой е компетентният орган да определи изпълняващ длъжността „главен прокурор“ при предсрочното прекратяване на неговия мандат. Дали да изразим становище, защото колегите тук възразиха по този въпрос, а аз считам, че трябва да изразим. Това мисля, че трябва да е първото решение.

АТАНАС СЛАВОВ: Направеното от госпожа Дишева предложение е, първо, да се вземе решение дали изобщо Пленумът ще изрази становище, тоест чрез гласуване. Ще подложи това предложение на гласуване - дали изобщо да има становище на органа, така че, уважаеми колеги, който подкрепя направеното предложение на госпожа Дишева органът да излезе със становище, което да бъде гласувано днес, моля да гласува.

Аз виждам 1 глас „за“.

„Против“ - останалите членове са „против“, само да изброим точно, извинявайте, колеги - 14 гласа „против“.

Не се приема направеното предложение.

(Решението е отразено по-долу)

АТАНАС СЛАВОВ: Господин Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Моето предложение, колеги, е да вземем решение за преустановяване на обсъждането по този въпрос.

АТАНАС СЛАВОВ: Господин Чолаков направи процедурно предложение за преустановяване на обсъждането по тази точка от дневния ред.

Моля, колеги, които подкрепят направеното процедурно предложение, да гласуват - има мнозинство.

„Против“, колеги? Един глас „против“.

Тоест, с 14 гласа „за“ направеното предложение на господин Чолаков, 1 глас „против“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

9. ОТНОСНО: Обсъждане на органа, компетентен да определи изпълняващ длъжността „главен прокурор“ на Република България“

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9.1. ОТХВЪРЛЯ предложението за изразяване на становище от Пленума на Висшия съдебен съвет кой е компетентният орган да определи изпълняващ длъжността „главен прокурор“ при предсрочно прекратяване на неговия мандат.

9.2. ПРЕКРАТЯВА обсъждането на точката.

АТАНАС СЛАВОВ: Госпожо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, гласувах „против“ само защото считам, че такова решение с такъв предмет ние нямаме основание да взимаме, именно процедурно решение. Няма какво да преустановяваме. С факта на гласуването, то се случва, само поради това. Ние, така или иначе, приключихме обсъждането. Сега, да взимаме решение само, за да вземем някакво решение, просто е несъответно на функцията ни!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, колеги.

Въпреки вероятно скептицизмът на част от Вас, че има смисъл от проведения дебат, аз все пак мисля, че имаше смисъл.

Бяха направени сериозни и аргументирани изказвания в подкрепа и на едната, и на другата теза.

Очевидно Пленумът няма как да стигне до този етап до единно становище, до консенсус всъщност, становище има преобладаващо. Считам, че беше важен този дебат и благодаря на всички, че го допуснаха и че го проведохме.

Уважаеми колеги, за да приключим днес работата си, трябва да пристъпим към обсъждане на последната точка от дневния ред, която е внесена - т. 11, а именно предложение за приемане на времеви график за провеждане на процедурата по чл. 173 от Закона за съдебната власт за избор на главен прокурор. Вносител е Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет.

Уважаеми колеги, кой ще докладва от колегията?

Господин Дамянов, заповядайте.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колеги, то, според мен, не се нуждае от много дебат. Безспорно е, че от 15 юни тази година господин Гешев не е вече главен прокурор и според Прокурорската колегия сме изправени в хипотезата на чл. 173, предложение последно. Аз ще прочета цялата ал. 1: Процедурата за избор на кандидати за председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор се открива от пленума на Висшия съдебен съвет не по-рано от 6 месеца и не по-късно от 4 месеца преди изтичането на мандата. Това е едната хипотеза.

И, втората е – в 7-дневен срок от настъпване на обстоятелството по чл. 175, ал. 1, което посочих. Обстоятелството е настъпило на 15 юни тази година, тоест в 7-дневния срок, според нас тази норма е императивна, следва да приемем хронограма за провеждане на процедура за избор на главен прокурор и наред с

това да открием процедура на основание чл. 173, ал. 1, предложение последно.

Искам да посоча, че досега практиката, тъй като бяхме в първата хипотеза, винаги Пленумът е приемал първо хронограма и съобразно тази хронограма е откривал процедурата на следващото си заседание. Тъй като сме изправени във втората хипотеза, която досега не е съществувала, тя е отбелязана и в хронограмата, според нас приемането на хронограмата и откриването на процедурата следва да стане в едно заседание на Пленума. Тя така е и предложена на Вашето внимание.

Аз вчера на Прокурорска колегия накратко посочих моментите на хронограмата, максимално близко, почти препокрива хронограмата при избор на председател на Върховния касационен съд: с 4 пленума за правене на предложение, всеки четвъртък да се проведат - до 20 юли тази година, след което следват изискуемите се становища на КАК при Прокурорската колегия, на Етична комисия, възражения срещу евентуалната допустимост, останалите процедури, които следва да бъдат извършени и съобразно тази хронограма, изслушването на евентуалните кандидати следва да бъде на 26 октомври тази година. Благодаря Ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Дамянов.

Уважаеми колеги, становища по направеното предложение?

Госпожа Захарова, заповядайте.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Уважаеми колеги, аз ще гласувам „против“ предложениния проект за решение по следните съображения.

Известна ми е разпоредбата на чл. 173, последното предложение на текста, като в тази връзка, според мен, може да се

повдигне въпросът какъв е характерът на така определения 7-дневен срок.

Той нито е абсолютен, нито е преклузивен. Един инструктивен срок с организационен характер, като съответно от неговото просрочване не биха настъпили никакви непоправими последици.

Моите съображения за това да гласувам „против“ предложението проект за решение се свеждат до по-широко разбиране за евентуални опасности, които биха могли да произтекат изобщо за независимостта при подобно действие при конкретните обстоятелства.

Ще си позволя с няколко думи да предложа на Вашето внимание начина, по който разсъждавам аз, а той е насочен към контекста на евентуално опасение за накърняване на независимостта с оглед обстоятелството, че, така или иначе, Висшия съдебен съвет е с изтекъл мандат.

В най-общ принципен план мандатът е право на осъществяване на властнически правомощия в една от трите области на власт, която се упражнява за определен период от време.

Известно ми е също така конституционното решение във връзка с правомощията на Инспектората и осъществяването им в период, продължаващ в изтичането на мандат. Аз не оспорвам по никакъв начин тезите, залегнали в това решение, защото е известно на мен и на всички значението на конституционното решение, още повече, че то съвпада с моето вътрешно убеждение за правилен начин на разрешаване на възникналия проблем.

Извън това решение, колеги, обаче действията на един орган с изтекъл мандат предоставят реална перспектива за едно

продължаващо бездействие и не провеждане на провеждане на процедури за избор на ключови органи, ключови държавни органи и регулатори. С оглед на това се касае до обективно състояние на едно специфично вътрешно невидимо, дори бих казала, на пръв поглед положение на възможно повлияване, на възможно влияние върху решенията на органа и това е обстоятелство, което е констатирано в редица подобни, аналогични случаи, включително и в решения на Съда на Европейския съюз. Обективно е положението, че при продължително, особено продължително действие на органи с изтекъл мандат, самите те се поставят на риска от накърняване на собствената им независимост и това е така, защото в крайна сметка мандатът е предвиден в обществен интерес и той е гаранцията за независимост на съответния държавен орган при осъществяване на функциите му.

В конкретния случай с оглед на тези съвсем принципни съображения аз считам, че решението за откриване на процедура за избор на Главен прокурор на Република България следва да се реши в по-късен момент, а това касае и съответно приемането на времеви график за провеждане на процедурата.

Тук искам с още едно изречение да изтъкна и няколко други обстоятелства, които също са обективен факт и които се отразяват в крайна сметка върху законосъобразността и целесъобразността от откриване на процедура тъкмо в този момент. Общоизвестни са заявките за предстояща конституционна реформа и то в рамките на кратки срокове. Чува се в общественото пространство, че се говори за срокове от порядъка на 2-3 месеца.

Конституционният съд е ангажиран с дело, като неговото решение по този въпрос ще има пряко въздействие и върху процедурата за провеждане на избор на главен прокурор.

Не без значение е и бързината, с която се развиха всички събития, считано от 1 май тази година. Имам предвид инцидента с ескорта на главния прокурор, съответно възникналата ситуация и подадените предложения за предсрочното прекратяване на изпълнението на мандата му, решението на Пленума в положителен смисъл по предложението на колегите от Прокурорската колегия за предсрочно прекратяване, а също така и днешното проекторешение, което се предлага на нашето внимание. Тази поредица от събития и всъщност кратките срокове, които са заложили в хронограмата действително поставят възможните кандидати за участие в подобна процедура в едно състояние на изненада, което според мен не би се отразило положително върху легитимността на евентуалната процедура, която ще се проведе.

И на последно място, според мен значение има и обстоятелството, че Съдийската колегия заседава и действа в намален състав, като липсват в крайна сметка... (Прекъсват я) Говоря за Съдийската колегия. За мен това е от основно значение, като в крайна сметка в състава на Съдийската колегия, а оттам и в състава на целия Пленум представителите на съдии, избрани от съдии, са в твърде ограничен брой. Това според мен също е обстоятелство, което има своето значение. В конкретния случай такава е положението, че не само не се изпълняват изискванията за мнозинство на съдиите, избрани от съдии, а в конкретния случай пък се касае до пълно малцинство.

Това са моите съображения.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Председател.

Господин Председател, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, аз споделям голяма част от това, което каза колегата Захарова, но смятам, че

всички тези аргументи са аргументи по целесъобразност, а не по законосъобразност.

Срокът, без да тълкуваме характера на този срок, това е законов срок. Ние като орган, съответно Висш съдебен съвет, следва да спазваме закона. Съответно законът е разпоредил, че в 7-дневен срок ние следва да открием тази процедура. Ние не можем да направим нищо друго освен да открием процедурата за избор на нов главен прокурор. Така го е разписал законодателя.

Оттам нататък по отношение на легитимността на този избор - ние сме толкова легитимни към днешна дата, колкото бяхме легитимни към 12 юни, когато всъщност взехме решение да предложим на президента предсрочно прекратяване пълномощията на главния прокурор.

Никой от нас не е окей с тази ситуация, в която ние работим обаче сме поставени в тази ситуация не от нас самите, а от някой друг. Съответно аз смятам, че ние следва да открием тази процедура, а дали ще има промени по-нататък законодателни, конституционни, това вече ще го преценяваме в хода на тази процедура.

Аз също смятам, че ако Конституционния съд във вторник допусне до разглеждане искането на главния прокурор, ние отново следва да обсъдим какво правим с тази процедура, само че нека да е налице това определение на Конституционния съд. Ние не можем предварително разчитайки на съответно произнасяне на законодателната власт, на Конституционния съд да не си изпълним задължението, което ни разпорежда самият закон.

И има и още нещо - по тази хронограма е разписано чак на 27 октомври хипотетично, избор на нов главен прокурор. Ами, законодателната власт, ако реши до тогава може да направи

съответните избори и да избере нов състав на Висшия съдебен съвет. Това е изцяло в техните правомощия. Затова аз смятам, че ние следва да открием процедурата и оттам нататък да съобразяваме всички промени, които настъпват, за да спазим закона такъв, какъвто е.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Председател. Госпожа Пашкунова, след това господин Стоев.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви.

Колеги, и аз бих искала да изразя становище по внесеното предложение.

Няма да повтарям казаното от съдия Захарова, изцяло споделям нейните съображения. Аз също считам, че с оглед изтеклия ни мандат този състав на Съвета няма моралното право да избира нов главен прокурор.

Считам, колеги, обаче, че няма и как да не изпълним закона с оглед очертаното в чл. 173, ал. 1, като срок, в който следва да открием процедурата. Моето мнение е, че е много важно в това отношение чаканият акт на Конституционния съд по допускане по същество на искането на главния прокурор, с което се атакува разпоредбата на чл. 173, ал. 11 от Закона за съдебната власт по отношение на мнозинството, с което се избира главният прокурор, тъй като безспорно то покрива изцяло хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс и би било основание за спиране, тъй като става дума за приложим закон в тази процедура.

По мое мнение ние сме длъжни да открием процедурата, след което, според произнасянето на Конституционния съд да спрем същата. Междувременно се надявам да има яснота и по отношение на така наречените „конституционни промени“, които в момента се

разискват и според анонсираното може да доведат до отмяна въобще на фигурата на главен прокурор или до силно редуциране на правомощията, които безспорно е релевантно за продължаване на процедурата.

И още нещо, колеги. С едни от последните промени в Закона за съдебната власт (ДВ, бр. 48 от 2 юни 2023 г.), в § 41 изрично е предвидено, че в срок до 3 месеца Народното събрание следва да проведе избори за членове на Висшия съдебен съвет. Тук е възложено и задължение на Съвета, само че, тъй като се оспорва пред Конституционния съд отмяната на избора за членове от професионалната квота, в това отношение също е важно какво ще е решението на Конституционния съд, така че отговорността на Народното събрание е да направи необходимото да бъдат избрани членове на новия състав на Висшия съдебен съвет и по този начин да бъдат удовлетворени обществените очаквания - нов състав на Съвета да направи избор на новия главен прокурор.

Няма да давам съвети на законодателя. Той може с всякакви законодателни промени в преходните разпоредби да прекрати откритата от нас и висяща процедура, ако прецени, че това е необходимо с оглед преследваните цели със законодателните промени, така че, колеги, по мое мнение, пак казвам, изцяло споделям казаното, че ние не следва да избираме новия главен прокурор, но не бих искала да търпим и упреци за пореден път, че нарушаваме и неизпълняваме закона.

Аз ще подкрепя откриването и моето категорично становище е, че след произнасянето на Конституционния съд, по допустимостта става дума, ние сме длъжни да спрем тази процедура. Благодаря Ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Господин Стоев, след това госпожа Дишева видях.

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, взимам думата, понеже малко се обърках общо-взето. От една страна имаме законовите разпоредби, които са спорни, след това чухме едни доводи за евентуално спиране, отлагане и т.н., а пък преди това чух едни доводи, че сме силно притеснени колко време избраният и.ф. главен прокурор ще стои на поста. Аз мисля, че по този начин удължаваме този престой, ако някой го притеснява това нещо.

На следващо място това, което искам да кажа, и тук съм малко объркан, чух, че не би следвало да взимаме каквото и да било решение във връзка с това, че имаме изтекъл мандат, което е безспорно. Никой не го спори това нещо. Но искам да обърна внимание, че на Съдийската колегия не пречеше да избира административни ръководители в рамките на изтеклия срок, доколкото аз знам.

И във връзка с другия довод, който се каза, че съставът е непълен, също бих задал въпрос: и при непълен състав също не се пречеше да се избират административни ръководители в Съдийската колегия, така че мисля, че тези доводи, поне за мен са, как да кажа, малко пресилени. Аз също ще гласувам „за“ хронограмата.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, господин Стоев.

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, аз съм много улеснена в моето изказване от изразеното преди това становище. Заявявам, че споделям напълно всички съображения, които съдия Захарова изложи пред Вас, поради което няма да ги повтарям.

Бих искала да направя няколко кратки допълнения, да дам един пример и освен това да изразя становище и по предмета на точката.

В тази поредност: първо, бих искала да подчертая, че срокът по чл. 173, ал. 1, края, действително е инструктивен. Вярно е, че срокът е определен в закона, но не е вярно, че няма значение какъв е този срок, защото бил законов. Те, и инструктивните, и преклузивните са посочени в закона. Този не е преклузивен, категорично, тоест нямаме задължение в този срок да открием процедурата.

Вярно е, че този срок е предвиден, за да се ограничи максимално възможността да се продължи някакво безвремие, образно да го нарека, или период от време, през който титулярната длъжност не е заета. Също така обаче важно е, че ние взимаме решението в определен контекст на обществените отношения. И те, за разлика от всички предходни ситуации, които господин Стоев току-що спомена, са обусловени от няколко фактора. Само ще ги маркирам, защото те много подробно бяха обсъдени.

Първо, Конституционният съд е сезиран с искане за обявяване на противоконституционност на разпоредба от Закона за съдебната власт, която касае именно избора, на който се каним да открием процедурата след малко. Текстът на чл. 173, ал. 11 от Закона за съдебната власт мисля, касае необходимото мнозинство. Вярно е, че няма произнасяне по допустимостта на това искане за противоконституционност. Също така е вярно обаче, че то е факт и че престои произнасяне на Конституционния съд по този въпрос. Отделно стои въпросът в какъв смисъл ще бъде неговото решение.

На следващо място, говоря за факторите, които имат значение за обществено-политическия контекст, в който взимаме

това решение, е свързан с всички факти и обстоятелства, които станаха публично известни в рамките на и по повод процедурите, след това обединени в една процедура, за предсрочно освобождаване на главния прокурор. Мисля, че в някое от следващите заседания ние ще се занимаваме с тези въпроси, включително с изложените твърдения и пред нас, пред Пленума за опити за оказване на натиск или влияние върху членове на Висшия съдебен съвет.

На следващо място имаме публично направена заявка и то нееднократно, от няколко политически сили за съществени промени в Закона за съдебната власт и вероятно за промени в Конституцията в частта, касаеща съдебната власт, които несъмнено ще имат значение за упражняване на това правомощие, което ние сега се каним да упражним. И при наличието на тези заявки, на тези обстоятелства, ако ние искаме да дадем път за една истинска съдебна реформа, за което ми се струва, че бяха направени изявления, и заявки и от мнозинството от членовете на Висшия съдебен съвет при наши предходни обсъждания в близкото минало, ние няма как да се стремим и да действаме така, че да обвържем резултата или дори хода на тази съдебна реформа от нашите решения.

Добавям към всичко това и въпроса с нашия изтекъл мандат, отдавна изтекъл мандат.

Вярно е също така, че тези обстоятелства или поне част от тях бяха налице и към момента, в който ние вземахме решения за предсрочно освобождаване на главния прокурор. Вярно е също така, че ние в този си мандат взехме решение в мнозинството от членовете на Пленума, за избор на господин Гешев, като главен прокурор и аз няма да скрия, че бях впечатлена от изказванията на

членовете, включително от Прокурорската колегия, че те са сбъркали при избора си, че съжаляват за него, и в този мисъл аз считам, че беше наш обществен дълг буквално, имам предвид на Пленума на Висшия съдебен съвет, да приключи производството по предсрочното освобождаване на основанията, които бяха посочени, още повече, че бавенето на тази процедура, ще се изразя малко силно, но би довело до една конституционна нетърпимост, длъжността „главен прокурор“ да продължи да се заема от лице, което беше реализирало твърдените и в двете предложения, особено това, което приключи с положителното решение за освобождаване на главния прокурор по предложение на членове на Прокурорската колегия.

Тези неща споменавам само, за да илюстрирам защо ситуацията не е като преди един месец, или като преди месец и половина, или като преди пет месеца, поради наслагването на всички тези обстоятелства.

Аз съжалявам, че господин Чолаков не е тук, на той вероятно слуша заседанието някъде, и сега във връзка с това, мисля, че беше негово изказването или друг член на Съвета, няма значение, как немало как да изпълним закона. Примерът, за който дадох заявка, че ще дам е следният.

Ние сме имали друг подобен случай, в който с фактическо бездействие не сме изпълнили закона. Не сме изпълнили закона от гледна точка на визиран в него срок за предприемане на активно действие от наша страна и този случай е свързан с избора на двама членове на Съдийската колегия от професионалната квота, когато изборът на членове от професионалната квота на местата на двамата наши напуснали колеги не беше успешно проведен и приключи съдебното

производство по чл. 29н, ал. 4 от Закона за съдебната власт пред 5-членен състав на съдии от Върховния касационен съд и Върховния административен съд. Направих справка, дано да не бъркам датата, това производство е приключило с решение от 29 декември 2021 г. До края на нашия мандат имаше още 9 месеца, малко повече от 9 месеца, доколкото той трябваше да приключи на 3 октомври 2022 г. Въпреки това и въпреки достатъчно дългия период от време, в който имаше възможност да се открие такава процедура, да бъде приключена, ние не направихме нищо, за да открием такава процедура.

Лично аз повдигнах този въпрос няколкократно неформално тук, на наше заседание, но това няма значение, защото ние, така или иначе, не открихме такава процедура.

Давам Ви този пример, за да Ви илюстрирам какво бихме могли да направим. Това беше фактическо бездействие. Вярно е, че ние през месец април мисля, че 2022 г., открихме процедура за следващите членове на Съвета, но въпреки това имаше достатъчно дълъг период от време, за да открием и да проведем, и да приключим процедура за попълване на тези две места. (Реплики на изключени микрофони)

Ами, не са само председателите. Ние и без председателите тук... Да, само да довърша.

Коментарът беше, че председателите на двете върховни съдилища не са изпълнили закона. Аз мисля, че ние също можехме като членове на Пленума на Висшия съдебен съвет да инициираме откриването на такава процедура, да одобрим график и така нататък.

Давам този пример, повтарям, само да илюстрирам какво може да се случи и как да се случи. В противовес на това, между

другото, през 2017 г. беше проведен избор за един член от професионалната квота, сега да не бъркам дали беше от професионалната квота, но беше проведен избор за един член на Прокурорската колегия, който работи само няколко месеца. Мисля, че изборът беше през месец февруари или март, след като мандатът на предходния преди нас Висш съдебен съвет изтичаше също така на 3 октомври 2017 г., тоест в две сравними ситуации Висшия съдебен съвет е действал по различен начин, така че нищо не би се случило фатално, ако в конкретния случай ние не вземем такова светкавично решение, каквото то се предлага.

И сега по предмета на дневния ред, за което казах, тоест разбирате, колеги, аз също ще гласувам „против“ това предложение, а предложението е - и сега отивам към предмета му. Предложението на Прокурорската колегия, чета, е: да приеме времеви график за провеждане на процедура за избор на главния прокурор. И второто решение е да открие на основание чл. 173 от ЗСВ, съгласно този времеви график, процедура за избор на главен прокурор.

Не напразно тук от член на Прокурорската колегия беше споменато, че досега не е процедирано по този начин. В рамките на едно заседание се приема времеви график, най-рано на следващото заседание, което пък може и извънредно да бъде, ако случаят е толкова спешен, се взима решение за откриване на процедурата. И в дневния ред, между другото, по начина, по който са внесени точките, т. 11 е озаглавена по следния начин: „Предложение за приемане на времеви график за провеждане на процедурата по чл. 173 от ЗСВ за избор на главен прокурор“. Ние точка за откриване на процедурата днес нямаме, а пък тази за приемане на времеви график я гласувахме като извънредна точка

преди, мисля, че пет часа! Но, разбира се, няма пречка да гласуваме още една точка допълнителна в 18,15 ч.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Дишева.

Господин Дамянов, господин Чолаков.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз не виждам какво има да кажа, то беше казано и в двете становища.

Молбата ми е, господин Министър, все пак като има някаква яснота за бъдещите конституционни промени, защото е редно и Пленумът на Висшия съдебен съвет да ги знае и Вие имате такава информация, в някое от следващите заседания на Пленума, просто да ни кажете основни насоки, защото в интерес на истината има доста противоречива информация и често е в много, как да кажа, общ вид, а по принцип дяволът е в детайлите.

И все пак да не забравим, че след едни конституционни промени следват задължително промени и в законите, което удължава много също времето.

Това беше наистина като предложение, защото ние чуваме много - ще започнат, няма да започнат. Очевидно ще има такива, да ни информирате какви са идеите най-малко и в каква насока. Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Тъй като действително и напълно резонно от Ваша страна поставяте въпроса, аз мога да дам информацията, с която към този момент разполагам и тя е следната.

В рамките на следващите седмици, със сигурност преди ваканцията на Народното събрание, според правилника, се очаква да бъде внесен проект за изменение на Конституцията от минимално необходимия брой народни представители, тоест минимум една четвърт от народните представители, който да

включва следните основни въпроси, които ще бъдат предложени за обсъждане.

На първо място, като основна промяна, насочена към структурата и състава на Висшия съдебен съвет, а именно пълното разделяне на Висшия съдебен съвет на два отделни съвета - Висш съдебен съвет, който да гарантира независимостта на съдилищата и да гарантира самоуправлението на съдиите с мнозинство на съдиите, пряко избрани от съдии, каквото е изискването и на Венецианската комисия, и на Европейския стандарт за независимост на съдебната власт, Прокурорски съвет, който да гарантира форма на администриране на прокуратурата с мнозинство на парламентарната, но всъщност обществената квота, с ограничени правомощия на главния прокурор, поне във варианта, който аз познавам, като предварителен вариант и дискусии, които са текли до този момент. Фигурата на главния прокурор остава, но с редуцирани функции и въвеждане на индивидуална конституционна жалба и възможност също така надолу инстанционните съдилища да сезират Конституционния съд. Това е, пак казвам, най-общата рамка и предвид именно на това очаквано решение на Народното събрание, моят призив към Висшия съдебен съвет е да прояви институционална въздържаност или мога да го кажа малко по-метафорично, институционален аскетизъм.

Няма спор, че законът е дал това правомощие на Висшия съдебен съвет в съответния срок. Аз също считам, че срокът е инструктивен, не е императивен, не е преклузивен, но давайки си сметка за контекста, в който се намираме и как това решение, ако бъде взето днес, то ще резонира в публичното пространство. Аз се притеснявам, че няма да доведе до постепенно успокояване на ситуацията, точно обратното и затова Ви призовавам, уважаеми

колеги, нека да държим сметка за контекста. Той е доста взривоопасен, бих казал, и нека проявим институционално въздържание или това, което на английски се казва „restraint” - самоограничение, в упражняването на правомощия, защото има концептуална разлика между това да вземеш решение за освобождаване... (Озвучаването прекъсва поради технически проблем)... беше доказал с действията си непригодност за позицията и в този смисъл решението на... (Прекъсва, не се чува), което да е за избор на нов главен прокурор... (Прекъсва), в този процес.

АТАНАС СЛАВОВ: ... общественото очакване е за ... (Прекъсване на звука.) ...особено пък за избор в тези срокове на главен прокурор, който, пак казвам, по всяка вероятност ще е с доста променени функции и правомощия.

Извинявам се за времето, което отнех на Пленума.

Господин Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще бъда кратък, във връзка със закачката, която направи колегата Дишева преди малко. ...(А.Дишева: А, никаква закачка, много Ви се моля! В прав текст говоря, никаква закачка.) Разбира се, но касаеше двамата председатели на върховните съдилища.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Прекъсва излъчването.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Има технически проблем някакъв. Не чуваме нищо.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Чувате ли ни? Колега Кояджиков?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Понякога да, но „замръзвате“...и не Ви чувам.

СВЕТЛАНА БОШНАКОВА: И при мен е същото, извинявайте.

БОЯН НОВАНСКИ: Ами той Инспекторатът така е замръзнал трета година вече..., не знам. (смях в залата)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Четвърта, четвърта, колега Новански, четвърта! (смеейки се)

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, 5-10 минути почивка, докато се отстрани техническият проблем.

(след почивката)

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, продължаваме заседанието. Има ли заявени изказвания, преди да пристъпим към гласуване? Изчакваме малко.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Отново „замръзвате“. Чувате ли ме? „Замръзвате“ отново.

АТАНАС СЛАВОВ: Госпожа Пашкунова има процедурно предложение. Заповядайте, госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви.

Колеги, в контекста на моето изказване и с оглед на оповестеното вчера в медийното пространство, че другата седмица предстои произнасяне на Конституционния съд по допустимостта на искането за противоконституционност включително на чл. 173 от Закона за съдебната власт, правя предложение да отложим произнасянето по откриване на процедурата и съответно приемането на хронограма след произнасянето на Конституционния съд по допустимостта на искането.

Искам само да напомня, че така процедирахме и в случая, в който трябваше да избираме разследващ главния прокурор, който беше обявен като институт за противоконституционен, ние открихме процедурата и спряхме

същата на основание чл. 54, ал. 1, т. 4. Считам, че с няколко дни няма да нарушим драстично нормата на чл. 173, ал. 1, това е разумно да се направи, така че аз предлагам да отложим произнасянето по откриването на процедурата след произнасянето на Конституционния съд.

Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Пашкунова. Виждам господин Кояджиков. Заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря.

По процедурата, уважаеми колеги. Доколкото на мен ми е известно спорно и атакувано пред Конституционния съд е обстоятелството с колко гласа трябва да бъде избран главният прокурор. Или 13, или 17, както беше в старата редакция на закона. Тази работа, уважаеми колеги, ако приемем хронограмата, би следвало да се случи на 26 октомври настоящата година, т.е. дотогава аз съм абсолютно убеден, че ще е налице произнасяне на Конституционния съд по това конституционно питане. Тоест, не се налага, според мен, нито отлагане, нито ще се наложи и евентуално спиране според АПК на тази процедура и тази хронограма. Ако се наложи това би следвало да стане в пленума преди избора на 26 октомври. Дотогава аз считам, че следва да си върви процедурата без никакви проблеми.

Благодаря Ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви. Други становища? Госпожа Керелска и госпожа Дишева.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз първоначално, стъпвайки на законовата разпоредба на чл. 173, ал. 1, също считах, че наше задължение е в 7-дневен срок да открием тази процедура. Сега обаче с оглед изложените аргументи искам да кажа, че

действително си заслужава да обмислим този въпрос и ако е необходимо да си дадем повече време като на първо време просто го отложим и освен казаното във връзка с очакваното решение на Конституционния съд, а преди това решение за допустимостта на едно или друго питане, отправено до главния прокурор, искам да напомня и нещо друго, което има отношение към тази процедура, а именно, както знаете, в Народното събрание упорито се водят преговори и дискусии във връзка с промяна на Конституцията по отношение правомощията на главния прокурор. Безспорно ние не сме длъжни да изчакаме Народното събрание, но от друга страна, колеги, ние откриваме процедура, която започва с издигане на кандидатури. Не считате ли, че кандидатурите, които евентуално биха се включили в тази надпревара, не биха се интересували от това какви ще бъдат правомощията на главния прокурор? Според мен това има пряко отношение и би се отразило на евентуалните кандидатури за избор на главния прокурор, даже би възпряло от участие и така нататък.

Лично аз ще подкрепя предложението за отлагане. Ако искате дайте в работен порядък да ги обмислим нещата от всички страни. Никога не е късно да включим точката в дневния ред.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви, госпожо Керелска.

Само добавям, че всъщност кандидатите трябва да представят, по процедура и по закон изискването е концепции. Как се представя концепция като не знаеш какъв ще е обемът на правомощията, който ще упражняваш, според мен, също е съществен въпрос.

Господин Новански, заповядайте.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря.

Не знам дали разбирате какво правите. Удължавате един срок само заради целесъобразност. Ако така правите и в съда, жална им майка на гражданите. Това първо.

Второ. Това, което чувам аз е, че има и приказки в Народното събрание въобще да няма фигура на главен прокурор. Не е в проекта на господин Славов, но и такива работи чувам. За мен единственият вариант, при който може да спрем процедурата, е ако видим, че вече започва да се дискутира конституционна реформа.

Благодаря.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви за изразеното становище. Госпожа Мутафова, заповядайте.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Колеги, аз само няколко изречения искам да кажа. Изумена съм от начина, по който се тълкуват законовите разпоредби според ситуацията и на кой за каква цел му трябва. Тук един законоустановен срок в чл. 173 от Закона за съдебната власт се предлага без никакви реални мотиви да не се спази и да се отложи една процедура или да се отложи за следващо заседание в очакване на произнасяне на Конституционния съд или въобще да не се открие, като същевременно само няколко седмици преди днешната дата бяхме свидетели как на едни правила за отстраняване на главния прокурор и председателите на съдилищата, които нямаха нормативен характер, се искаше и дебатирахме часове наред да се спази и да спазят едни срокове, които..., с ясното съзнание, че не са законово установени, защото така било разписано от Висшия съдебен съвет и трябвало да ги спазваме. Изложиха се тук няколко

мотива, нито един от които аз не мога да приложа върху реално законово основание за отлагане на процедурата.

Едното е, че сме с изтекъл мандат. Ние бяхме с изтекъл мандат, колеги, и преди един месец, и преди пет месеца.

Другото е – очакват се конституционни промени. Ние не сме видели дори проект за Конституция, камо ли да е внесен в Народното събрание.

Очаква се произнасяне от Конституционния съд за евентуална допустимост на искане за обявяване на противоконституционност на разпоредби от Закона за съдебната власт, но нямаме към настоящия момент и няма пречка това нещо да подлежи на обсъждане тогава, когато то стане факт.

И ред други мотиви, които са, както каза и колегата Новански, мотиви по целесъобразност. Хайде да си го кажем ясно, да стане ясно и за всички, които ни гледат, че тук се предлага по целесъобразност ние да не открием процедурата. И всички останали завоалирани приказки, които се казват, не отговарят на реалните законови постановки. Защото всичко, което се изтъква сега като мотиви, е било налично и тогава, когато отстранявахме господин Гешев, и когато преди да почнем процедурата по отстраняването на господин Гешев, защото нашият мандат е изтекъл още миналата година октомври месец.

Ако предлагате по целесъобразност, гласуваме по целесъобразност дали ще открием процедурата или не. Всеки гласува според неговите виждания за това следва ли по целесъобразност да прилага закона.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Госпожо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Взимам повод от две реплики, които не мога да оставя неизкоментирани. Господин Новански каза: „Ако така прилагате сроковете в съда...“, - да, продължението беше: „...жална ми майка“ или „Ви“. (Намесва се Б.Новански: Жална им майка на гражданите. Това казах.) Добре, господин Новански. Вие, доколкото ми е известно, не сте съдебен адвокат, не сте бил съдебен адвокат, вероятно това е причината...(Прекъсната)

БОЯН НОВАНСКИ: Ами не Ви е известно и това не е вярно, което го говорите. Не се занимавайте с мен, занимавайте се тук по същество с въпроса!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вероятно щях да кажа, че това е причината да не знаете, че в много случаи съдът действително прилага срокове по целесъобразност, когато те не са задължителни и не са преклузивни. Само толкова по този коментар!

В много случаи съдът прилага определени срокове по целесъобразност, когато, разбира се, законът му дава такава възможност, с оглед предмета на спора, интересите на страните, включително когато, да речем, трябва да бъде защитен интерес на дете и т.н.

Сроковете по вътрешните правила, които госпожа Мутафова спомена, са нещо доста по-различно и те касаят едно производство, в което трябваше да бъде първо осигурено, след това защитено правото на защита на привлеченото към съответната юридическа отговорност лице. Толкова по този въпрос.

И ще дам още един пример за случаи, в които, сигурна съм, и двете колегии не спазват срокове, които са инструктивни и определени в закон. Това са случаите, когато се откриват процедури за съответните нива. За Съдийска колегия мога да го кажа със

сигурност, за Прокурорска колегия само предполагам, защото не съм правила проверка за целите на това заседание. Има регламентиран един 3-месечен срок, в който трябва да се обявяват конкурси за всяко следващо ниво, но ние не го правим, защото не успяваме да се справим с приключване на конкурса за другата инстанция.

Просто Ви давам тези примери, за да илюстрирам, че това няма да бъде някаква уникалност на ситуацията ние да не спазим някакъв срок, повтарям, който е инструктивен.

АТАНАС СЛАВОВ: Колеги, други становища има ли? Не виждам. Преди да пристъпим към гласуване, трябва да обърна внимание, че на първо място беше изразено становище от госпожа Дишева, че диспозитивът така, както е предложен в две точки, всъщност в три точки, се разминава с формулировката на самата точка, която е допусната по дневния ред.

Тоест, диспозитивът в т. 1: Предлага на Пленума на Висшия съдебен съвет да приеме времеви график - и т.н. На второ място, в т. 2: Предлага на Пленума на Висшия съдебен съвет да открие процедурата. И т. 3: Внася предложението в заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет, насрочено на 22.06.2023 г. за разглеждане и произнасяне. Тоест, обръщам внимание на диспозитива и неговите точки.

На второ място, постъпи предложение от госпожа Пашкунова, подкрепено от госпожа Керелска, да се отложи днешното гласуване, днешното произнасяне до произнасянето на Конституционния съд по допустимост по делото за обявяване на противоконституционност на чл. 173, ал. 11.

Нека да обсъдим. Аз предлагам първо да подложим на гласуване предложението за отлагане, процедурата за отлагане, и

тогава, ако тя бъде отхвърлена, да обсъдим вече диспозитива, който ще бъде подложен на гласуване, дали заедно, дали поотделно точките.

Уважаеми колеги, първо подлагам на гласуване процедурното предложение на госпожа Пашкунова за отлагане на произнасянето по тази точка с оглед предстоящото решение, т.е. определение на Конституционния съд по допустимостта на съответното конституционно дело, което е от значение за производството, което се предлага да открием.

Моля, който е „за“ процедурното предложение на госпожа Пашкунова, да гласува. (брои гласовете) Четири гласа „за“. Моля, който е „против“? (брои гласовете) Дванадесет гласа „против“. Процедурното предложение не се приема. **(решението е отразено по-долу в цялост)**

АТАНАС СЛАВОВ: В такъв случай да считам ли, че има постъпило процедурно предложение за разделно гласуване на точките от диспозитива или? (Ат.Дишева: Несъмнено.) Да. Уважаеми колеги, първо ще подложа на гласуване така направеното процедурно предложение...(Др.Кояджиков: Искам думата.) Господин Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми господин Министър, точките, които предлага Прокурорска колегия, са да приемем график, на първо място, и на следващо място, да открием процедура. Те са много коректно предложени и след наше положително решение ще имат следната, ще изглеждат по следния начин – приема времеви график и открива процедура. И никакво значение няма в дневния ред как е анонсирана точката. Дали само с предложение за приемане на времеви график и вътре е включен и

втори диспозитив. Това, че го няма в анонса към точката, е без значение и не опорочава разглеждането ѝ.

Благодаря Ви, колеги.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви за изразеното становище. Госпожо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Според мен не е вярно това, което твърди господин Кояджиков, защото двата диспозитива, които коментираме на предлаганите решения от Прокурорска колегия се отнасят до различни процедурни действия, свързани с процедурата. Първото е приемане на времеви график и тук мисля, че господин Дамянов каза, съжалявам, ако неправилно цитирам, че ние при предходния избор, например, и аз имам такъв много ясен спомен, включително и в процедурата за председател на Върховния касационен съд, извършвахме тези процедурни действия, като съответно ги обективирахме в решения, в различни наши заседания. Така че не е вярно, че е достатъчно да се посочи едното от тях и да следваме, ами можем там да сложим още едно такова решение, каквото намерим за необходимо, и пак да го сложим под шапката на приемане на времеви график.

Разбира се, ако не се сецате какво може да направите, господин Кояджиков или уважаеми колеги, просто предложете допълнителна точка да се включи в дневния ред, но трябва да се знае, че това е допълнителна точка и тя е взета инцидентно във вече 7 без 10, при положение, че открихме заседанието в 1 и половина.

АТАНАС СЛАВОВ: Господин Дамянов, заповядайте.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Е, сега не е точно така, защото дори да приемем, че има само една точка и ние приемем времеви график, ами то във времеви график пише, че днес трябва да

открием и процедурата. Тоест, като приемем хронограмата ние сме задължени по тази хронограма да открием или да не открием процедурата. Така че, мисля че този спор, как да кажа, е излишен. А обясних каква е разликата с предните пъти, защото има две хипотези на откриване на процедурата, досега не е имало втора. Така е по хронограмата. Тоест, предлагам първо да гласуваме диспозитив: Приема времеви график (хронограма) за провеждане процедура за избор на главен прокурор, съобразно приложението. Ако тя бъде гласувана ние съобразно тази хронограма днес сме задължени да открием и процедура.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Сега, за да изчистим гласуванията, да подлагам ли на гласуване предложението за разделно гласуване на точките или направо разделно гласуваме? (Ат.Дишева: Не, не, гласуваме разделно.) Окей, добре, добре, окей. В такъв случай подлагам т. 1 от диспозитива на проекторешението, което е предложено, на гласуване. Моля, който е „за“ т. 1 от диспозитива, да гласува. (брои гласовете) Дванадесет гласа „за“. Моля, който е „против“? Четири гласа „против“.

Приета е първа точка от диспозитива. **(решението е отразено по-долу в цялост)**

Уважаеми колеги, моля да гласуваме за втора точка от диспозитива, а именно: Предлага на Пленума на Висшия съдебен съвет да открие на основание чл. 173, ал. 1, предложение последно от Закона за съдебната власт процедура за избор на Главен прокурор на Република България. Моля, който е „за“, да гласува. (брои гласовете) Дванадесет гласа „за“. Моля, който е „против“, да гласува. Четири гласа „против“. Имаме взето решение по т. 2.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

11. ОТНОСНО: Предложение за приемане на времеви график за провеждане на процедура по чл. 173 от ЗСВ за избор на главен прокурор

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11.1. ОТХВЪРЛЯ предложението за отлагане разглеждането на точката до произнасянето на Конституционния съд.

11.2. ПРИЕМА времеви график (хронограма) за провеждане на процедурата за избор на главен прокурор, съобразно приложението към това решение.

11.3. ОТКРИВА, на основание чл. 173, ал. 1, предложение последно от Закона за съдебната власт, процедура за избор на Главен прокурор на Република България.

АТАНАС СЛАВОВ: Точка 3, доколкото има техническо естество, няма смисъл да я гласуваме.

Приет е диспозитивът на предложеното решение, с което се приема времеви график и се открива процедурата на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

Уважаеми колеги, имате ли някакви предложения, някакви становища? Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, понеже не ми беше ясно дали гласуването на първото решение ще събере мнозинство, правя това изказване сега.

Предлагам Ви да прегласувате току-що взетите решения, в смисъл да промените времевия график, като поне раздалечите с

една седмица или с няколко дни датата от приемане на времеви график до откриването на процедура за избор на главен прокурор. Защото по този начин съкращавате и без това краткото време за номиниране на кандидатури, и всички последващи действия след тях.

Както е известно, периодът, през който могат да се подават документи, т.е. да се издигат номинации, е съкратен на 4 поредни заседания, който, между другото, е по-кратък даже от срока, излиза по-кратък от срока за обикновените административни ръководители. Но сега с форсирането на взимането в едно заседание на тези две решения – първо да се приеме времеви график, след това веднага да се открие процедура, с още една седмица минимум се скъсява този срок, който и без това, повтарям, е пресиран. Просто предлагам, поне това направете, и ако не е с цяла седмица, с няколко дни, за да се придаде някаква, как да кажа, приемливост на това решение.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря!

Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Доколкото разбирам, предложението на колежата Дишева е първото заседание, когато да се номинира, да бъде на 6 юли. Нали така, колега Дишева? (Атанаска Дишева, без микрофон: Ами с по една седмица.) Да, точно, на 6 юли и оттам нататък да се отложи с една седмица всичко.

Колеги, мисля, че има резон в това, което каза колежата Дишева дотолкова, че все пак тогава ще има и произнасяне на Конституционния съд, преди да започне процедурата за номиниране. Тоест, моето предложение също е за изтегляне с една седмица на целия график, като съответно се възложи на Прокурорската колежия да изготви нов вариант, като първата дата за

номинация да бъде 6 юли, т.е. в рамките на м. юли да бъдат и четирите номинации. (Атанаска Дишева, без микрофон: И всички следващи срокове да се изтеглят с една седмица.) Да, да се изтеглят с една седмица, да.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви за направеното предложение. Има ли становища различни или да подложа направо на гласуване направеното предложение?

(Реплика на Цв.Пашкунова без микрофон, не се чува.)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Пашкунова, ние коригирахме си спомням и избора на главен прокурор, правихме корекции, затова, че това не е проблем да го направим. Предложението е всичко да бъде изместено с една седмица. Аз мисля, че няма никакъв проблем в това.

АТАНАС СЛАВОВ: Моля да гласуваме предложението. Уважаеми колеги, направено е процедурно предложение от господин Чолаков за изместване с една седмица на хронограмата. Моля, който подкрепя така направеното предложение да гласува. Който е „за“ да гласува. /брои гласовете/. Ще подложа отново на гласуване с оглед...

Г-н Дамянов, процедурно предложение.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Не, не е процедурно. Да ви кажа, в хронограмата, ако забележите, месец август има един луфт от три седмици. Дори да се измести, за предложенията става дума, да не е от 29-ти, да е от 6-ти, хронограмата няма да се промени за месец август да ви кажа, защото беше казано, че ще се измести всичко назад. Ако ще се прави така ще се промени само в частта - първо заседание, второ, трето и четвърто, ще се измести съответно - 6-ти, 13-ти, 20-ти и 27-ми. Нататък хронограмата няма да се промени. Само това да уточня. Уточнявам, за да е ясно какво се гласува.

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, готови ли сме да пристъпим към гласуване? След направените уточнения и от господин Дамянов, моля отново да подложим на гласуване предложението на г-н Чолаков.

Който е „за“, моля да гласува. /брои гласовете/ - 10 гласа „за“. Моля, който е „против“? Пет гласа „против“. Има взето решение по направеното процедурно предложение.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11.4. ИЗМЕНЯ, след прегласуване, времевия график (хронограмата) по т. 11.2 за провеждане на процедура за избор на главен прокурор, като определя първо заседание за внасяне на предложения за кандидатури за главен прокурор – на 06.07.2023 г., второ заседание – на 13.07.2023 г., трето заседание - на 20.07.2023 г., четвърто заседание – на 27.07.2023 г.

АТАНАС СЛАВОВ: Уважаеми колеги, една минутка само, преди да приключим днешното продължило по-дълго от очакваното заседание. Искам да обявя нещо, а именно, че в следващо заседание на ВСС, както бях поел ангажимент още по време на освобождаването на главния прокурор, постъпиха изказвания, твърдения, включително на членове на Съвета за опит за упражнен натиск, за неправомерно влияние. Считам, че тези въпроси трябва да бъдат поставени и разглеждани от Пленума на Съвета и поех ангажимент да ги поставя на разглеждане на Съвета, така че в

следващо заседание на Съвета мисля да предложа точка в дневния ред, на която да бъдат разгледани, опитът ми и от Парламента включително показва, че дори по висящо досъдебно производство има информация, която може да бъде споделена публично и такава, която попада под защитата на чл. 198 от НПК, всеки ще прецени и съобразно дадените указания от наблюдаващия прокурор какво е допустимо или какво не е допустимо да бъде казано публично, още повече Пленумът на Съвета и аз като министър съм сезиран и от Антикорупционния фонд още преди няколко седмици с искане да се постави въпроса за изчистване на целия случай „Осемте джуджета“, появиха се отново снимки, твърдения, има от преди три години достатъчно материал, така че мисля, че с оглед повишаване на доверието или най-малкото отхвърляне на съмнения в една или друга посока тези въпроси трябва да бъдат дискутирани от Пленума на Съвета и аз ще формулирам такава точка в дневния ред на следващо заседание.

Заповядайте за становища!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви, г-н министър. Ваше право е да внесете тази точка в следващото заседание или да насрочите такова редовно заседание, но все пак трябва да се има предвид, че става въпрос за работа по висящи преписки и евентуално доколкото разбрахме досъдебни производства. Аз лично не бих се включила в такъв дебат, такава дискусия. Може дори и да присъствам, с оглед служебната ми ангажираност и поддържане на кворум, но аз не бих взела участие в такава дискусия най-малкото, за да оставим спокойно органите, които са отговорни да приключат тези преписки и досъдебни производства, да ги приключат единствено на база фактите, на база вътрешното

си убеждение и на база правото, т.е. мисля, че всяко едно такова публично говорене, каквото вероятно се очаква да се случи тук, защото то друго няма какво да бъде, вече станахме свидетели на днешното ни заседание, мисля, че по някакъв начин, колкото и колегите да запазят своя интегритет би повлияло върху вземането на определени решения, така че може би Ви призовавам да обмислите това свое решение или ако трябва и други членове на Пленума на ВСС да изкажат становището си във връзка с това бихме ли могли да обсъждаме висящи преписки и досъдебни производства.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Аз не знам на какъв етап са тези преписки, дали става дума за проверка по 145 ЗСВ или става дума за досъдебно производство, разбира се, ако имате информация за висящи досъдебни производства няма как без разрешение на наблюдаващия прокурор тази информация да бъде изнасяна, но аз например не знам по случая „Осемте джуджета“ къде има преписка, къде има досъдебно производство. Така или иначе трябва да сме наясно, че както нашите действия, така и нашите бездействия имат определен ефект. Дали ще решим да не обсъждаме когато хората навън обсъждат или пък обратното - ще решим да обсъждаме, и в двата случая ще има ефект решението, което ще вземем, но аз съм длъжен когато има постъпило искане към мен, когато съм поел ангажимент тук в тази зала, на този форум да си изпълня поетия ангажимент, вие ще прецените какво и как можете да обсъждате, съобразно действащата правна уредба.

Г-н Стоев, заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Г-н министър, аз нямам нищо против да се обсъжда каквото кажете и където кажете, за да задоволим общественото мнение, то е най-важното, но все пак да се съобразяваме и със закона. Ако Вие не знаете, задайте въпрос към съответните органи да Ви кажат има ли, няма ли, и след като се информирате, тогава вече да го вкарате, ние да знаем да обсъждаме нещо, по което има досъдебни производства, и което е защитено по някакъв начин, мисля, че не е много законосъобразно.

АТАНАС СЛАВОВ: Аз си спомням само преди може би десет дена когато беше висяща процедурата за освобождаването на г-н Гешев, когато направих това изказване, че ще подложам на обсъждане на следващо заседание на ВСС твърденията на членове за натиск или неправомерно въздействие, получих по-скоро утвърдителен отговор, сега явно са настъпили някакви развития, за които не съм уведомен. Не, не, аз наистина, вижте протокола от заседанието на обсъждането. Аз не обвинявам, казвам, че към онзи момент преди десет дена беше изразена такава готовност за обсъждане. Ако междувременно има промяна в тези обстоятелства трябва да бъда и аз уведомен и да видим за какво става дума, но не вменявам нищо, просто казвам, че имаше изразена готовност, поет ангажимент от моя страна, аз затова правя това предложение за следващо заседание.

Г-жо Мутафова, заповядайте!

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Г-н министър, благодаря Ви. Аз искам да взема думата, защото тогава аз изрично се изказах след Вашето изказване когато казахте, че ще проведете нарочно заседание във връзка с нашите твърдения за оказан натиск върху

нас. Аз се присъединих към Вашето мнение и го адмирах. Сега продължавам да го адмирам, няма промяна в моята позиция. Ако заседанието, което ще проведем е на тема оказан натиск върху членове на ВСС във връзка с провежданата процедура за отстраняване на главния прокурор добре е да се подготвим, за да поканим съответните хора, които могат да ни дадат някакъв отговор. Аз затова тогава ако си спомняте казах, че ще предлага заседанието да бъде закрито, защото ще трябва да каним прокурорите, които водят съответните преписки, вече някои от тях превърнали се в дела, както и начина, по който са образувани, защото аз тогава повдигнах въпроса, че е много интересен начина, по който са образувани тези преписки, които впоследствие са прераснали в дела. Вие мимоходом споменахте, че за Вас представлява интерес да се обсъди въпроса с казуса „Осемте джуджета“ и, че сте сезиран от няколко седмици назад от Антикоруptionния фонд за това. Това е съвсем друга тема. Според мен това са две различни теми, те подлежат на обсъждане, но ако ще обсъждаме и тази тема и за нея трябва да се подготвим, защото нали разбирате в каква ситуация ще бъде поставен ВСС отново лекичко да бъдем дискредитирани в общественото мнение. Ние като един административен орган като почнем да го обсъждаме и като нямаме информация за това какви дела са образувани, какви преписки и какво се случва по тях, и не сме извикали съответните лица да ни дадат информация и изслушване, какво ние тук като никой измежду нас не е прокурор, действащ в момента, камо ли да бъде служебно да му е известно някои от тези случаи. Ние от медиите знаем назад във времето отдавна когато излязоха различните статии за случая „Осемте джуджета“, че има образувани дела, но нямаме представа нито докъде са стигнали тези дела, нито

какво има вътре измежду тях. Нямам нищо против да обсъждаме каквото и да е, но да се фокусираме какво точно ще обсъждаме, обсъждаме каква е идеята на това обсъждане. Пак казвам - ако ще обсъждаме, понеже това са все висящи производства, пак трябва да преценим преди да почнем да обсъждаме дали да са закрити или открити, защото ще се изнасят очевидно информация от делата, да поканим съответните лица, да съберем преди това писмена, официална информация под формата на искане за справки за различните случаи, които ни касаят и тези две неща - оказвания натиск върху членове на Съвета по време на процедурата за отстраняване на главния прокурор е едно, останалите неща, които Вие искате да обсъждаме е съвсем друго, ако искате може да ги формулирате по някакви точки кои точно неща смятате да обсъждаме и ние да се сдобием предварително преди обсъждането с необходимата информация от съответните органи, иначе обсъждането ще се превърне в постоянно казване, от една страна ние не знаем, а другите да казвам - ами ние не можем да споделим, защото това е служебна информация по дела. Нека да изясним точно какво искате, т.е. Вие да си изясните какво искате да се обсъжда, за да можем да се подготвим за едно такова заседание евентуално.

АТАНАС СЛАВОВ: Секунда само. Аз считам, че първо големият проблем, за който стана дума и по време на процедурата за освобождаване на главния прокурор, той се нуждае от институционална реакция от Пленума на ВСС. Аз съм съгласен с Вас, че трябва да се подготви едно такова заседание. Сега, не съм убеден дали трябва да се иска предварително информация от Прокуратурата за това или не, ще го обсъдим в работен режим, но

считам за важен и казуса „Осемте джуджета“, защото той е много симптоматичен и виждаме, че продължава теми, повдигнати преди три години да имат продължение в наши дни. Просто тези въпроси трябва да се изчистват поетапно, разбира се ако навлизаме в територията на висящи досъдебни производства ние няма как да обсъждаме тази част от информация, процесуално-следствени действия, без разрешение на наблюдаващ прокурор и без да имаме позволение за това. Но аз считам, че има очакване да проведем това обсъждане и пак заявявам - не искам никой да поставям в някакво неудобно положение, просто си опитвам да съм последователен в ангажименти, поети тук и пред ВСС.

Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз, г-н министър, ще подкрепя Вашето предложение и такова обсъждане трябва да има, друг е въпроса какво ще обсъждаме, но така или иначе трябва да бъде поставено началото, а то може да бъде поставено само като се внесе точка. За мен например движението на едно дело и органите, в които е било не е следствена тайна. По същество обаче е. Така че дайте да внесем точката, да видим, да разграничим, защото е възможно да има различни случаи и аз не ги знам. След това аз никога не харесвам когато, поне като бях прокурор, делата имаха номера, не имена, предполагам, че още е така, но вече се оказва, че вече имат и имена, което не е добре, но така или иначе в обществото. Така или иначе внесете точката да видим, може да има различни случаи и казуси и според всеки ще го обсъждаме. Така че и ние можем да кажем да не я внесем, така че да може да има все пак някаква информация, на която да стъпим ми е мисълта. В този смисъл е предложението и аз го адмирах.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Аз поемам ангажимент това да са две отделни точки, за да не смесваме проблематиката, тъй като и лицата, които вероятно биха били поканени да дадат становище, информация, показания не е точна дума, но да изразят становище са различни по двете точки. Така че се надявам в рамките на седмица да можем да се подготвим за подобно обсъждане.

Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Колеги, аз си спомням тук, че от част от членовете на Прокурорска колегия, които бяха внесли предложението за предсрочно освобождаване на главния прокурор беше повдигнат въпроса за оказан натиск върху тях, за оказван в течение на процедурата, така че аз много добре си спомням как, даже аз заявих, че ще поставя този въпрос на обсъждане в Пленума. Г-н министърът е иззел това правомощие и това е най-добрият вариант, защото той определя дневния ред.

Бих искала да повдигна въпрос за още един проблем. Тук доколкото си спомням г-жа Керелска на няколко пъти прави предложение ние да слушаме записа на разговора между г-н Гешев и г-н Стоев. Аз самата гласувах против това предложение по съображения, които изложих с ясното намерение и заявка, че тези въпроси ще бъдат обсъждани и изясняване след приключване на процедурата и поставям този въпрос, г-н Стоев е тук - г-н Стоев, считате ли, че има някакъв проблем този въпрос да бъде обсъден на заседание на Пленума, защото лично аз имам някои въпроси, които бих искала и на Вас да задам, разбира се, ние можем да поканим и г-н Гешев, защото той макар да не е магистрат към настоящия момент, ами не знам кое му е смешното, той не е

престанал да бъде гражданин, нито е престанал да бъде участник в този разговор, който смятам, че всички слушаха и беше възпроизведен публично, доколкото си спомням, ако сметнете, разбира се за необходимо, но ние имаме да изясняваме оттам много неща. Сега е излишно и предвид часа, и предвид разговора извън рамките на нашето заседание да ви давам няколко примера, но целта на това обсъждане или разговор, или както искате го наречете беше ние да се занимаваме с въпроси, които имат значение към независимостта на съдебната система. Мисля, че това е един такъв въпрос и аз ще поставя още един въпрос, който между другото е неразрешен, неизяснен - преди години ние обсъждахме един въпрос, може би г-н Славов не знае или не помни, но ние всички бяхме тук в същия си или почти същия състав, беше образувано едно досъдебно производство или поне се твърдеше, че такова е образувано, за манипулация на системата за случайно разпределение на делата. Това беше през месец април, доколкото си спомням, или края на месец март 2020 г., т.е. преди повече от три години. Понеже това производство несъмнено касае съдебната система ми се струва, че ние сме задължени, не просто можем, а сме задължени да сме информирани поне за хода на това производство, ако то е прекратено също трябва да имаме информация, също така и за основанията, на които е прекратено, ако е прекратено, иначе да знаем за това какво се случва с това дело - три години е един разумен срок за приключване на досъдебната фаза на едно наказателно производство.

ЙОРДАН СТОЕВ: Аз и в предишни заседания съм казал нещо, което явно Вие го забравяте. Аз твърдя, че този запис е манипулиран! Сега аз казвам, че този запис е манипулиран, че има в момента висящо досъдебно производство, на което трябва да се

назначи съответната експертиза и той да каже. Вие искате в момента аз да отговарям по нещо, което е манипулирано и ще Ви дам пример - някой казва това е така, аз казвам - да, и става не. И Вие това искате да го слушате и да коментирате! Какво точно ще коментирате, защото не ми е ясно. Разбирам Ви, може би имате някакви други мисли, но все пак нека да излезе експертизата и ако експертизата каже, че този запис не е манипулиран ще Ви дам пълен отчет, каквото искате да ме питате!

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви.

Първо реплика на г-жа Дишева и след това г-н Мавров.

/шум в залата/

АТАНАСКА ДИШЕВА: То нямаше и за откриване на процедура в дневния ред, обаче вие даже я открихте, че и график приехте! Г-н Стоев, дайте ни информация за номера на делото, за да го следим!

ЙОРДАН СТОЕВ: Не, не знам номера на делото, г-жо Дишева, бях викан, дал съм обяснения и т.н.

АТАНАС СЛАВОВ: Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Г-н министър, ще бъда много кратък. Категорично отказвам да участвам в заседание или заседания, в които да се обсъждат конкретни дела, камо ли досъдебни производства или по някакъв начин да се разгласяват събрани доказателства по тях. Мисля, че това не е работата на един кадрови орган. Благодаря ви.

АТАНАС СЛАВОВ: Благодаря Ви за изразеното становище.

Колеги, има ли последни становища? Не виждам.

Благодаря ви за днешното заседание, мисля, че се чуха много важни, аргументирани изказвания по дебатираните въпроси. Благодаря ви още веднъж! Хубава вечер!

Закриване на заседанието – 19.20 ч.

Стенографи:

Зоя Костова

Невенка Шопска

Цветанка Делова

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

(Изготвен на 28.06.2023 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

доц.д-р АТАНАС СЛАВОВ

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.

Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 05.07.2023 г.

